

A SZENVEDŐ KRISZTUS

Leonardo da Vinci
/Milanoi Brera-múzeumban/

MAGYAR CSERKÉSZ

Szerkeszti:

Dr. Koszterszitz József

XV. évf. 7. sz.

1934 április 1.

Közeledik a tavasz, a természet csodás ébredése.

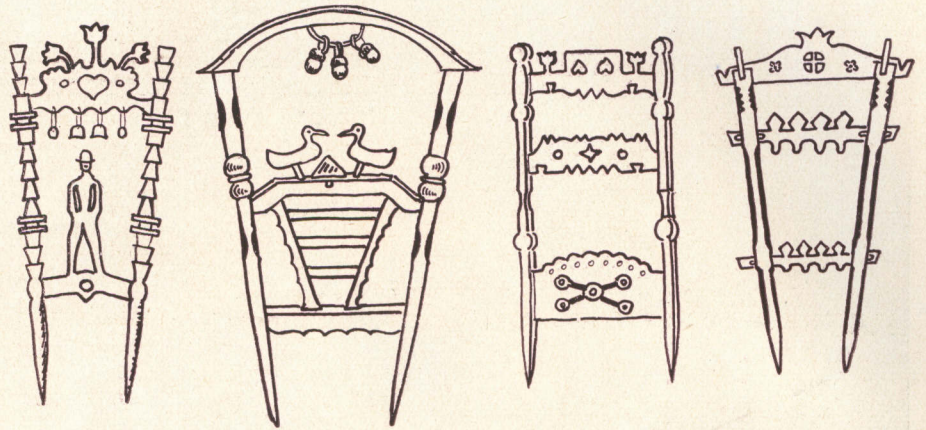
Minden örül, minden mozog és dalban, virágban köszönti az Istent, a nagy Alkotót. Fiúk, szeressétek a tavaszt, a virágokat. Vigyétek otthonotokba és vele együtt a természet egy piciny darabját ültetitek a város hideg kőfalai közé.

Figyeljétek meg, hogy milyen szép a muskátlikkal díszített ablak és mennyi színt, derűt és illatot lop a szobákba egy szép, virágokkal megrakott állvány.

De sok virág gyenge szára nem bírja el virágainak illatos terhét. Ilyenkor kell egy szerető gondozó kéz, amely segít a szegény virágon és a virág szépségéhez méltó létrátskával könnyíti a terhét. A közölt képek után, azt hiszem, mindenki tud szép és izléses viráglétrátskát készíteni.

Finta László
364 rv Sopron.

ÉBREDŐ VIRÁGOK.

Csinos kiállítás, olcsó ár,

amíg a készlet tart.

MAGYAR CSERKÉSZ	egésvászon bekötési tábla	2.— P
MAGYAR CSERKÉSZ	félvászon bekötési tábla	1.50 P
VEZETŐK LAPJA	egésvászon bekötési tábla	1.50 P
VEZETŐK LAPJA	félvászon bekötési tábla	1.— P

FIATAL MAGYARSÁG

bekötési tábláinak ára ugyanaz, mint a Vezetők Lapjáé.

Megrendeléseket elfogad a Gazdasági Hivatal.

Budapest, V., Nagy Sándor-u. 6.

Gyertyatartó.

1. *Hozzávalók:* Egy 60 cm hosszú egyenes nyárfa-, vagy fűzfavessző. Vastagsága a gyertya vastagságától függ (t. i. a gyertya vastagságának megfelelően 5 mm-rel vastagabb). Egy éles cserkészés.

2. *Elkészítési módja:* Az egyik végéről 10 cm hosszan a héját egészen lehúzzuk és kapunk egy csőalakú héjkarikát. (Ezt úgy érjük el, hogy késünk nyelvvel addig ütögetjük, míg le nem jön.) Most kaptunk egy 10 cm-es héjatlan csonkot, ebből 6 cm-t levágunk és eldobunk. A héjkarikát ráhúzzuk a 4 cm hosszú csomokra. Most a 6 cm-es levágott-és eldobott csomok helyébe bele állítjuk a gyertyát és az alsó véget meghegyezzük. Most már kész a praktikus gyertyatartó, t. i. ha 10 cm-t a végéből leszúrunk, biztosan áll. Ezt a gyertyatartót a Marostói próbatáborban használtuk először. Jó munkát! Farkas András öv.

ENRILO-nak

a kitűnő szomjcsillapítónak, egyetlen kulacsból sem szabad hiányoznia.

Jól cukrozva üdítő és egészséges ital, mely különösen hosszabb túráknál nagy ellenállóképességet kölcsönöz.

Kizárólagosan honi nyersanyagokból gyártja

a **FRANCK HENRIK FIAI RT.**
nagykanizsai és mosonszentjánosi hazai gyáralban.

MAGYAR CSERKÉSZ

a lilomos ifjúság lapja

Budapest, 1934 április 1. XV. évf 7. sz.

Nagypéntek

Lefosztott, szomorú, nagyheti oltár,
Letakart Krisztus, nagy, sötét kereszt
És búsan, mélyen zendül a zsoltár.

Némult harangok, süket orgona,
Kétszer dobban meg minden tompa lépés
S mintha a kriptá lent visszhangzana.

Kongó akkordok; minden mély sírás,
S valahol ezredéves bús szívével
Zokog Jeremiás . . .

Gyászos szívekkel sirjuk az imát;
A föld alól dereng a Miserere
És feltámadnak megvetett csodák.

Tizenkét gyertyák sorban alszanak,
Komoly sötétség súlyosan borul ránk,
Tompán csillannak a márványfalak.

Minden sötét, halott, kopott, sivár,
De ott a színes ablakok között
(Feltámadásnak rejtett hírnöke)
Már feldalol az első napsugár... Sándor Dénes.

Husvétvasárnap

Jó munkát, jó reggelt, nyuszi pajtás! Boldog alleluját!
Te sírsz? Mi baj van? Ugy-e, örömkönnök ezek? Lehet-e szomorkodni ilyen gyönyörű napon, amikor lélek, szív, vér
s az életnek minden kicsi moccanása újjongó öröm bennünk?!

Feltámadt Krisztus e napon! Legyőzte a rosszat, a halált és megnyitotta számunkra az örök élet kapuját! Diadalmas
Krisztus előtt százmilliók állnak ragyogó, allelujás örömmel! És a husvéti lélek örömét ki élné át jobban, mélyebben és
igazabban, mint a cserkész, a lélek vezette öntudatos, imádságos Krisztus-követő?

A mai napom egészen az édesanyámé, az otthonomé lesz, nyuszi. Együtt
megyünk a szentmisére s én viszem az édesanyám imakönyvét. Dél előtt sok
mosolygás és tréfa közt neki segítek az ünnepi ebéd elkészítésében. Ebéd után
közös családi kirándulást csinálunk az ébredő erdőbe és én ott az egész csa-
ládnak lovagja, vezetője, támasza leszek. Minden cserkész tudással szol-
gálok a családot! Ugy-e, szép ez? Tele a szívem túláradó szeretettel! Ugy
szeretnék adni, adni és nagyon gazdag lenni, hogy nagyon sokat adhassak!

Nyuszi, érzed, hogy tavasz van? Én érzem minden idegszálamban, minden
csepp véremben! Csak úgy száguldoz ereimben az erő, a tűz, az élet! Te, én
olyan erős vagyok most és olyan boldog ebben a tavaszi erőmben! A cserkész-
fű az élet legszebb tavaszi ígérete! Érted-e, nyuszi?

Ne légy már olyan bamba, ne pityeregj itt! Hopp, előre, vár a mező, vár
az erdő, napsugár! Hollá, iramodj neki, hiszen te a széllel futsz versenyt, ha
egyszer úgy igazában elindulsz! Hajrá! Fussunk! Vár az élet!

Alleluja! Alleluja! Itt a tavasz, itt a husvét, nyuszi!

ÉLŐ CSERKÉSZTÖRVÉNY

Közli: dr. CSABA JENŐ

Időtlen időbbe vezetlek el benneteket, hogy lássátok, voltak már cserkészek, mielőtt cserkésztörvények lettek volna és hogy megtanuljátok, megszeressétek azt, ami cserkészsé tehet bennünket.

I. törvény: A cserkész egyeneslelkű és feltétlenül igazat mond.

Deák Ferenc sokkal nagyobb ember volt, semhogy olcsó és hangzatos közbekiáltásokkal akart volna feltűnni az Országházban. Egyszer azonban, amikor Nyáry Pál, a balközépi ellenzék tagja, azzal vádolta meg a Deák-párti kormányt, hogy csak hatalmi eszközökkel tudja fenntartani magát, még a nyugodt öregurat is elfogta az indulat és haragosan kiáltotta:

— Nem igaz!

Mindenki meghökkent egy pillanatra, de azután annál nagyobb erővel tört ki a botrány az ellenzék soraiban.

— Rendre! Rendre! — kiabálták.

Erre felállt a haza bölse, s mikor az ellenzék lármája lecsitult, ennyit mondott:

— Amíg Önök a saját szótárukból ki nem törlik az „igaz” szót, addig ellentéte a „nem igaz” marad.

Az ellenzék elnémult. Miért? Mert ő tudta és érezte legjobban, hogy a nagy ember egyeneslelkű és mindenkor igazat mond.

*

Miklós orosz cár kegyetlenül üldözte a katolikus papokat; száműzetés, megcsönkítés napirenden volt. Kevesen tudtak megmenekülni kozákjainak rettenetes vadságától.

1845-ben Rómában időzött és meglátogatta a pápát. A pápa megemlítette kegyetlenségeit. A cár letagadta tetteit. Erre a pápa intésére széjjelhúzták a függönyöket, és ott tolongtak a szerencsétlen áldozatok megcsönkítva, orr és ajak nélkül.

A cár búcsú nélkül távozott. Miért? Maga is tudta, érezte, hogy bár nagy úr, mégsem nagy ember, mert a nagy ember egyeneslelkű és feltétlenül igazat mond.

*

Közvetlenül Nagyszében vívása előtt Bem egy őrnagyot rendelt maga elé.

— Őrnagy úr — fordult hozzá Bem —, ön négyszáz emberrel és két ágyúval a szomszéd faluba megy.

— Igenis, altábornagy úr. S mi lesz a teendőm?

— Megtudja ön, ha odaérkezik.

— Mégis szeretném tudni, mihez tartsam magamat.

— Ön haditerveket akarja tudni. Tud-e ön hallgatni?

— Hogyne!

— No, én is — válaszolt kurtán a vezér s útnak ereszté a kiváncsi őrnagyot.

*

Washington, Amerika szabadsághőse, gyermekkorában fejssével tönkretette édesatyja cseresznyését. Az atyja tudakozódott, a cselédség tagadott. A fiú válaszolt:

— Atyám, hazudni nem tudok, én voltam a tettes.

— Fiam, őszinteséged nekem többet ér, mint ezer cseresznyefa. Miért? Érezte, tudta, hogy az a gyerek, aki egyeneslelkű és mindenkor igazat mond: emberebb emberré lesz.

*

Amikor I. Ferenc József az elnyomatás alatt még mint császár utazta be az országot, feltűnt neki az egyik alföldi városban, hogy az előtte tisztelgő hatóságok között kevés a csendőr. Megkérdezte a bírót, mi az oka ennek? Alighanem Göre Gábor lehetett a bíró, mivel nem minden önérzet nélkül jelentette:

— Volt itt több is, Felséges Uram, de azokat agyonvertük!

Kossuth-hívó magyar volt, úgy érezte, hogy nem magyar, hanem egyeneslelkű és feltétlenül igazat mond.

*

Kinizsíról sok mindent hallottatok már. Nagyerejű, jó katona és leleményes hadvezető volt. Én nemcsak ezért őrzöm az emléket.

Egy várostrom alkalmával Mátyás királyunknak az az alapos gyanuja támadt, hogy vezérei nem tartják titokban haditerveit és ezért valamennyit megeskette. Amikor Kinizsire került a sor, tőle csak szavát kérte, ez is elég volt.

Miért? Mert Kinizsit nagyra becsülte és tudta, hogy aki nagy ember, az egyeneslelkű és feltétlenül igazat mond.

*

II. Konstantin görög császár Beneventum várát ostromolta. A várbeliiek egy katonát szöktettek a királyhoz segítségért. A katona sikeresen végrehajtotta a feladatát, de mikor vissza akart surranni a várba, rajtavesztett; elfogták. A görögök erre a falak alá vezették és azt parancsolták neki, hazudja azt, hogy nem kapnak segítséget; mert ha nem engedelmeskedik, azonnal leszűrik.

A katona megvárta, míg egészen közel vitték és akkor teljes tüdejéből kiáltotta:

— Örüljetek! Segítség közeledik!

Kivégezték. Tudta. De tudta azt is, hogy csak az méltó az utókor hálijára, aki egyeneslelkű és feltétlenül igazat mond.

*

Mayer Péter huszónkétéves korában fegyverrel kezében került Napoleon fogságába. Halálra ítélték.

Kegyelmet kértek a számára.

A francia parancsnok jóakaratólag írásbeli nyilatkozatot kért tőle, hogy nem tudott a fegyvertilalomról. Barátai, rokonai könyörögtek, adja meg.

Megtagadta.

— Hazugság árán nem vásárolom meg életemet.

Kivégezték.

Tudta. De tudta azt is, hogy népének örökméce lesz, és az ellenség is megbecsüli, mert egyeneslelkű volt és igazat mondott.

VILLÁMPÁLYÁZATUNK!

Azért „villám”-pályázat, mert villámgyorsan kell megcsinálnotok. A husvéti számot megkapjátok 23-án, még mielőtt husvét vakációra indulna a diáknép. Ettől számított egy héten belül, tehát nagyesütörtök estig bezárólag itt kell lennie a választotknak nálam (Sopron, Szent Imre Kollégium). A következő szám pedig már hozza majd a bírálatot. A pályázatnak nincs kötött formája egyetlen levelezőlapon is beküldheted. Pályázhatik kicsi, nagy egyaránt. Díjakul egy csomó pengő csörög a zsebemben. Alig várom, hogy kioszthassam.

1. A múlt számban elfelejtettem kijavítani és nyomdahibáktól megtisztogatni a „Cserkészfiú Írásai” c. oldalt. Alighogy elkezdtem ugyanis a javítást, hírnök jött s pihegve szölt, hogy Anti, meg a Berti az I. emeleti folyosón teniszlabdával futballoztak és berúgták az egyik nagy ablakot. Nosza, átmenni, az ablakot a szilánkoktól és benne ágaskodó üvegdaraboktól megtisztogatni, Antiékat megdicséreni. Izgalmas műveletek. Mire visszatértem, elfelejtettem, hogy hol hagytam abba a munkát és a következő oldalon folytattam a korrekuturát. Így aztán a fiúk írásaiban bizony bent maradt egy csomó sajtóhiba. Nos, itt a feladat! Korrigáljátok ki ez az oldalt, keressétek meg a sajtóhibákat és javítsátok ki őket. Természetesen nem a lapot rongáljátok meg azzal, hogy belefirkáljatok, hanem, amint nyakon fogtok egy hibát, írjátok ki és melléje a javítást. Aki a legintelligensebben javít és aki a legtöbb hibát csinálja, az a pályázat hőse. Díjat kap az első kettő.

2. A múlt szám címlapján civilruhás kisfiú mosolygott és hirdette a tavasz érkezését. Hogy cserkész, azt a szeméből látta mindenki. Írjátok legfeljebb három szakaszos verset arról, hogy a Magyar Cserkész címlapján a Tavasz mosolyog. Díjat nyer az első három.

3. A mostani számunk 142-ik oldalán Kari bátyátok egy karrikatúráját taldáljátok, amelynek címe: Vagyunk még néhányan fiatalok. Írjátok hozzá pársoros szellemes megjegyzést versben vagy prózában.

4. Írjátok le az országos örsvezetői tábor legjobb tréfáját, legszemélyesebb mondását és legkedvesebb nótáját. Természetesen nem közös megbeszélés, hanem egyéni izlés alapján.

Munkára fel! Várom a pályázatokat!

Lionardo da Vinci: II. Cenacolo

Az evangélisták könyveikben egyszerű szavakkal írják le az Isten-dráma mozzanatait. A keresetlen szavak mélyén rejtőző erő évszázadokon át kényszerítette térdre az emberek millióit. Az egyszerű ember leborult, mellét verte és lelkét az Istenhez emelte. A költő himnuszokat írt, a zenezs hangszerén megtermett „A keresztfához megyek“ halhatatlan melódiája. A szobrászok ércebe, kőbe vésik az isteni megváltás és az emberi fájdalom mozzanatait, a festők ecsetjén a vonalak és színek törnek e cél felé.

A témakör bőséges. Krisztus életének minden perce művészekre való. S valóban a világ legnagyobb művészei gyakran választják témáikat innen s az emberiség örökbecsű műkincsei között számos tartozik ide.

Ami mi a kép témájának nevezünk, az a művészeknek probléma, töprengések tárgya, amiben megjelenik a művész gondolkodása, fantáziája, egyénisége, tudása. Minél nagyobb a művész, annál nagyobb a probléma, amit maga elé tűz, s minél bravúrosabban oldja meg az általunk is nagyra ítélt feladatát, annál magasabb helyet kap a művészek rangsorában.

Lionardo da Vinci a legnagyobbak között van. Műveiről a műtörténészek köteteket írtak, számos képe forog reprodukcióban az emberek között. Ezek között is talán az Utolsó vacsorája a legismertebb. Bizonyára látótok már anélkül,

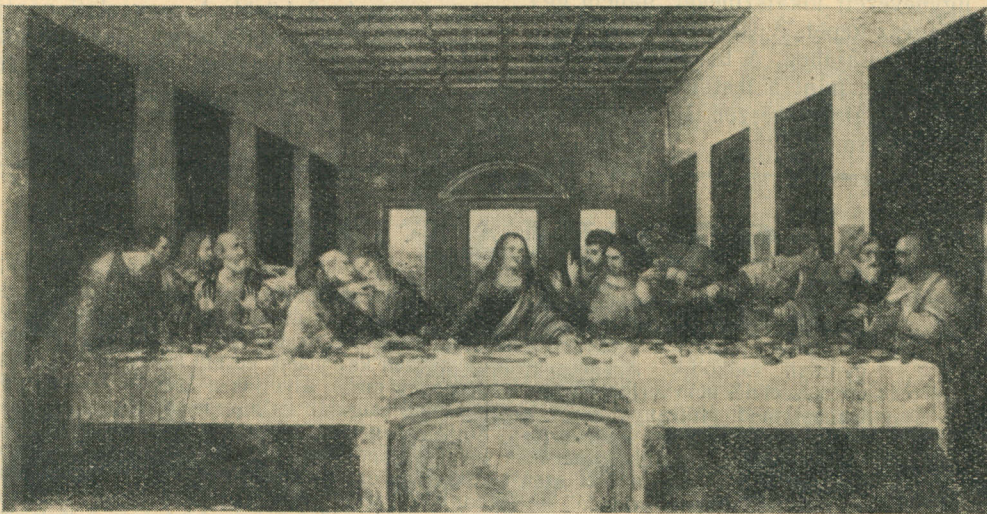
hogy tudtátok volna, mennyit tud egy ilyen kép mesélni. Megpróbálok szószólója lenni s mint egy híradó filmet, lepergetni előttetek a „Cenacolo“ — a kép olasz neve — színes történetét.

A milánói Santa Maria delle Grazie kolostor dominikánus barátjai az 1496. évben elhatározták, hogy éttermük főfalát freskóval fogják díszíttetni. Itáliában akkor nagyon sok festő dolgozott, így a barátoknak bőven nyílt alkalmuk a válogatásra. Ők a már jóhírnévű Lionardóra gondoltak, aki Vinci faluból származott és Verocchio műhelyében tanult. Már egész ifjúkorában nagy ügyességgel rajzolt, úgy, hogy atyja, aki közjegyző volt, annak ellenére, hogy 12 gyermeket nevelt, gondos művészi nevelésben részesítette.

Lionardo annyira tehetséges tanítvány volt, hogy mestere egyik híres képén egy angyalt engedett neki festeni s ezen már megjelenik a későbbi nagy mester sok jellemző értéke. Lionardo tehetséges, de nem szorgalmas. Ez jellemzi egész életét. Ezért aránylag kevés képe maradt ránk. Bámulatatos tehetsége a lángész magasságába szökkent, de cselekvési energiája nem tudja nyomon követni szelleme szárnyalását. Így maradnak tervnek tervei, vázlatnak képei, rajznak technikai elgondolásai. Mert ezermester volt Lionardo a szó legmagasabb értelmében. Amint szinte mérték nélkül halmozódott benne a tehetség, úgy meglepő a

sokasága a félbenmaradt munkáinak. Elsősorban festő volt, de szobrászi feladatokat is tűzött maga elé. Reformátor volt mindenütt. Új festési eljárásokon kísérletezett s ez volt az oka, hogy több képe megsemmisült, vagy erősen megromogódott állapotban maradt ránk. Sforza herceg óriási lovasszobrát évekig tervezte és sohasem készítette el. Sok terve maradt az akkori haditechnika köréből, foglalkozott a repülés problémájával, csatornázási tervekkel, mechanikával. Öregkorában pl. az őt vendégbarátságával kitüntető francia királynak, I. Ferencnek, egy géporoszlánt készített, amely járt. Költő is volt, hangszereken játszott, sőt új hangszereket is konstruált. Egyszerű műhelyében rajongó tanítványai vették őt körül, a kor szokása szerint. Közöttük egy valószínűleg magyar származású Salaino, azaz kis Szalai. Kedvenc tanítványa sokat ír róla naplószerű feljegyzéseiben, amikből 13 kötet maradt ránk.

A barátok felszólítását örömmel fogadta, mert éppen rendszertelen és megbízhatatlan egyénisége miatt nem volt divatos és keresett festője korának. Az étterem, mint környezet, inspirálhatta őt Krisztus fenséges étkezésének, az Utolsó vacsorának a megörökítésére. Számos festő foglalkozott ezzel a témával már előtte is, de Lionardo kompozíciója messze előre ugrik ezek sorából. Az ő képe pillanattelvével arról a

A mestermű Lionardo kísérletezései miatt nem állja az időt: romlott, pattogzott.

mozzanatról, amikor Jézus elmondja: „Bizony mondom nektek, hogy egy közülük elárul engem!“ A 12 apostol, 12 embertípus megdöbbenése van mesteri harmóniában lerögzítve, akiknek nemcsak az arca, de az alakja, a keze is él, beszél. Krisztus a fenséges isteni nyugalom, a megváltozhatatlan megváltói végzet, a szomorúság és a csalódás. A 12 apostol mindegyike korának és vérmérsékletének megfelelően tör ki a szavakra. Péter, a Getszemáni kert kardrántója, késéhez kap, de János szelídségét még ez a vihar sem tudja kitörésre ragadni, mintha Krisztussal összeolvadó lelke megérezné a jövőt mindenben keresztül. Judás görcsösen szorítva a pénzeszacskót, a leleplezett megdöbbenésével néz a Megváltóra. Tamás, a kételkedő, most sem tud hinni. András és az id. Jakabot megrémíti a gondolat. Máté heves mozdulattal tanácsot kér az öregebbektől. Fülöp rajongva tárja fel lelkét mestere előtt. Bertalan és az ifjabb Jakab kutatnak, Tádét gyanakvó harag önti el, míg az öreg Simon az aggkor gyámoltalanságával néz a szenvedélytől viharzó társaira.

Meglepő a változatosság, amivel az emberi szenvedély egy körét Lionardo ábrázolja. Sikerének titka nagy kvalitásai mellett a gondos előtanulmányozás. Judás arcának megrajzolásához modellt a külvárosok zugaiban a csavargók és gonosztévők között keresett. S így tett minden egyes alakkal, arccal, kézzel, sok-sok rajz tanuskodik erről.

Vasari, a reneszánsz mesterek életrajzírója írja, hogy az apostol-fejeknek annyi fenséget és szépséget adott, hogy a Megváltó fejét befejezetlenül hagyta, mert úgy érezte, hogy nem tudja azt méltóan megfesteni. Ugyanez volt a problémája Judás fejével is. Ezek miatt nagyon húzódott a kép elkészülte, amit a kolostor priorja nem jó szemmel nézett s mivel ő nem tudott Lionardora hatni, Milano hercegét, Lodovico Sforzát kérte erre meg. Lionardo azonban meggyőzte a herceget, hogy a festés nem kertkapálás, amint azt a prior gondolja s késedelme oka, hogy nem talált Judás arcához modellt. De ha nagyon sürgős, hajlandó az akadékoskodó prior arcát odafesteni. A herceg mulatott a válaszon és a prior a művészt békében hagyta. Lionardo végül is pompásan megoldotta a feladatát.

Maga a kompozíció is mesteri. Minden részlete le van egyszerűsítve, hogy a lényegét ne zavarja. A háttér síma és sötét, csak a három kis ablaknyílás töri meg, hogy a fény mint egy glória, kiemelje Krisztus alakját. A környezet sem fényes, előkelő. Egyszerű szoba, egyszerű asztal, szerény terítéssel. Az apostolok hármásával alkotnak egy-egy csoportot, s véletlenül sem hasonlít egyik a másikhoz.

A színek harmóniája is nagy újítása Lionardonak. Nem használ elütő, erős, úgynevezett lokálszíneket, hanem egy színtónusban tartja az egész képet. A vonalak harmóniája kapcsolódik a színek harmóniájához. A fényt és árnyékot nem töri éles vonalakkal szét, mint a festők eddig tették, ellenben lágyan elmossa, miáltal egészen új stílust nyit tanítványai és követői számára.

A kép ma is megvan a milánói kolostorban, azonban halvány és kopott. Más e korbéli freskók épebben maradtak ránk. A romlás okát Lionardo kísérletezésében kell elsősorban keresnünk. Új technikáját az idő nem igazolta, s a kép színtelenedett, romlott, pattogzott. Ehhez járult, hogy később a javítások a kezdetleges vegyi és technikai eszközökkel többet ártottak, mint segítettek. A történelmi barbarizmus is sebet ütött rajta: Napoleon katonái 1796-ban a francia megszálláskor istállónak használva a termet, szögeket vertek belé s ajtót törtek rajta keresztül. Ezek a sebek ma is láthatók. A modern műtörténet a 20. század minden felkészültségével igyekszik megmenteni a remekművet a teljes pusztulástól. 1908—1911-ig L. Cavenaghi olasz tanár restaurálta a képet s annak leváló minden kis pikkelyét külön ragasztotta vissza a helyére.

A kép így is lenyűgöző hatású. Valami szürkés-lilás ködön át látszónak tűnik fel, mintha öt század levegőjén át néznénk bele a múltba. Szinte várja az ember a nagyszakállú mestert vidám tanítványaival s a csodálkozó barátokkal.

A kép kora elismerését teljes mértékben kiváltotta. Az idő és a műkritika nem csorbította, sőt növelte az elismerést a remekmű körül. A magaslati pontjára jutott reneszánsz első remekművének nyilvánították s szemlése a legtisztább és legnagyobb műélvezeten keresztül ma is a húsvéti áhítat hangulatába visz bennünket.

Vida Vilmos.

SZEMAFAFOR

Nagy előnye a szemaforleadásnak, hogy a kissé nehézkes morseval szemben rendkívül gyorsan működik. A magyar cserkészeknél nem terjedt el ez a leadási mód. Hátránya, hogy a leadó cserkész a két kis zászlóval nagyobb távolságból nem lehet jól látni. Segíthetünk ezen egy épített „szemaforleadó” segítségével, amelyet egy amerikai cserkészkönyv ideája alapján a következőképen gondoltunk ki:

Vegyünk egy több (5—6) méter magas rudat, olyanfélét, mint amelyet táborban zászlóárbcnak választanánk. Ez jó lesz *szemaforrúdnak*. Alját, ha állandóan egy helyen kívánjuk tartani, megfelelő erősen a földbe süllyesztjük, mint egy árbocot, ha pedig hordozható készüléket akarunk, akkor olyasfélékép me-revithetjük alul, mint a 30-as sátor középrúdját.

Erre a rúdra kerül (1. ábrát) fenn a két *szemafor*, alul a földtől 1—1½ m-re a *kapcsolótábla* s középmagasságra (a felvevő állomás felől tekintve jobbra) az *iránytábla*.

A két szemafor kar helyettesíti a cserkész kezében levő két szemaforzászlót, közös tengely körül forognak, egyik elől, a másik hátul a rúd végén.

Egy ilyen szemafor kar két egymásra merőlegesen összeerősített lécből és arra felerősített kartonpapírból, vagy kéregpapírból, pléhből, stb. állhat. Hossza a készülék magasságától függ. Öt m magas rúdnál kb. egy méter.

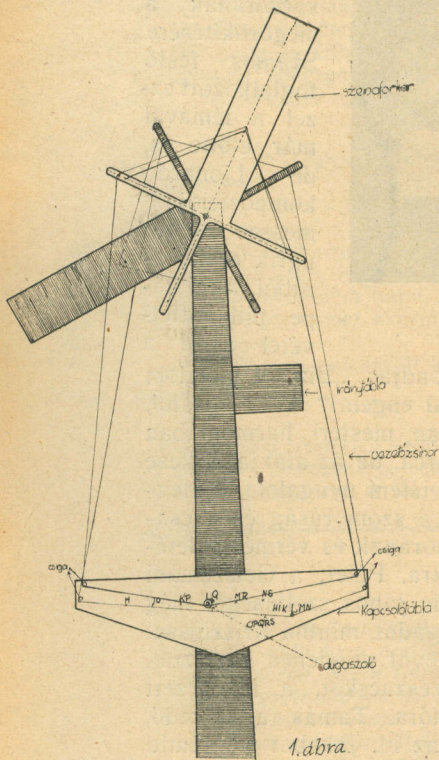
Az iránytábla arra szolgál, hogy a felvevő lássa, mikor szólnéki az üzenet.

A szemafor karon 1, 2, 3, 4 jelzett helyeken (l. 2. ábrát) egy-egy hosszú szeget, vagy fafogat erősítünk a szemafor kar váz-lécébe, ferdén kifelé!

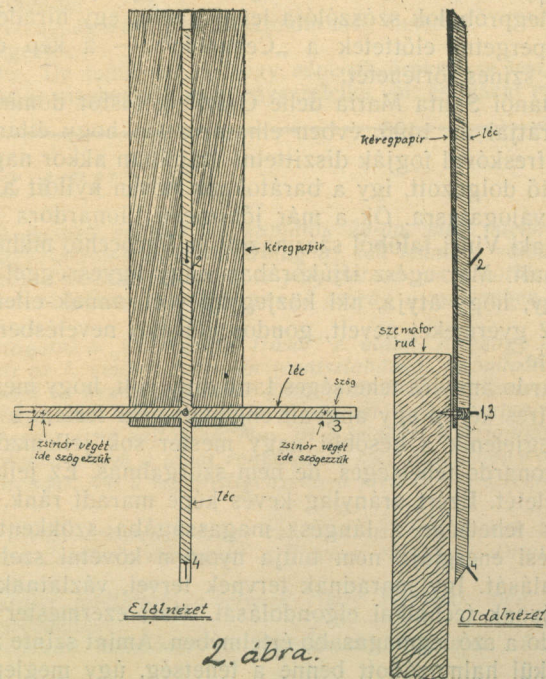
A szemafor karok mozgatása erős zsinórokkal történik a következőképen:

Az egyes szög közelében megerősítjük (odaszögezzük) a vezetősínort, átvetjük a 2-es és 3-as szögön, a kapcsolótábla jobb-oldali csigáján és hozzáerősítjük egy dugaszoló fogantyúhoz, ugyanezen kar másik vezető zsinórját megerősítjük a 3-assal jelzett szög mellé, átvetjük a 2-es és 1-es szögön, a kapcsolótábla baloldali csigáján és hozzáerősítjük az előbbi dugaszolóhoz úgy, hogy az egész kötélet lehetőleg feszesen álljon. Ha a dugaszolóval a zsinórzatot jobbról balra húzzuk, a szóban forgó szemafor kar az óramutatóval egy irányban kezd forogni. Kipróbáljuk, hogy a szemafor kar egyes betűknél előforduló helyzeteinek a dugaszoló minő helyzete felel meg, ott lyukat fúrunk, hogy a leadásánál a dugaszolót beleilleszthessük s a megfelelő betűvel megjelöljük. A másik kar hasonló módon kerül felszerelésre.

Nagy Frigyes s.-öv. 364. Scarbantia-cs.

1. ábra.

2. ábra.

Hát „ezekkel“ nem lehet együtt dolgozni

— Hát hiába, kérlek, ez mind azért van, mert bennetek nincsen egy szikra sem a negyedik törvényből. Csak marakodni tudtok, egyebet semmit!

Bükk Feri ezzel megmondta a magáét. Rosszkedvűen elfordult és felvágatott egy dombra. A hó már olvadozott s az első nagy tavaszi kirándulásra jobb időt nem is kívánhattak volna. De jaj! Mit ér a jó idő, ha egyszer skandalum lesz a vége mégis az egésznek. Pedig soha ilyen jó alkalom a cserkésztestvériség kimutatására. Ez a kirándulás a három csapat közös kirándulása néven marad megörökítve a történelemben, amint az austerlitz-i csatát a három császárok csatája néven szokták emlegetni.

De hah, inkább szakadnának ki a cserkészkrónika azon lapjai, melyek a mai nevezetes nap eseményeit vannak hivatva megörökíteni. Hisz azt a vak is láthatja, hogy itt már előre el van „krumplifikálva“ minden tökéletesen.

És a „krumplifikálva“ szónál Feri legyintett is egyet, ami még világosabbá tette, hogy e szépp nap valamennyi dicső terve pocsékká van mállasztva, akárcsak az agyonrafőtt krumpli.

Kigondolt ő sok gyönyörűt, az igaz. De mi haszna? Hogy lehessen így dolgozni az embernek? Hogy?

Sanda szemmel küldött néhány pillantást előbb a kociút, majd a vasúti sínek felé, ebből a két irányból volt várható a két vendégcsapat. De hátra, saját szeretett csapatára, egy szemvillanást se vesztegetett. Nem érdemes. Hisz ők az okai mindennek. Őmiattuk fogják megemlegetni a szegény vendégcsapatok ezt a keserves napot. Igazán, ha elgondolt minden sérelmet, ami ebben a dologban az ő becsületét, azaz az ügyet érte, hát lelkének gőzkazánjai újra dohogni kezdtek.

Mert hát ki hallott olyat, hogy az ember önkéntes munkával, megbízás nélkül, összeállít egy remek programot, töri magát, lótt, fut és amikor minden készen van, egyszerre csak beleszólnak jobbról is, balról is az utolsó délután. Beleszól a segédörsvezető, beleszól az őrsvezető, a rajvezető, maga a parancsnok úr is. Pedig hát ők nem lát-

hatják olyan tisztán a dolgot, mint aki hetek óta beleléte magát ebbe a nagyszerű tervbe. Most sorba rámondják, hogy ez itt nem jó lesz, ezt nem lehet megcsinálni ezért, vagy azért, erre most már későn van és más efféle. De hát mért nem mondták akkor előbb? Mért engedték, hogy ő csak így nekimenjen a falnak fejfel? (Az igaz persze, hogy Feri az ő előkészületeit szinte egészen titokban tartotta, nehogy valaki

más kisajátíthassa az ő jó ötleteit. De hát erről most egészen megfeledkezett.) És hát az sem igaz, hogy nem lehet. Jóakarattal és igazi bajtársi szellemmel mindent lehet. Csak hát persze, ahol irigység, féltékenykedés, széthúzás fészkelte be magát, ott csakugyan nem lehet semmit csinálni. Pedig itt nyilván ez dolgozik alattomban.

— Nincs bennük egy szikra testvéri megértés. Ez az! — foglalta össze Bükk Feri és keserű mosolygással mérte végig azt a targallyas akácfát, melyhez gondolatban szemrehányásait intézte.

Hát igen, ha el nem gáncsolják az ő remek tervét, hát a magyaros vendéglátásnak olyan példáját mutatta volna a csapat, amelyen után a vendégek késő cserkészunokái is nyalogattak volna a tíz körmüket, valahányszor az öregapjuk rákezdte volna a beszédet, mondván rezgő szakállal:

— Hát, tudjátok, gyerekek, amikor minket, egyszer, fiatalkoromban, egy cserkészkiránduláson, az a híres nevezetes Bükk Feri megvendégtelt, hát olyat még, mióta áll a világ, nem pipáltak...

Feri sötéten sandított le ama bizonyos szélvédett völgyecskebe, ahol az ő terve szerint már égnie kellene lobogva a tűznek és nagy bográcsokban rotynognia a jóféle paprikás gulyásnak. Mert a vendégszeretet úgy kívánja, hogy legelsőbben is meleg étel várja a kifagyott vendéget. A kiadós gulyás-tízórai után, Feri elgondolása szerint, holmi kis kedélyes elbeszélgetés következne, mert egy az, hogy teli gyomorral nem esik jól a gyaloglás, kettő meg az, hogy az összebarátkozásra nincsen a világon alkalmazhatóbb időpont, mint amikor a jólakottságban kinyíladoznak a szívek és a testi táplálék után a lelki elemózsiát, a gondolatot, nótát is megosztják egymással. Hogy pedig ez az étkezés utáni komázás igazán hangulatos legyen, erre szorgált volna az a parancsnokilag lefűjt egy szekérszerű kitérő szalmazsák és meleg pokróc, amely kényelmes heverőhelyet biztosított volna a pihenőknek s ebben a még hűvös időben a valódi „összemelegedésnek“ is hathatós eszköze lett volna. Hát, úgy-e, ez eddig pompás?

Az ám. De csak láttátok volna, hogy milyen képeket vágtak a csapatbéliék, mikor a gazdag programnak ez a kis remekbekészült kezdő részlete úgy kisülögetett apránként. Még jó, aki csak komoran hallgatott rá, vagy egyszerűen megjegyezte, hogy „Ez nem lesz jó“, de voltak olyanok is,

még pedig szép számban, akiknek torkából mindenféle elfojtott és gyanús hangzatok töredezték elő, melyek veszedelmesen hasonlítottak a gúnyos nevetés foszlányaihoz.

Pedig hát mi nevetni való van azon, hogy valaki igazi úri kényelemben akarja megvendégelni a cserkésztestvéreit. A hangulat emelésére szolgált volna az a három cigánygyerek is, akikkel titokban tárgyalásokat folytatott, s akik szárazfáikat rejtegetve, már is amott oldalognak a dombhajlásban. Csak a jeladó tapsot várják, hogy rázendítsék a meglepetésnek tartogatott cserkészindulót, mely cigányhegedűn egészen újszerű zenei hatásokat van hivatva kiváltani. Milyen gyönyörű ötlet a cserkészhangulatot így összeolvasztani a magyar népzenevel!

Mint általában minden ötlet, ami Bükk Feri agyából életre kelt, ez is páratlan, korszakalkotó és nagyszerű volt. Azaz csak lett volna, ha „az átkos visszavonás“, az ő magyar bűn, ezt is tönkre nem tette volna.

Bármily kevésbé szerette is egyébként a költészet termékeit, kivált ha memoriterre voltak feladva, most mégis hatalmas rokonszenvet érzett a nemzet vétkéit ostromozó magyar poéták iránt, s szinte sajnálta, hogy nem tanult meg néhány keserű idézetet, ami most az ő gyászos helyzetét oly költőileg kifejezhetné volna.

Valahol messze a kora délelőtti napsütésben egy fehér felhőcske bodorodott égnek, jelezve a dombok mögött kanyarodó vonat érkezését. Feriben még egyszer fellobogott a cserkésztestvériség szent lángja. Legyőzte rosszkedvét és lesietett a csapathoz. Pirók Bandit, az őrsvezetőjét kezdte kapacitálni.

— Hát most, még egyszer és utoljára! Kérlek a cserkésztestvériség nevében, hogy tegyetek félre minden kicsinyeskedést.

Bandi egyelőre a színházi gukkerjét tette félre, mellyel eddig az utat figyelte. Egészen ártatlan flegmával kérdezte.

— Mit tegyünk félre? Hogy érted ezt?

— Nincs most idő a magyarázkodásra, — mondta szagatottan Feri. — Jönnek a vendégek kétfelől. Drága minden perc.

— Ez igaz, — bölintott az őrsvezető — épp azért mondd meg röviden, hogy mit akarsz. Én szívesen megteszem, ha...

— Adjátok át nekem a vezetést, ez az első, amit mondani akarok, — buggyant ki őszintén Feri száján és nem törődve Bandi meglepett ábrázatával, gyorsan hozzátette: — A második pedig az, hogy ne szóljatok bele a dolgomba máma. Ez az egész az én jól kitervezett programom szerint...

— Hogy ne szóljunk beleeee? — kapott lélekzetre végül Bandi. — Ki ne szóljon bele?

— Senki! — mondta kurtán és sötéten Bükk Feri.

— Szóval se a rajvezető, se a parancsnok úr, se a...

Édes Ferikém, igazán nem tudtam, hogy a bolondgombák ilyen kora tavasszal megteremnek e vidéken, s hogy te már ma reggel elegendő adagot fogyasztottál belőlük.

De Ferinek most nem volt kedve a tréfára. Benne sértett indulatok háborogtak. Épen valami keserű mondat után keresgélt az emlékezetében, amit lesújtóan odavághatott volna. „Romlásnak indult hajdan erős magyar!“ Nem, ez nem jó ide. Vagy: „Eh ura fakó.“ Ez még rosszabb. „Nahigj magyar a németnek.“ No, ez pláne rossz. Pedig egy magasztos mondás kincset érne itten. Csak begyezte volna szorgalmasabban azt a nyomorult sok memoritert! Így persze csak állt és legfellebb makogott néhány gurgulázó torokhangot bevezetésül. Már éppen kezdett pedzeni valami kósza sort a „testvérek vérében mosdató átkos visszavonásról, mely a tölgyek erős gyökereit megrágja,“ mikor Berci bá ugrott oda hozzájuk.

— Zergeőrs, díszmenetben a bakterházhoz; tisztelgés a vonat előtt, vendégek elhozása!

Bandi tisztelve fogadta az őrsének szóló parancsot.

— De hát senki sem akarja megérteni, hogy énnekem eszméim vannak! Én dolgozni akarok! — tört ki morogva Feriből. Azt hitte, hogy ezt már nem hallja senki. De Berci bának, mint rajvezetőnek, finom hallású füle volt.

— Akkor te a mi emberünk vagy! — mondta egy váratlan visszafordulással. — Beállhatnál másodiknak a szerkocsihoz. Szedjétek el az érkezőktől a hátizsákokat és hordjátok egybe a domb mögé. Tíz perc pihenő, ismerkedés, azalatt kiszedheti kiki, amire az úton szüksége van. Délben ide jövőnk vissza. Ezt megmondhatod nekik.

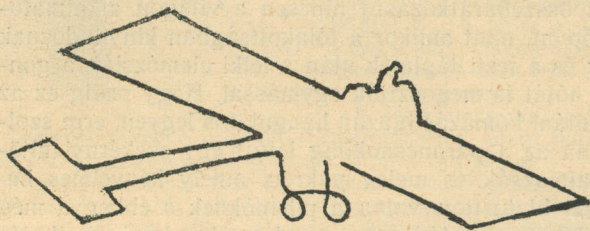
Vidám trombitászó hasított bele a levegőbe, az őrsi zászlók vígan ficáncoltak a szellőben. Az ég vidáman kéklött, a havas-foltos, tarka-barna mezőkön, dombokon vígan bogárgott a sok jókedvű fiú. Egyszóval vidám volt itt minden, csak Bükk Feri állt komoran és magánosan, mint egy elhagyott várrom. Bizony, nem ment ő húzó-vonó taligásnak. Neki az irányítás volna a hivatása, helye ott volna a vezérdombon.

És mialatt köröskörül élénk csengő zsvajgásban olvadt össze a beszélgetés, s a három csapat fiai nevetgélve, egymásbakarolva élvezték az ismerkedés első perceit, — Bükk Feri lassan és mogorván eloldalgot a patak felé bánatával. A vidámságból nem hallott semmit. Neki gyásznapja volt. Siratta a szegény csapatát, ahol senki sem tud felül-emelkedni a maga kicsinyes szempontjain és beleolvadni az ő nagy terveibe.

Hiába! Ezekkel nem lehet! Nincs bennük testvéri szellem egy szikra sem!

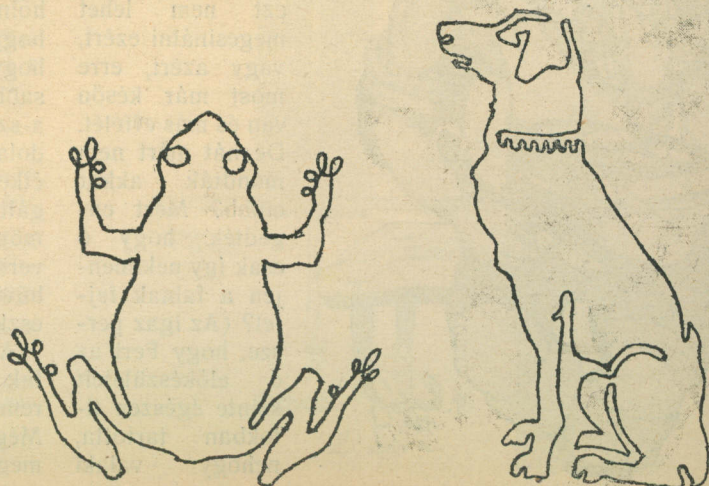
S míg az egyesült csapatok hangos nótázással nekivágtak a domboknak, ő félrefordult az emberi gyarláságoknak ettől a siralmas világtól, ahol mindenki a maga önző terveinek a rabja s a maga gondolatát nem tudja feláldozni a testvéri egyetértés oltárán.

Harangi L.

Dudika rajziskolája.

Rajzolták meg egyetlen vonással a repcsit, a békulát, meg a Bodrit.

TÁBORBA TOBORZÓ

Táborba? Hol van még a tábor!... Az ám, de azt feledni méltóztatok, hogy a csapatkasszát megütötte a lapos gutmann és a papák bukszája is olyan könnyű mostanában, mint a jó lelkiismeret. Jó lesz hát lassankával összekuporgatni a garasokat, különben júliusban „De ha nincs, fiam!” lesz a válasz és a cserkészcsoportok olyan hosszúra nyúlnak, mint a leszerelési konferencia... Viszont tudvalévő az is, hogy különösen az újoncmamáknak

egyébként vajszíve menten gyémántkeménységűvé válik, mihelyt drágalátos szemüfényét el akarják tőlük szakítani és „esőben, hidegben erdőn hálatni, valami vadállatok szomszédságában, még pedig — szalmán!” Minthogy pedig paplanos ágyban és aszfaltozott utak mentén az egész táborozás nem ér egy nyeletlen fabicskát, táborozás nélkül pedig a cserkész ér ugyanannyit, az anyu-szívek puhogását is idejében kell megkezdeni.

Ezzel a hátsógondolattal rendezünk tehát hamarosan valami „filléres toborzó-délután”, vagy akár tábortüzet. Nem kell hozzá sok próba, sem valami költséges díszlet, csak egy tucatszaj jópofa. Az pedig csak akad a ház körül! A szomorú gazdasági viszonyokra való tekintettel a beléptidő se legyen több húsz fityingnél. Gyermek és katonák (örmmestertől lefelé!) csak a felét fizetik. Cserkészek, ha ügyesek és takarékosak, ingyen is „beloghathatnak”. Viszont a felülfizetések a kényben nyugtáztatnak, fekete krétával. — Ha nagyon előkelőre akarjátok csinálni, 3–4 tagú „pofagyalus” zenekart is beállíthatok a műsorba. — Hogy ti nem tudtok harmonikázni? Hja, azon én nem segíthetek! Tessék megtanulni. Akár a legközelebbi vicegyerektől. Mert az tud. A cserkész ellenben nem.

M Ű S O R.

1. *A cserkész csomagol.* Némajáték. Legfőljebb nyögni szabad mellette. Szereplők: a Cserkész és a Hátizsák. Utóbbi nem ember, hanem igazi, telhetetlen gyomru hátizsák — a legnehezebb, vízhatlan vitorlavászomból. Két külső és három belső zsebbel, börszegéllyel, sárgarézcsattokkal, a legnagyobb zsebben fütyülésben díjat nyert kanárimadárral — oppardon, ez nem jár vele! — de darabja így is csak 16 pengő. De csakis a Cserkészboltban, nagysándorutcahat! Másutt még drágább! — No hát: a színen festői zürben és zavarban... MINDÉN! Ami szem, száznak ingere:

ing, gatyá, gallér, zsebkendő, manzsetta, fuszekli...

Ez azért nem kell mind, csupán a skandalás kedvéért írtam ide. Maga a skandalum egészen másképp füst. Éspedig... De mi a csudának fárasszam itt magamat?! Vegyétek elő a Magyar Cserkésznek például az 1932. VI. 1-i számát. Annak a cimlapján Mártonka mester látónoki szemmel megrajzolta a színre kirakandó különféle vacakok, haszontalanságok és gezemicék — egy tizedrészt. Ti természetesen túltesztel rajta. Hiába, a Mester kis ember és ezért kicsiny a látóköre. Tehát a jelszó: rengeteg holmit rakjatok ki szanaszét. Minél fölősegebbek és táborszerűtlenebbek, annál murisabb.

Mármost a cserkész berakja a holmit — nem fér! Kirakja. Válogat. Berakja. Nem fér! Kirakja... stb. (Da capo al fine), amíg a nagyérdemű közönség hozzá nem vág valamit a pasihoz. Ezt megelőzőleg fél percel a függöny le.

Lehet az ügyet azzal bonyolítani, hogy két cserkész rakodik. Egy zöldcsőrű újonc és egy vén tábori medve. Előbbi a főt leírt

módon, a másik szigorú cserkészszerűséggel és előírás szerint. Mikor néhány perc alatt elkészül, a hátizsákot a feje alá tolja és kaján gúnyvigyorgással nézi a kinlódó másikat, mondván: „A cserkész, ahol tud, segít! De lehet egy újoncon segíteni? Majd a saját kárán...” *Függöny.*

Vagy: azzal is lehet egy kis pikantériát belevinni ebbe a vérfagyasztó darabba, hogy a színpalán mögött valami vékonyhangú srác az AGGÓDÓ ANYUKA százegy megfoghatatlan és kivihe-tetlen jótanácsát vagdossa szelíden a Cserkész fejéhez. De vigyázat! Ezt csak igen ügyes ember alakíthatja — no ne tartsa föl mindenki a kezét, nézze meg a macska! — éspedig a jelen- és távollevő anyukák iránti nagy-nagy tisztelettel. Ha féltő, hogy nem tudjátok kifogástalanul csinálni, inkább hagyjátok el.

*

2. *Megjött már a fecskemadár...* Éneklí az egész banda, de szépen. Szöveg és dallam a Daloskönyvben. Vagy méginkább minden rendes cserkészkoponyában.

*

3. *Indul már a cserkész.* Zaj-játék. Szereplők: Cserkészek, tutti, quanti. A színen vasúti kocsi à la Shakespeare. Mít, hogy akkor még nem volt vasúti kocsi?! Ugyan, nem kell szörzsalakat hasogatni! Szóval „sak áll” tizenkét, tizenöt, tizenhatsz, huszonegy — vagy bánomisén akármennyi szék. Egy sorban 3—3. Két-két sor szembefordítva egymással, mint a vonaton. A támlák tetejét a közönség felőli oldalon léccel, vagy kifeszített lasszóval összekötjük: itt vannak ugyanis az „ablakok”. Amiken a „kocsiban” ülők kinéznek, integetnek, kiordítanak stb.

Még mielőtt a függöny felhúzódnék, türelmetlen zsivaj, tömegek zúgása hallatszik. Ezt úgy csináljátok, hogy a szereplők különféle szövegeket össze-vissza olvasnak, vagy szavalnak, monoton hangon.

Vasúti portás (stentori hangon): Csöndet kérek! No! Budapest-Rákos-Rákoskeresztúr-Aszód - Hatvan-Kálkápólna-Vámosgyörk-Miskolc felé személyvonat a külső bé vágányon. A, bé vágányon! (Persze Kutyabagason az ottani állomásokat mondjátok!)

Közönség: Nagy ricsajt csap.

Vasúti portás (túlkiabálja): Első osztály: méltóztassék! Második osztály: tessék, tessék! Harmadik osztály: csak hátra, hátra! A cserkészcsoportok mög alighanem a marhavagonyba!

Cserkészek (egymás hegyin hátán berobognak, ledobálják a hátizsákot, kézitáskát. Az „ablakon” keresztül, valamint a színpalán mögött sátorponnyát, rudakat, kondért, tönklőt, szerzőségeket stb. emelnek be. Gyorsan és rendben elrakják. Elhelyezkednek, csereberélik az üléseket. Kihajolnak az „ablakon” és összevissza kiabálnak:

— Anyukám, aztán sok csokoládét küldjön!
— Papa kérem, tessék két perccel venni az útra!
— Nem, nem iszunk vizet, ha melegünk van!

— Igen, csak a szélén maradjunk, nem megyünk a mély vízbe!

— Megvan a sálam, hogyan, Anyukám! Vigyázok magamra!

— Jaj, a zsebkendőim ottmaradtak a zongorán! Tessék utánam küldeni! Mi a címünk? Rögtön felírom!

— Te hólyag, hiszen rajt van a „tudnivalók”-on!

— Igen! — Nem! — Aztán írjanak... Tortát igen... A, dehogy!

Parancsnok (sipol): Figyelem! Énekelünk! (Vezényel.)

Cserkészek (énekelnek): „Nagy táborba készülődik a csapat, beszállt már a vagonba...”

(Dallam és szöveg a Daloskönyvben, avagy mint fent.) (A színpalán mögött sípolnak. Vonatvezetői kiált: trá-rá!)

Cserkészek (úgy tesznek, mintha az induló vonat megrántotta volna őket. Integtenek egyre jobban hátrafelé, a zaj egyre jobban halkul. Ehelyett a mozdony hangját utánozzák egyre hangosabban): Pffü-ha, pffü-ha, pffü-ha (kicsit gyorsabban folytatják négyszer-ötször. Aztán élesen, keményen megnyomva a mássalhangzókat): Kutttya-fékom! Kutttya-fékom! stb. (Egyre gyorsabban. Végre gyorsan, ütemesen, erős e-vel.) Helyesen-sebesen-megyen a — kerekem.

Egy hang: Hm! Tán ennénk is valamit!

Cserkészek: Ugy van! (Mindenki hozzáfog a kézicsomagok bon-tásához.)

GH-tiszt (nagyobb fiú, karján hatalmas GH-karszalaggal. Egyre fokozódó izgalommal tapogatja és kiforgatja az összes zse-beit. Fölfáll, leül, a homlokát törli kinyájában.)

Cserkész (aki a GH mellett ül, elkezd bökködni a vele egy „pá-holyban“ ülőket, a GH-t is):

Egyedem, begyedem, Csó-
[kás Fránc,
Hom-lo-ko-don mért e ránc?

GH-tiszt (idegesen):

Tö-röm rajt az esze-met,
Há tet-tem a je-gye-ke-t?...
Azaz, hogy azt a kutya-
szállító-lajstromot, amit a
pénztárnál kaptam! Az
előbb még megvolt...

Parancsnok:

Egyedem, begyedem, semmi
[baj!
Ko-po-nyád-ban mért van
[vaj?!

Hisz az e-gész vac-ku-rát
Most öt per-ce ad-tad át...

GH-liszt (megsemmisülten le-roskad).

Cserkészek (körülugrálják a GH-t):

Egyedem, begyedem, fejemet feledem,
Hidegen, idegem, idegem, hidegen!
Milyen lesz különben
Az első levesem?!

Parancsnok (sípol): Palavernek vége! Etetés!

(Függöny.)

4. Cserkészek kara (énekel. Dallam: „Az uborka szára, felkú-szott a fára...“):

Kozmás lett az étel,
Senki se ebédel!
Valaki de kibabrált a szegény cserkésznéppel!
Nem bánom! Nem bánom,
Csak mégis sajnálom,
Hogy ilyen bal-szakács mért van a világon?!

(Ismétlés a „Nem bánom“-tól, de igen keservesen!)

5. Ebéd utáni hangulatkép.

Szakács (kondérből merőkanállal méri a mosogatóvizet a csaj-kákba a sorbaálló cserkészeknek).

1. cserkész: Te Micu, aztán máskor fülbemászó nélkül kérem paszulyfőzeléket!

Szakács (némán tovább mér).

2. cserkész: Hallod, attól a reggeli „kávépörkölttől“ még mo-is fáj a hasam! Hogy lehet kávé helyett kozmát...

Szakács (zordonan): Odébb!

3. cserkész: Ilyen langyosvízzel mosogassak?

Szakács: Ha langyos a vized, töldd meg a törlőddel!

4. cserkész (pihegve érkezik és odaszól az 5.-nek): Laci bá! a parancsolta, hogy hozzunk vizet. Itt a kanna és eridj sz-porán!

5. cserkész: És te?

4. cserkész: Nekem még el kell követni a napi jótetteimet! (Gyo-san el.)

Cserkészek (köröskörül a földretett csajkákat mosogatják. Undo-ral és az ujjuk hegyével. A vizet, ami természetesen nin-igazán benne, messzire kilötyintik. Olykor a közönsé- felé is. Sűrűn szerep- a törlőrongy. Tisz- ronggyal fogunk hozzá- amire kész vagyunk, a tö- lö — enyhén szólva — s- tétfehér. Ezt ügyesen cs- náljuk, két törlővel, am- lyeket alkalmas pillana- ban fölcserélünk. A kés- csajkákat állványra, va- „köcsögállóra“ helyezik.

Örsvezető: Készen vagytok Sorakozó! (Megtékinti csajkákat, a belsejükön v- gighúz az újjával, feje- csóvál, lemondóan le- gyint): N-n-n-a, gyerün- és — együnk valamit!

Cserkészek (eddig rogyanta- álltak, most egyszerre vid- man kihúzzák magukat é- énekelnek. (Például):

Vigan, fiúk, cserkészfiúk,
Föl a fejet merészen... stb.

6. Tábor-tűz. (Igazi, vagy mesterséges. A fiúk körben ülne- gallerba burkolva és valami igen szépet, komolyat énekelnek. Pl.

Csend lett már mindenütt,
Éj borult a tájra... stb.

Vagy (s ez különösen alkalmas az anyukák megrikatására)

Este van már, késő este,
Ragyognak ránk a csillagok...

(L. a „Magyar Cserkész“ idei, 6. számában.)

(Vége.)*

*

Táblás házat és repedésig töltött kasszát kíván

Elek bá

* Nota bene! Lehet még betoldani más jeleneteket is, például sátorvizit, reggeli torna harmatos fűvön, kihallgatás, éjjeli örsé- rókaugatással és fogvacogással körítve stb.

FAKÁPOLNA A HARGITÁN

Az ég azurszín kiterített selyme fent
s fenyőkkel kicsipkézve mindenütt,
amerre a szem lát és lefeküdt
a mély, sűgő-bűgő rengetegre a csend.

Iromba sziklák, redves rönkök s gyantaszag
árad szét bódítón s a dombon örül
sudár fenyősor a kápolna körül
s lennről csobogó csermely lágyan felkacag.

A kis kápolna: összerótt sok deszkaszál,
zsindelyén sokszor a Nemere csörtet.
Most béke: vén kendős anyóka pörget
olvasót szent Antal lábainál.

István királynak szobra ott az oltár
felett, havasi virágok között,
miket még reggel harmat öntözött
s egy ősz székely kántál ösrégi zsolttart.

Mihály László

KIRÁNDULÓK

(Jelenet.) Irta: Péká.

A szín egy utat ábrázol. Egy-két fa, útjelzéssel, köztük pad. **Jelentő** (nem konferáló): A hűvösvölgyi villamos végállomásánál vagyunk. Vasárnap reggel van, a nap süt, a fű zöldel, a madarak dalolnak. Itt, sajnos, ezt nem látni és hallani, mert itt kirándulók járnak és ez mindent megmagyaráz.

Most is megindultak kirándulók, még pedig igen sokfélék. (Kinéz a szín mögé.) Mária jönnek. Elsőnek természetesen a **vérbeli turisták** jönnek. Legalább is annak nézem őket a felszerelésük után. Ugy nézzék meg őket, hogy ezek Dobogókőig meg sem állnak. Pedig az van vagy 30 km. (El.)

I., II., III. vérbeli turista. (Szöges cipő, vastag harisnya, térdnadrág, viharkabát, nagy hátizsák, kulacs, csajka, kötél, vastag bot, stb.)

I. vérbeli turista: Gondolod, hogy délre már otthon lesziünk? Nekem délután már a városba kell mennem!

II. vérbeli turista: Ugyan, hogyne! Már többször voltam ott. Az egész út oda-vissza nincs 10 km.

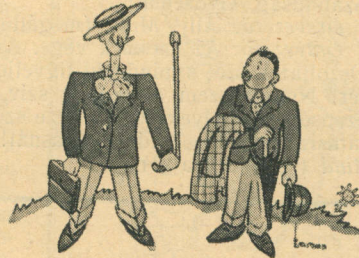
I. vérbeli turista: Jó, de hátha közben még hegyet is kell mászni! (Mindhárman el.)

Jelentő (jön, csodálkozva): No, de ilyet! Hát ki gondolta volna, hogy egy délelőtti kiruccanásra valaki így felkészüljön? Én úgy mindennapos séta közben járok be ennyit! (Kinéz.) Mint teszem fel, ezek, kik most jönnek. A fejemet rá, hogy legfeljebb Máriaremetére sétálnak. Az pedig félóra ide! (El.)

I. és II. sétáló (vasalt, hosszú nadrág, kemény gallér, városi kalap, félcipő. A kezében vékony aktatáska és sétapálca.)

I. sétáló (a táskában kotorász): Franci, én azt hiszem, sok lesz ez a holmi velünk! Minek ennyit cipelni! Hisz' elég egy kis ebéd is! Ugy tudom, Dobogókőre és onnan csupa síma sétaút vezet, így estére Dömösön keresztül már kényelmesen otthon is lehetünk.

II. sétáló: Hát az valószínű; de ami biztos, az biztos, azért csak vigyünk még egy-két zsemlét is magunkkal! (Mindketten el.)

Jelentő (jön, fejét csóválva): Félek, félek, hogy szegényeket a mentők fogják hazavinni! De hát mit tegyék? Ki mit főz, azt egye meg! De, ni csak! Már itt is van a harmadik társaság. De ahogy sem tudom kitalálni, ezek milyen fajtájúak! Vegyük őket egyelőre: Kérdőjeleseknek. (El.)

I. és II. kérdőjeles. (Térkép, iránytű, látszó, egyébként rendes turistafelszerelés. Megállnak a szín elején, előveszik a térképet, iránytűt, próbálják beállítani.)

I. kérdőjeles: Biztos vagy benne, hogy az iránytű sötét vége dél felé mutat?

II. kérdőjeles: Ugy tudom! S eddig legalább is mindig úgy használtam!

I. kérdőjeles: Nem értem, mert akkor a térkép szerint a hegyeknek arra felé kellene lenni, ahonnan jöttünk!

II. kérdőjeles: Hát miért nem hoztad magaddal a térképfüzetet? Most mit csináljunk? Honnan tudjuk meg, hogy merre is van Nagyszénás?

Erdész (jön a másik oldalról. Zöld ruha, zöld kalap; bot.)

I. kérdőjeles: Ép jókor jön, Erdész úr, mert egy kis kérésünk lenne. Mi most vagyunk első túránkon s nem tudjuk (mutat) erre észak van-e, vagy dél s így a térképet sem tudjuk használni. Ugyan, legyen szíves útbaigazítani minket!

Erdész: Szívesen, de mit óhajtának tulajdonképpen?

Hisz' amint látom, iránytűjük is van!

I. kérdőjeles: Igen, de... de...

II. kérdőjeles: Nem tudjuk használni!

I. kérdőjeles: Igen és ezért nem tudjuk, jobbra, vagy balra kell indulni Nagyszénás felé.

Erdész: Nagyszénás felé? Hát azt könnyen megtalálják! Csak menjenek erre (mutatja) előre, nemsokára meglátják a remetei templomot, amellel elhaladva már látszik északnyugatról egy hegyoldalnál egy téglaegető kéménye. Ott menjenek be a hegyoldalra vezető útra, ez egyenesen Nagyszénásra vezet. Ahol egy-két helyütt elágazás van, ott nézzék meg az útjelzést! Csak el fognak találni? Na, Isten áldja! Jó utat! (El.)

II. kérdőjeles: Előre, templom, hegyoldal, mészegető, elágazás, útjelzés... hogy fogjuk ezeket mind megjegyezni? Nem lenne jobb megpróbálni, mégis a térképpel menni?

I. kérdőjeles: De hogyan? Hisz' ép azt nem mondta meg, amit első sorban kérdeztünk, hogy merre van észak! (Kérdőjelesek el.)

Jelentő: Most már nem nehéz kitalálni, hogy ezúttal kezdő turistákhoz volt szerencsénk. No, de ez nem szégyen, az Alpeskutatók is így kezdték! Fognak még ezek is, ha nem is Alpeskutatók, de legalább is: Rózsadombmászók lenni! (Kinéz.) De ime, már újak jönnek! Ha nem tévedek, egy családi kör közeleg felénk! (El.)

Családi kör. (Családapa: hátizsák, bot, bricsesz, nagy cipő, zöld kalap, két gyerekkel; családanya: két szatyorral, kendővel, nagy kalappal, karján kabáttal, egy gyerekkel. A gyerekek mindegyikénél üveg, csomag, vagy hasonló. Lassan jönnek.)

Családapa: Drágám, a tézta melyik csomagban van?

Családanya: Hát nem a hátizsákba tetted?

Családapa: Ez már teli volt! Én azt hittem, te tetted el!

Családanya: Jézusom, akkor otthon maradt! Most mi lesz ebédre?... Még jó, hogy egy kis almát is hoztunk magunkkal! Petikém, vigyázz ám rája!

Peti: Jaj, mama, most jut eszembe, a villamosban felejtettem!

Családi kör (el.)

Jelentő (jön): Csak szép a családi élet, bár néha, úgy látszik, mégis jobb egyedül! (Kinéz.) Alighanem ezen a véleményen van a most közelgő magános vándor is. No, megkérdezem!

Magános (rendes turista ruhában, füttyörszve, botját lóbálva jön.)

Jelentő: Mondja, kérem, miért jár egyedül kirándulni, mikor mindenütt csak nagy társaságot látni!

Magános (megállva): Hogy miért? Hát először is, mert megúntam már mindég félórákig várni a találkozókon. Másodsor, lármát a városban is találhatok. Harmadsor, mert ebédemet egyedül is meg tudom enni. Végül, ha még ez sem elég, azért, mert elkéstem a társaságom találkozásáról. (El.)

Jelentő: Minden szavát helyeslem, bár a végén — kibújt a szög a zsákból. Azért nem csüggedek, fognak még igazi, vérbeli kirándulók is jönni (Kívülről énekeszó hallatszák: „Túl a Tiszán selyemkendő...”) Hah, mi zaj ez? No ezek nem ilyenek lesznek! (Kinéz.) Ha nem tévedek, egy fémjelzett dalárda tagjai közelgnek felénk. (El.)

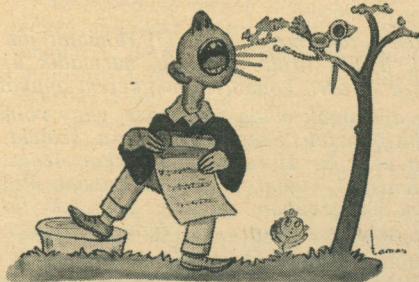
Dalárda tagok (vegyes öltözékben, egyik kezükben csomag, a másikban énekeskönyv; buzgón éneklük — miközben a színen körbeállnak —): ...Átalmennék kisingyalom, nem lehet — Széles a víz, nincsen sajka — Nem mehetek által rajta — Tehozzád!

I. dalos: Bizony fiúk, nincsen szebb, mint kirándulni a szabad természet ölére, a zöld mezőre, de még inkább a madárdalok erdőbe!

II. dalos: Igazad van, nincs szebb, mint a lombos fák alatt áhítattal hallgatni a madarak énekét!

III. dalos: Én is amondó vagyok, azért induljunk már! S kezdünk rá a „Zöldre van a rácsos kapu...“-ra.

Mind: Jó, kezdjük! (Rágyujtanak, éktelen erősen.) Zöldre van a rácsos kapu festve... (El. Énekük még távoiról is hallik.)

Én vagyok a győzelmes Tavasz!

Jelentő (jön): „Aki a madárdalt szereti, rossz ember nem lehet!” Csak azt nem tudom, meghallják-e a madárdalt a saját lármájuktól? No, majd csak kifáradnak egyszer! (Kívülről perlekedés hallatszik.) De milyen zaj van megint? (Kinéz, fülel.) Ah, a nagy politikusok! (El.)

Politikusok (az egyik hosszú, sovány, a másik rövid, kövér. Öltözékben is különböznek egymástól. Kezükből bot, amellyel folyton gesztikulálnak.)

I. politikus: ...nekem elhiheti, hogy nagy ember! Századunk egyik lángelméje!

II. politikus: Ugyan ne mondjon ilyeneket! Minden újság megírta...

I. politikus: Na, és ha megírták!? Azt hiszi, bedőlök nekik? Van annyi eszem, hogy ne kelljen ezektől orromnál fogva vezetgetni magamat!

II. politikus (egy lapot húz elő): De hiszen itt van, nézze hitelt érdemlően írják a Pesti Híradóban, hogy...

I. politikus: Ha-ha-ha, ép ennek a vacak Pesti Híradónak fogok felülni!

II. politikus: Vacak maga!

I. politikus: Mit mond!?

II. politikus: Azt!

I. politikus: Hát akkor alászolgája! Ilyen kútírtársa! én nem megyek kirándulásra! (El jobbra.)

II. politikus: Én sem! (El balra.)

Jelentő (jön): Mit nem tesz a politika! Egy ilyen szépen induló kirándulást is tönkretesz! A tanulsága ennek, hogy az ember, vagy egyedül, vagy harmadmagával menjen! (Kinéz.) Ha nem vétedek, most is ilyenek jönnek éppen. Ambár... ambár inkább egy víg asztaltársaságnak látszanak, mint kirándulóknak. (El.)

I., II. és III. asztaltársasági tag. (Városi ruha, félrecsapott kalap, kabátzsebben egy-egy üveg, kézben elemózsias csomag.)

I. asztaltársasági: Mondja Kovács, maga már volt ott a „Kis piszkos“-nál?

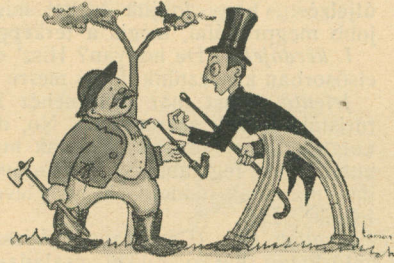
II. asztaltársasági: Hogyne, már kétszer is!

I. asztaltársasági: Aztán mennyire van még innen?

II. asztaltársasági: Vagy félóra!

III. asztaltársasági: Mit, félóra!? Csak nem gondolják, hogy félóraig kibirom a szomszúságot! Itt van egy kies hely, pihenjünk le s erősítsük fel magunkat a további útra!

I. asztaltársasági: Helyes!

II. asztaltársasági: Én sem vagyok semmi jónak elrontója. Telepedjünk le!

Mind (leülnek. I. üveget vesz elő, II. és III. poharakat.)

I. (megtöltve a poharakat): A további út sikerére!

Mind (koccintanak, isznak).

II.: Finom kis itóka!

III.: Enélkül nem is érne a kirándulás semmit!

I.: Nem ám! (Nézegeti az üveget.) No, de van itt még elég, ne spóroljunk! (Újból tölt.) Boldogult papám egyetlen fiának egészségére!

Mind (koccintanak, isznak; utána kis ideig csend).

II.: No most már némi erőt gyűjtöttünk az útra. (Fel akar állni.)

I.: Igaz, de ezt a pár kortyot már kár lenne magunkkal cipelni!

III.: De még mennyire! Most már csak fogyasszuk el! Töltsön még egyszer! Hiszen három a magyar igazság!

I. (tölt, az üres üveget elhajtja): Emelem az... emelem az... (a karja meglódul s a bor egy része kilóccsan).

II.: Ugyan, minek a sok beszéd? Ígyunk!

Mind (isznak s az üres poharat elteszik).

I.: Na, most már készen vagyunk! Indulás!

III.: Helyes, de előbb gyujtsunk rá egy szép nótára!

Mind (kicsit ingadozva felállnak, összefogódzva elindulnak s éneklük): „Vörös bort ittam az este...” (El.)

Jelentő: Így néz ki kérem a nagy természetszeretet a valóságban. Mindenki szereti a természetet a — maga módján. Már nem is merem ezek után remélni, hogy jönnek még igazi természetkedvelők is. De ki tudja! Talán! (Kis szünet.) Hallga, megint jönnek.

(Kívülről énekszó hallatszik: „...az Isten arca néz le ránk!”)

Cserkészek (örsben, cserkészruhában, hátizsákkal jönnek, az ének utolsó sorát éneklük): Lehelletén ott megterem — Erő, Szabadság, Győzelem!

Örsvezető: Állj! **Mind** (megállnak).

Örsvezető: Az éneknek vége. Az erdőben csendben megyünk! Oszlojatok szét s mindenki figyelje meg az erdő és lakóinak életét! Nyitott szem és nyitott szív, hogy megtaláljuk azt a sok szépséget, amelyeket Isten keze szórt el a természetben. Viszontlátásra délben a Vadászforrásnál!

Mind (szétoszolva el).

(Vége.)

Csalóka a tavasz!

Vigyázz az egészségedre! Olyan hónapokban, amelyeknek nevében *r* betű van, pusztá földre le ne ülj. — Ne rakd el az első meleg napon a télikabátodat; sokszor lesz még reá szükséged. Vakmerő és korai könnyű öltözködés sok fiút ágyba döntött már. Fokozatosan térj át téli ruhákról a könnyebbekre. — Ne öltözködjél alul túl melegen. Jäger-ing és tricótok csak elkényeztetnek, kimelegítenek, betegségedet okozzák. Könnyebb ruha és jó felsőkabát kell. — Gondolj Április kisasszony szeszélyes hangulatára és ne higgy a mosolyának! Legszebb nap-sütésben is gallér nélkül ne menj kirándulni. — Ha megáztál, ruhát válts. Nedves cipőt azonnal cserélni, amint hazaérsz.

LEVÉL ÖCSIKÉHEZ.

Itt a tavasz, öcsike!

Új ruhába öltözik minden: erdő, mező, kert. Új ruhában jön templomba, iskolába hol egyik, hol másik pajtásod. Egyiknek szép tavaszi felöltője, másoknak hódító tiroli nadrágja, harmadik új cserkészingben feszít; aztán egy csomó új cipő, félcipő, kalap, sapka... Megfájdul a szíved és arra gondolsz: megkérem apukát, vegyen nekem is újat.

Hát öcsike, ne tedd. Ha apukának volna reá pénze, vagy volna lehetősége arra, hogy pénzt kerítsen, ő left volna az első, aki a kis fiát tavasszal új ruhába öltözteti. Szegények ám a szüleid, öcsike, és ha most vágyat látnak a szemedben, szomorúságot az arcodon azért, mert neked nem jut új ruha, cipő, akkor nehéz, fájó szívvel hajtják le a fejüket és hallgatagon búsulnak. Hiszen vennének ők mindent, ha lehetne! Tudod, könnyű új ruhába öltözni erdőnek, kertnek, mezőnek, hiszen őket az öltözteti, akinek gazdagsága kifogyhatatlan. Te azonban szegény emberek fia vagy! (És ma minden édesapa nagyon szegény ember!) Szegény emberek életküzdelmét ne nehezítse meg a kis fiúk nyafogása, vagy szeméből kisugárzó sóvár vágyódása. Idén nem kell új ruha, jó lesz a tavalyi. Kész.

Ép így, ha szép új labdát hoz az egyik fiú, tiszta új karikát a másik, diabolót a harmadik, a negyedik dicsekedve mutatja a husztra kapott új biciklit, és megint mások riasztópisztolyt és tenniszütőt és footballt és lasszót és ezer más új játékot mutogatnak, ne engedd, hogy a szivedben felbujánozzék a fájdalom, irigység, keserű vágyódás: miért van nekik és nekem miért nincs?... Öcsike, az élet legnagyobb bölcsesége az, hogy az ember mosolyogva tudja vinni a sorsát, azt a sorsot, amelyet pont épen ma kell megélnie. Hiszen a szegénységben is ezeryi az öröm! Miért kell neked mindig a mások örömét látnod és irigyelned, mikor a te kis életed is tele van örömmel, olyanokkal, amelyeket viszont a többieknek nem ad meg a jó Isten! Örülök annak, ami az enyém, és ha a másoknak több van, szebb van, bánom is én!

Öcsike, tavaszi hónapok drága cserkészbölcsse, tudsz örülni minden szépnek új ruha nélkül is, sok kiadás nélkül is, ugy-e? Mert a tavasz a szívben van; nem a ruhásboltban, játékboltban. És a te szíved nagyon gazdag, mert ott van bent apukának és anyuskáknak tavasza, öröme is. Öcsike, csinálj a szüleidnek is, önmagadnak is szegénységben szép tavaszt!

Ölel a

MAGYAR CSERKÉSZ.

MAGYAR EXPEDÍCIÓ INDUL AFRIKÁBA

Azt hiszem, mindannyian ismeritek, Fiúk, nagy magyar utazóink, felfedezőink nevét. Ki ne olvasta volna közületek Körösi-Csoma Sándor, Vámbéri Ármin, Benyovszky Móric gróf, Teleki Samu gróf emberfeletti küzdelmeinek, hátborzongató kalandjainak leírását! Sőt hiszem, igen sokan ismerik közületek Cholnoky Jenő, Prinz Gyula és Baktay Ervin kitűnő, színes útleírásait is.

Ezekből a könyvekből láthatjátok, hogy nem kis dolog, nem kevés fáradságot és veszélyt jelentő feladat, amikor valaki arra adja a fejét, hogy egy kicsikének látszó, de a valójában mégis csak nagy, ismeretlen területet felderítsen és ezzel kiradirozza a térkép ama helyéről e két szót: Terra incognita.

Mi magyarok mindig élénken és jelentősen vettük ki részünket a Föld felfedezéséből. Kutatóink az Északi Jegestengertől Polinéziáig mindenütt megfordultak és dicsőséget szereztek a magyar névnek.

A háború óta magyar expedíciót még nem sikerült útnak indítani. Most egy lelkes, szakemberekből álló, magyar csoport elhatározta, hogy Afrika Tibet-éjébe, a Vörös tengeről nem messze fekvő Abisszínia 4—5000 m közötti hegyóriásainak ismeretlen vidékébe nyomul és ott egy esztendőn keresztül tudományos kutatómunkát folytat.

Magasbaszökött, furcsa világ ez, járhatatlannak látszó, szűk hegyi ösvényekkel. Autóról, repülőgépről persze itt szó sem lehet, csakis az öszvér bírkózik meg ezekkel az istenkísértő, nyaktörős utakkal, hátán a 60 kilós teherrel.

Az expedíció 3—4 szakemberrel, 10—12 bennszülött szolgálóval és mintegy 50—60 öszvérrel indul el újtárra ez év nyarán. Budapestről Triesztig vasúton, onnét a Földközi tengeren át Alexandriába, majd a Vörös tengeren át Massauába hajón teszik meg az utat. Massaua kikötővárosa az olasz Eritrea gyarmatnak. Innét vasút visz a kolónia fővárosába, Asmarába. Asmara csinos villaváros, gyönyörű fekvése, nagyszerű éghajlata miatt az európaiak főfészke. A fővárosból minden irányban jókarban tartott autóutak ágaznak szét. Az expedíció is teherautókon teszi meg az utat az utolsó olasz gyarmatvárosig, Adi Quala-ig. Itt rendezkednek be majd 10 hónapos karavánúttjukra a kutatók.

Adi Quala alig félnapos járóföldre fekszik az abessza határtól. Az út, azaz már csak ösvény, hol a fensik szelén vezet, hol meredek lejtőkön kell leereszkednünk a mélybe, hogy később talán még több fáradsággal kapaszkodjunk fel az ellenkező oldalon. Ez a legszomorúbb, legnehezebb pontja ennek az expedíciónak. Óriási megpróbáltatásokat rejtegető, fizikai és lelki erőt igénylő terepnehézségek. Most még asztalsímanak néznéd azt a fensikot, hol utad vezet s hol itt, hol ott akasztja meg utadat egy-egy 500—1000—1200 méter mély, szűk, irtó meredek falú völgy.

Ez az óka, hogy régen, nagyon régen, amikor a közlekedés még a mainál is nehezebb volt, egy-egy jól elhatárolt területen belül, még az alacsony műveltség ellenére is, kisebb államocskák keletkeztek. Ezek ma valamennyien az abesszíniai császársághoz tartoznak, azonban lakosságuk műveltség, nyelv, népszokások stb. tekintetében ma is különbözik egymástól. Fejedelmük — eltekintve attól, hogy évi adót kötelesek fizetni az abessza császárnak (hűbér!), — majdnem függetlenek és óriási a tekintélyük s hatalmuk.

A legrégebbi államalakulatok, mint Tigré, Amhara, Soa, Kaffa, Godzsam éppen azon a területen fekszenek, ahova expedíciónk indul.

Munkaterületünk hamisítatlan Afrika már. A gyéren fás szavannák az irdatlan bozóttal, az ősergetegek kopár, sziklás vidékekkel váltakoznak. Imitt-amott emeletnyi magas kandeláber

kutyatejek magányos egyedei teszik változatossá a tájat. Az egyhangú bozótból csak az óriási Adamsoniák magaslanak ki.

A vidék állatvilága is eléggé változatos. A folyókmenti szavannák urai a veszedelmes vadak, a kafferbivaly és az oroszlán. Az előbbi még csordában mutatkozik, de oroszlán már csak elvétve akad. Erősen irtják, sőt ha nem védenék őket a gyarmati hatóságok, már teljesen ki is pusztultak volna erről a vidékről.

Sokkal több a hasznos vad. Az antilópok és gazellák számos faja ezeket számláló csapatokban keresi fel hajnaloként az ivóhelyeket. Nappal is csoportosan legelésznek. Nem ritka a zsiráf sem, Afrika állatvilágának egyik legérdekesebb alakja.

Még a magasabb vidékeken is gyakorinak mondják a varacskos disznót. Igaz, hogy külsőre rendkívül rút állat, de húsa ízletes és hozzá hatalmas termető is. Aldást jelent majd expedíciónkra!

A leopárd, párdac és a sakál nem jelentenek különös veszedelmeket. Ezeknél sokkal inkább veszedelmesek csúszó-mászó elleneségeink, a különböző mérges kígyók, vagy a még kisebb skorpiók stb.

Bizonyára találkozunk majd a természet csodálatos, várszerű építményeivel is.

A tervbe vett vidéken a tigréi és amhara nyelvet beszélő, elég jóindulatúnak mondott törzsek laknak. Kezdetleges földműveléssel foglalkozó népség. Kultúrájuk roppant alacsony fokú. Majdnem száz százalék az analfabéta. Természetükről nagyon ellentétes vélemények hangzottak el.

Hogy valójában milyen az a vidék, ahova expedíciónk indul, nem tudjuk, hisz még nem ismerjük. Annyi mindenesetre bizonyos, hogy sok-sok tudományos értéket, szépséget és ismeretlen rejt magában ez a csodás, magasbaszökött, fel nem kutatott világ.

*

Expedíciónkra, amint azt sejteni lehet, igen kemény munka vár. A sokoldalú feladatok szaktudósok részvételét teszik szükségessé. Az expedíció földrajzi, földtani, morfológiai, kőzet- és ásványtani, növény- és állattani megfigyeléseket és gyűjtéseket, földrajzi helymeghatározásokat, néprajzi és embertani munkákat végez. Készítünk filmfelvételeket is. Nem hanyagoljuk el a történelem előtti és kultúrtörténeti vonatkozásokat sem.

Az expedíció a mellékelt térképen feltüntetett területen óhajt részletes kutatómunkát folytatni.

Az expedíció terhet élelmiszerek, az úti felszerelés és a szükséges műszerek alkotják. Ehhez járul még helyenkint az állatok ételme is, de ez már nem a mi gondunk, hanem az állatok tulajdonosáé. A bennszülött kíséret (szolgák, tolmácsok, szakács, hajcsárok) közel 20 főt számlál.

Expedícióknak tehát tekintélyes összegre van szüksége. Költségeink egy részét várható eredményeink (tudományos gyűjteményeink) előzetes értékesítésével óhajtjuk elérni, ezt kiegészíti az expedíció filmfelvételeiért kapott összeg.

Ezernyi szükséges holmit kell beszereznünk és biztosítanunk expedíciónk számára, hogy szükségét ne szenvedjünk sem a mindennapiakat, sem a tudományos munkát illetőleg. A legkisebb természetbeni, vagy anyagi ajándék is közelebb segíti expedíciónk céljához.

Ez lesz a háború utáni első expedíció. Nehéz gazdasági viszonyok között indul újtárra, de tette készen és lelkesen, azzal a tudattal, hogy nemzeti hivatást teljesít, mert minden, vele kapcsolatban Nyugaton elhangzott szó, minden, az újságokban megjelent betű felhívja, és pedig eredményesen hívja fel a Nyugat lelkiismeretét és figyelmét erre a megcsonkítottágában is törhetetlen kultúrájú, üldözött magyarságra!

Dr. Bendefy-Benda László.

KAMASZOK.

Néha portyáznak kamasz fák erdejében
S megráznak egy-egy leborzolt lombot.
Szél fut végig a tavaszi fákon
S ver, ver egy óriás mámor dorombot.
Ruhájok kinőtték s szemökbe furcsa
Új fények ragyognak s nem lehet még tudni,
Ijesztő, vagy láng új álmok éjjelébe,
Mire büszkén, alázkodón, félve
Fog figyelni valaki. Mesére
Ráuntak. Kaland kell. Izgalom.
Sietnek s nem látják: óriás szalagon
Vezeti őket az örök jószágos Törvény,
Pórázt feszít, hogy már egyszer kiérjenek a kő- és téglaren-
getegből, ki a szabadba. Nézzünk csak utánuk, mit művelnek.

Néha portyáznak kamasz fák erdejébe
S megráznak egy-egy titokzatos lombot.
Csodálkozva állnak virágok záporában,
Mit egy elmúlt tavasz nemrég beléjük oltott.
Kávját döngetik ezerféle kútnak,
Ők másoknál mindent százszor jobban tudnak!
Mégis lomhák. Lusták. Tétovák. Félszegek,
De holnap mind Istentől lesznek részegek
S ha új arcuk magukban előtűnik,
Krédot vall büszkén, bátran mindenik.

Aztán csend lesz. Mély álma lesz a fáknek.
Adventek suttognak. Valakire várnak...

Pusztá Sándor

RAGYABUNKÓ

Az ős félnapos kirándulásra vonul zárt rendben. Egyformán, szabályosan van mindenki öltözve. Hátizsák a vállon, jobbkezben a bot, a derékszíj baloldalán csüngő karabíneren valami furcsa szerszám lóg. Az emberek összenéznek az utcán és nem tudják elgondolni, hogy mire jó az a szépen kifaragott buzogányforma. Cserkészeink azonban nem törődnek a bámész néppel, azt várják csak, hogy már egyszer kiérjenek a kő- és téglarengetegből, ki a szabadba. Nézzünk csak utánuk, mit művelnek.

Az utolsó háznál „oszolj“-t vezényel ősvezetőjük, maga köré gyűjti a cserkészeit és megindul a kirándulási programismertetés.

— Fiúk! Az ős az utóbbi időben új ötletességet agyalt ki. Egész télen fűrtük-faragtuk ragyabunkóinkat, természetesen titokban, hogy más ősök szemfülesei sem tudtak meg semmit sugdolózásainkból. Elkészítettünk tíz bunkót, megcsináltuk az őrsi díszragyabunkót és most, a mai kiránduláson ki fogjuk próbálni buzogányainknak használhatóságát. Figyelem! Már ősapáink kezében is veszedelmes szerszám volt a buzogány, sőt ugorjunk át egy évezredet és ne menjünk olyan messze, a mai katonaságunk gyilkos kézigránatként használja ezt a hajtó fegyvert. A mi ragyabunkónk, bár élettelen fadarab, mégis könnyen bajt okozhat, sajátmagunkban, bajt okozhat, ha nem cserkészkéz dobál vele. Mindenki belátja, hogy nem azért csináltuk, hogy úton-útfélen turistatáblákat, fiatalabb fákat szemeljünk ki célpontunknak, hanem azért, hogy verseny keretében fejlesszük karjaink izmosságát, ügyességét, hogy megtanuljunk a vele való bánásmódot, nevezetesen a fogásoktól kezdve, a távhajításig, magasságdobásig, a játékokig mindent...

Elindult az ős az erdőszegélyen húzódo legelő felé. Itt ment végbe a díszragyabunkó ünnepélyes felavatása. Előkerült az ősvezető zsebéből egy kis kalapács és tíz darab nagyfejű csigaszeg. Először az ősvezető, majd az ős többi tagja verte bele a szöveget a hatalmas buzogányba. Megfogadták, hogy a ragyabunkót csak ősri kiránduláson fogják használni és mindenkor nagy óvatossággal fognak vele bánni. A díszragyabunkót ősri totemnek ismerik el ezentúl és azt elviszik minden kirándulásra, táborba. Az ősri címerbe pedig bele fog kerülni az új ősri totem rajza. Állvány fog készülni a ragyabunkók számára és azt az ősri sarkon helyezik el.

Az ünnepélyes aktus után kezdetét vette a komoly munka. Az ősvezető irányításával a fogást sajátították el, azután a hajtást gyakorolták egyhelyben állva, futás közben, végül fekvé. A rövid kiképzést játék követte. Találtak a közelben egy rozszant lábost, azt föléllé fogva egy nagy tölgyfa kihajló ágára akasztották kötéllel, kinevezték célpontnak és egyenkint célba dobtak, először 15 méterről, majd mindinkább nagyobb távolságról. Bizony ritkán hangzott a rozszant zománclábosnak gongszerű, rekedt hangja, mert kevés volt a telitalálatok száma.

Jött egy másik gyakorlat a játék után: a sípjelre kezdődő, egyszerre történő távdobás, versenyszerűleg. Érdekes látvány volt a levegőben ívelve kapálódzó, forgolódo ragyabunkó-eső. A rekordot dobó fiúnak egy tábla csokoládé volt a versenydíja.

Az egész ragyabunkó-gyakorlat egy igen tanulságos játékkal zárult. A hepe-hupás domboldal egy kiugró peremén, kétméteres átmérőjű kör kerületén leszúrta mindenki a cserkészbótját és gátszerű sövényt font a botok körül. Ez volt a vár. A „bástya fokán“ ilyen feliratú papírzászlók lobogtak: „füllentés, kénye-

lemszeretet, testvérietlenség, engedetlenség...“ stb. A várat ilyen diáktulajdonságok tartják rabságban és védelmezik a cserkészeszmény ellen. Alul azonban közeledett a „felmentő sereg“. Lassan nyomult előre és mintegy húsz méter távolságról egyszerre „bombázni“ kezdte a várat. Öröm volt nézni a vértelen ostromot. Az ostromlóknak ügyetlensége csökkent és mindenki teljes erővel vágta neki a „várbástyanak“ ragyabunkóját. Hatalmas koppanások hallatszottak, a papírzászlók a porba hullottak, a sereg pedig rohammal elfoglalta a várat. A romhalmazon ott lengett tisztán, fehéren az ősri zászló, hirdetve a sereg győzelmét.

A győzelmi tor helyett az ősvezető összehívta cserkészeit.

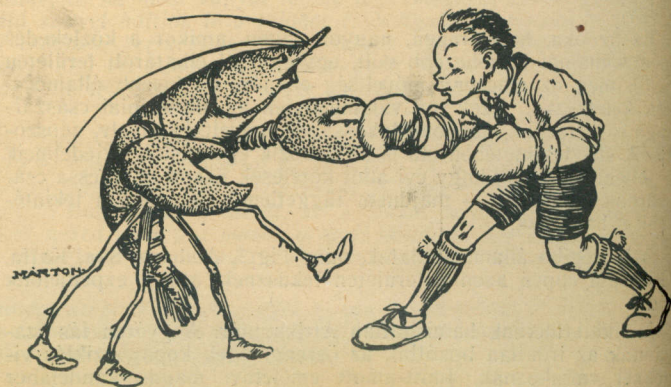
— Fiúk! A mai kiránduláson tanuságot tettetek strammságtok-ról. A titokban kifözött terv valóra vált, még pedig nem csekély eredménnyel. Kezetekben a ragyabunkó veszedelmes fegyverré vált, mely képtelenen porbasajtotta a mindannyiunknak néha-néha visszatérő hibáját szimbolizáló papírzászlókat. Mindegyiktek talált, kivétel nélkül, még pedig jóllehet, a saját gyengeségét találta célba. Játék volt, de e játék mögött mélyreható háttér van. Befészkelte magát belétek a diáknak egyik-másik szokásos gyengesége és akarat-, továbbá ellenállásihiány folytán körülbástyázta magát. Nincs olyan vár, amely előbb-utóbb be nem vehető, nincs olyan hiba, amely ki nem küszöbölhető. Két ragyabunkótok van. Az egyik a kezetekben, kézzelfogható harcieszköz, a másik az agyatokban vált meggyőződéssé és ez a tíz cserkésztörvény, amely ugyancsak harcieszköznek bizonyul a világ hitványsága ellen. A mai kiránduláson megfogadtátok, hogy a hajtás szabályait megtartjátok. Valamikor régebben pedig, csak emlékeztek vissza, fogadalmat tettetek a lelki harcieszközötökre: a tíz cserkésztörvényre.

Ragyabunkót a kézbe, fiúk, és küzdjünk kitartóan a karok, lélek erősítésével, a tíz törvény ellenségeivel szemben. Gyors sorakozó. Indulás énekszóval, hazafelé.

Az ős félnapos kirándulásáról vonul haza, zárt rendben. Az emberek mosolyogva nézik és nem tudják elképzelni, hogy mire jó az a szépen kifaragott buzogányforma, ott a fiúk baloldalán?

Cserkészeink mosolygó arcán, üde szemén lerítt a felelet: „Emberek! A ragyabunkó, ellenségeinkkel szemben folytatott küzdelemnek leghatásosabb harcieszköze“.

Abkotsi, 364. Sopron.

Olcsó ruhát hoz a **MAGYAR CSERKÉSZ!**

Ma, amikor mindenki azon van, hogy a legtöbbet kapja
a kevesebb pénzéért —

a Magyar Cserkész és a Cserkészbolt , a magyar cserkészet e két tekintélyes erőforrása , egyesítik erejüket , hogy

a magyar cserkészfiú olcsóbb ruhához jusson.

1934 március 15—május 15 között

a mult számhoz csatolt kedvezményes vásárlási jegy alapján egy felszerelésnél körülbelül 4 pengőt takaríthat meg.

A Cserkészbolt ugyanis 2 hónapig példátlanul olcsó árakon adja az eddigi, jól bevált minőségű cikkeit, hogy

a Magyar Cserkész előfizetését könnyítse meg az így megtakarított pénzen.

A cserkészszellem takarékosagra nevel.

Többet — jót — olcsóbban nyújtani — cserkészszellem.

Gondosan tanulmányozd át a vásárlási jegyet — meg leszel
lepve !!! És sietve használd ki ezt a példátlan kedvezményt!!!

Cserkészbolt csak a Cserkészházban

Budapest, V., Nagy Sándor-utca 6. (a Vilmos császár-út 48. számú háztól — villamosmegálló — harmadik ház.)

KÉT LEGYET EGY CSAPÁSRA!

Ma, amikor minden lap kedvezményes utazásokat, színházjegyeket stb. nyújt olvasóinak, a **Magyar Cserkész** úgy gondolta, hogy sokkal gyakorlatibb olvasói előtt kedvesebb és hasznosabb kedvezményt is tud nyújtani.

A minden gyakorlati megoldást pártoló CSERKÉSZBOLT igazgatósága a maga részéről készséggel vállalta ennek érdemi keresztülvitelét. **Olyan példátlanul olcsó árakat állapított meg**

tavaszi cserkészruha-akciója

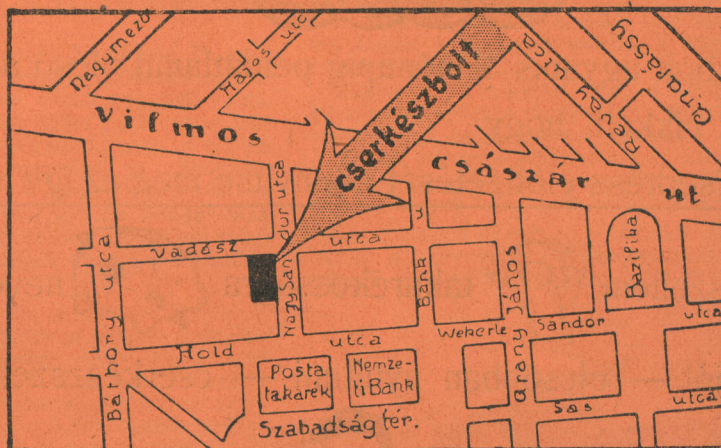
keretében az eddigi kiváló minőségek fenntartása mellett, amely átlag csaknem 20% kedvezményt jelent.

Például a szinte elszakíthatatlan, napálló, szintartó khaki flanelling ára 5.32 P helyett 3.50, illetve 3.90; 5.70 P helyett 4.20; 6.45 P helyett 4.70, a vásárlási jegy alapján. És így tovább.

Az idők jeléhez alkalmazkodik tehát lapunk és a Cserkészbolt, most már Rajtad áll a IX. cserkésztörvény szellemében, hogy beható tanulmány tárgyává tudd a vásárlási jegy nyújtotta lehetőségeket.

Különösen a tavaszi avatási és egyéb felszerelési vonatkozásban jelent nagy lehetőségeket ez az akció, amelyet épen ezért állítottunk be a március 15—május 15 közötti időszakba.

A vásárlási jegyet az előfizetők használhatják fel, akik a lapot olvassák. Ezzel akarunk lehetőséget biztosítani olyanoknak, akik eddig a felszerelés-vásárlás mellett nem tudtak volna az előfizetésre pénzt áldozni, hogy az így elért megtakarítás révén erre is jusson pénzüik.

Dudika, mint hasznos újságolvasó állampolgár, éppen a három orosz sztratoszféra-repülő szomorú sorsát betűzte. Letéve az újságot, elmékedett egy kissé, de nem sokáig. Felugrott és „majd én megmutatom” kiáltással a fáskamrába ment, természetesen nem egyedül, hanem hű barátja, Sipszi kutya kíséretében.

Tervébe, azt hiszem, nem nehéz belepillantani. Rekordot akart felállítani a sztratoszférarepülésben. Piccard bácsit akarta lepipálni.

Máris látta magát, amint a leszállás ünnepélyes pillanatában ezrek és ezrek várják, kiknek mámoros rajongásától rendőrkordonnak kell megvédenie. Aztán újságok számára interjúadás kimerültség, autogramm izomlágig. Itt eszébe jutott a II. B-ben a Keller, aki mindig magával hozza az iskolába autogrammgyűjtő könyvét és bizonyos anyagi ellenszolgáltatás fejében, (kifli, hiánytalanlábú szarvasbogár, stb.) meg engedi nézni Chaplin „eredeti aláírását”. Most eszébe jutott, hogy egyszer azzal húzta fel a Kellert, hogy lebecsülte könyvét, mert nincs benne Rid-Tin-Tin autogrammjá, mire Keller dühében egy félig elfogyasztott lekváros kenyeret ragasztott az arcára. A lekvár még nem volt baj, mert baracklekvár volt, amit Dudika pártol, de a körülállók diadalordítását még most is hallja. Tehát a Keller juszt sem fog tőle autogrammot kapni. És így rendjén kimerítette a diadalmas földreszállásnak epizódjait, nem is szólva a záróakkordról, egy díszes lakomáról, melynek minden egyes fogását sajátkezűleg ő válogatja majd össze.

A kamrában „heuréka” kiáltással fedezett fel egy rozott kosarat. A kosár javításra, azaz szaknyelven szólva, tatarozásra szorult. Mivel Sipszi ilyen szempontból nem sokat számít (egy jobb sorsra érdemes pockot nyaggat a sarokban), a kosarat sajátkezűleg kellett összedrótózni. Ezt elintézve, a többi szükséges kellék berendezéséhez látott. A dolgot persze titokban kellett tartani, mivel mama biztosan letiltaná erről a kockázatos szándékáról, hogy ne is beszéljek papáról, aki egyébként sem ért, mint az ember nagyratörő ambícióit és álmait letörni a — pipaszárral. Az expedícióhoz valuta is szükséges, azért diszkrétan visszament a szobájába és az állandóan hangoztatott hasznos célra elkölthetendő spórolt pénzt kiböngészte a porcellánisztróból. Izasztó munka! Különösen ha nem kellemes a meglepetés-szerű rajtaütés. Hm! Kevés az összeg. Pláne érhetik kiadások az embert az elindulás után is.

Nem sok idő múlva 15 darab léggömb szorongott nyugtalankodott közös zsinóron az amúgy is szűk kamrában.

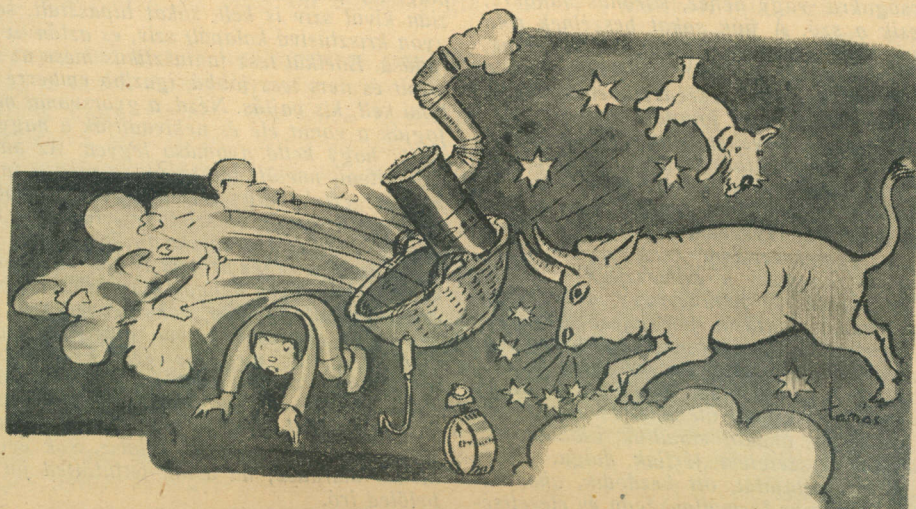
Míg Dudika műszerek után járt, Sipszit az új vendégek izgatták, mert a pockot már régen megkávézta. Szerencse, hogy magasugrásból nem vett elég tréninget,

és így Dudika visszatérve a műszerekkel, mindent rendben talált. A műszerek pedig a következők voltak: 1 hőmérő, 1 vekkeróra, 1 fényképezőgép (lehet, hogy jó), zsinog, szegek, horgony, (esetleg egy égitestre leszálláshoz), élelmiszer sok. Sipszinek is, mivel ő is jön, ő lesz a robotember, továbbá meleg takaró, Sipszinek a háza, esernyő, csapadék esetén, de mint ejtőernyő is célt szolgál. Sipszinek a nővére napernyőjét szerelte meg. Lesz ebből majd zri, ha Mancsi rájön, de mit törődik ő akkor már vele, legfeljebb fentről fogja élvezni. A fáskamra sarkában felfedezett egy kis kályhát, azt is beszerelte, lévén fent metsző hideg. Betetőzte a felszerelést 10 dekagramm töltött csoki és két krémes. Tehát mindent elkészítve, a gömbök a kosárhoz erősítve, Dudika útrakészen állt.

Elérkezett az indulás pillanata. Dudika mindent átnézve berakott a kosárba, aztán „Sipszi, a kocsi előállott” felszólítással a robotembert igyekezett megrögzíteni. Sipszi izgett-mozgott, prüszkölt, de egyáltalán nem látszott rajta, hogy átérezte volna a cél magasztos gondolatát. Dudika háromszor rántotta vissza a hátsó lábánál fogva, míg belenyugodott abba, hogy a tudomány vértanúja legyen. Azután Dudika is helyet keresett magának. Az indulás magasztos pillanatának csak a baromfiudvar előkelő lakói lehettek tanúi. A kacsák izgatottan hápogtak, egy jérce megfélemedezve az előbb látott kövér gilisztáról, átadta magát a történelmi esemény nem mindennapi látványának, s egy hetyke kakas startot kukorékol. Dudika egy olyan hősies mozdulattal, amit Lindbergh is megirigyelt volna, előrántotta bugylibicskáját és elnyeste azt a kötelet, amely még ehhez a sáros földtekéhez bilincselte őket.

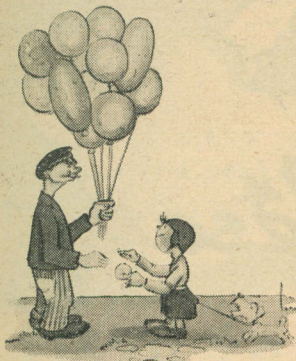
A kosár... nem mozdult! Dudika meghökken és kiszállva kereste a hibát. Különben is az udvarban való tartózkodás kezdett veszélyessé válni, mert „Dudika” kiáltások hallatszottak a konyha irányából. Könnyíteni kell a terhen, gondolta a hős. De mivel? Sipszit? Nem, — robotember nélkülözhetetlen. Műszerek a tudományos kutatás elengedhetetlen kellékei. Hopp! Megvan. Ott a 10 dekagramm praliné és a 2 darab krémes. Magába gyömöszölte mindkettőt és láss csodát, a kosár nagy lendülettel a magasba szökött. Az erős lökéstől Dudika kontaktusba került a Sipszi orrával, amit az nem zívesen fogadott. Lenézve az udvarra, nagy riadalmat látott. A mama kétségbe-

esetten sikoltozott, karját nyújtogatva a magasba. Majd beszaladt a konyhába és egy tepsipárolgó illatú mákosrudat lengetett feléje. Dudika szíve hirtelen nagyot csavarodott. De meglátva a papa feléje hadonászó kezét, amiben bizony nem mákosrúd, hanem csak ahhoz hasonló ágaskodott, a két lehetőség közül a harmadikat, a földtől való távolodást választotta legjobb megoldásnak. Kis idő múlva már nem látta sem a mákosrudat, sem a sétabotot. Elfordulva

A feldühödött Bika-csillag nekirentott.

Sipszitől, egy könnyet törölt ki szeméből, amelyről azonban nem vagyok bizonyos, hogy a meghatódottság, vagy a földön hagyott sütemény varázsolta-e elő.

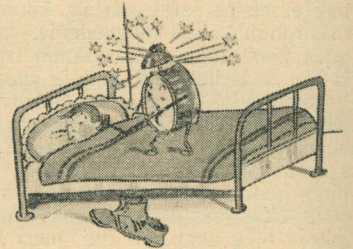
Sipszivel sok baj volt. Szűkölt, morgott, Dudikának, amikor jobban meg akarta rögzíteni, az orrába is harapott, ami miatt az egyensúly megingott s a helyzet majdnem végzetessé vált.

Dudika a műszereket rendezte. A hőmérő délután 4 órát mutatott csapadékkal. Kis idő múlva felhőbe kerültek. Dudika tájékozódott. Az iskolában tanulta, hogy ha arra fordulok, amerre a nap felkel, akkor jobbkezem felé van a Madaras Laci (aki még most is tartozik egy kubai bélyeggel) és balkezem felől van az ajtó, amin csengetéskor én rohanok ki először. Előttem ül a Karvaly tanár úr, aki elől a Kovács

hátamögé bújok, hogy ne szólítson ki. Most már tudta, hogy merre van... felfelé. Egy óra múlva elértek a tejutat. Dudika belemerítette a tejútba a csajkáját, felhörpintette, majd Sipszinek is mert egy adagot. A tej szenzációs volt, úgy, hogy Dudika repetázott. Most már a csillagok között száguldott. Egyszer csak balfelől irtózatot kótkodácsolást hall. Mi lehet az? Odanéz, hát a fiastyúk berzenkedik és vészjóslóan mereszt karmait feléje. Sipszi a kosár ellenkező oldalára húzódva, hősies ugatással válaszolt. A hangzavart a felriaszított égi csibék csipogása tarkította. Szerencse, hogy a kosár már messze járt, mert a fiastyúkanyó őket kibillentve, biztosan abban költötte volna ki tavasszal égi csibéit. A veszedelem azonban nem múlt el, mert hirtelen zápor ömlött a nyakukba. Felettük a Vízöntő kaján vígyorgással ivelt a magasba. Dudika hirtelen kinyitotta az esernyőjét, sajnos, későn. Most meg a Sipszivel van baj! Ugrál, forgolódik, majdnem eltépte kötetlét, míg Dudika rájött a baj okára. A Rák csillag ökelme ragaszkodott szegény teremtés farkához. Dudikának sírásra görbült a szája, pedig a baj komoly formában csak most jelentkezett. A Bika csillag feldühödve a szokatlan látványtól, nekik rontott. A léggömbök hangos pukkanással megsemmisültek, ők pedig mindenestől kiblibbentek és csodák csodája, egyhelyben maradtak. Hogy miért, arra Dudika nem jött rá, mert amikor ezt tanulták, azon a napon éppen mulasztott. Szerencsére hangos nyikorgással arra

tartott a Göncölszekér, amelyre Dudika felkérérdkedett. Minden felrakva, a Göncölszekér rúdját a Mars felé irányította. Szerencsés megmenekülésük öröme díszlakomat rendezett, amit a vacsora-csillag felbukkanása is időszertűnek jelzett. Falatozás közben hangos berregés hallatszott. Biztosan a Mars-lakók vették észre közeledésüket és azok adták le e különös jelzéseket. A zörgés azonban egész közelről hallatszott és Dudika csalódva fedezte fel a vekkert, mely hét órát jelzett. Még itt sincs nyugtom tőle, — bosszankodott Dudika és felkapva, kihajította a végtelenbe. De kupán is ütötte vele Jupiteret, aki éppen arra bolygott. Alig tudtak a bosszúja elől megmenekülni. Hanem most valami fantasztikus csillag elé értek. A Göncölszekeres tudtára adta „Jamboree nyelven” (kézzel-lábbal), hogy ez a Mars. A Mars-lakók nagy riadalommal fogadták őket. Sipszi irtózatosan szűkölt, vonított és az ülés alá bújt. Dudikának elállt a lélekzete az ijedtségtől. Félelmetesen csunyak és ijesztők voltak a Mars-lakók. Reflektor-szemükkel elvakították Dudikát, orruk helyett elefántszerű ormányuk volt, amellyel megragadták a szegény földi lakót. Dudika sikoltzott, toporzékol, térdénállva könyörgött kegyelemért, de a Mars-lakóknak nem volt helyén a szívéük, hanem, mint az óra ingája hátukról csüngött le és így nem törődtek Dudika könyörgésével. Fantasztikus utakon ragadták magukkal, míg egy kísértetiesen ijesztő, szörnnyekkel kirakott palota elé értek. Szegény Sipszi hátul vonaglott, két Mars-lakó ormánya között. A nyúlós, undorító lépcsőkön a Mars királya elé lökdösték, aki még borzalmasabb volt, mint alattvalói. Dudika erőteljesen védekezett, de a Mars-lakók irtózatosan rángatták, a Mars- király pedig ráordított: „Mars ki az ágyból! Ejnye, lusta teremtés! Nem szégyenled magad! Hét órát már régen elcsengette a vekker — és te még mindig az ágyban vagy! Elkéssel az iskolából! Öltözni rögtön!”

Dudika feleszmélt. Két öklével kitörölte az irtózatot álom szeméből s ott látta maga előtt a borzalmas Mars- király helyett jóságos arcú édesanyját, kinek korholó szavai szelíd simogatásként hatottak a rettenetes álom után, s akinek helyén volt szíve és esze, s nem hagyta, hogy az ő egyetlen Dudikája elkéssen az iskolából.

Tomek Tamás Lajos.

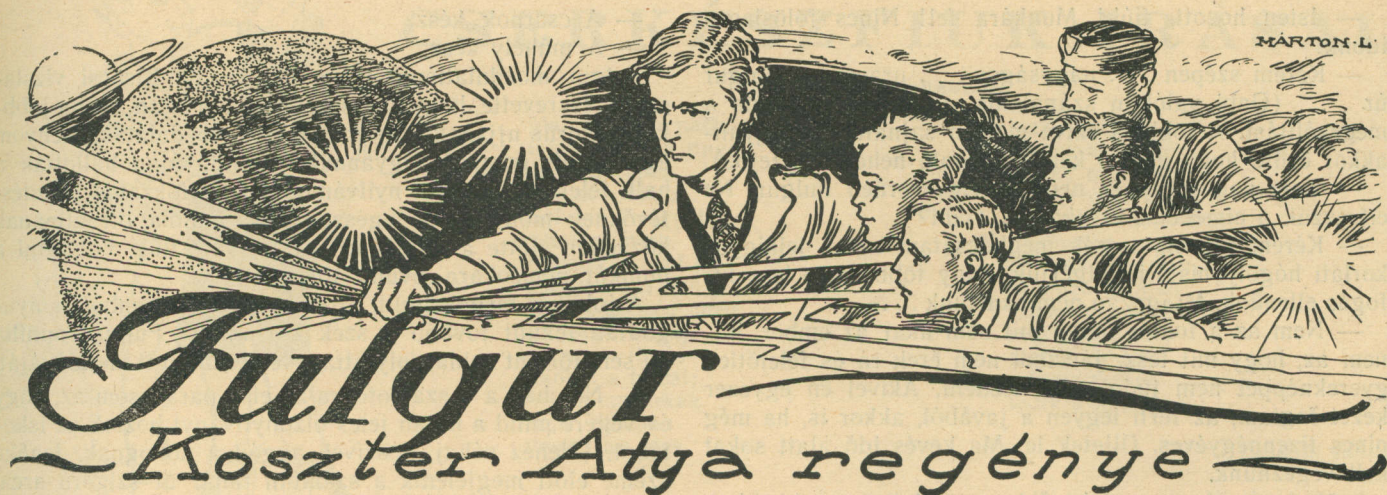
NÉGYSZEMKÖZT

„Szerelmes vagyok, Atya kérem. Bűn az?...“ Nem, fiam, a szerelem nem bűn. A szerelem szentség: Isten kezében tiszta, nemes eszköz arra, hogy az egymásnak teremtett és egymás életét kiegészíteni hivatott fiú és leány a házasság szentségében találkozzanak és önmagukat megsokszorozva, egy nemzedékkel tovább lökjék az élet sokszázezeres zuhatagát. Szent volt édesapád szerele az édesanyádhoz; ennek a szerelemnek ajándéka vagy magad és a testvérekéid. Szent a te szívedben fellobbant szerelem is, ha Isten útján jár és messze néz: esküvő oltárra, családi otthonra, pici gyermekekre. Meg kell azt szoknotok, hogy a cserkészek, a lilium fiai, nem gondoljanak mindjárt pikáns tréfákra, kamaszszájon forgó malacságokra, vagy nehéz, koronás bűnökre, ahányszor szerelemről esik a szó. A fiúk sokat beszélnek róla iskolában, műhelyben; ugratják egymást, kalandokat mesélnek, sok mindent mondanak, még többet sejtetnek és felkavarják a hallgatók fantáziáját. Ti nem lehettek a beszédekben közönségesek és el nem felejthetitek, hogy nincs jogotok kamasztréfákkal becsületében inzultálni, jó hírnevében súlyosan károsítani tudtán kívül egy úrilányt, akivel a barátokat szekirozzák a többiek. Uri lovagiasság a nők világvál szemben! Ha a cserkész is csak olyan hitvány beszélő, mint a többi, akkor miért hordja a liliumot, miben különb a nem-cserkészeknél? — Jól vigyázzatok azután arra is, hogy a „gyerekszerelmek” csak mese és játék, amelyet megmosolyognak a nagyok; a kamaszfiúk szerele 99 százalékban hiúság és ugratás és feltűnésvágy, amelyhez a korlátlan, kocsis nélküli kamaszfantázia hordja az anyagot; még a 17—18 évesek szerele is illúzió csak, képzelet játéka, bár itt már néha, ritka esetben kezdődhetik a későbbi években kifejlődő és az életre beváló igazi szerelem. Azonban mindezek korai és torz dolgok, amelyeket roppant ütemmel és odaadással csinál végig a fejlődő gyerek, és amikor elmúltak, csodálkozik: hogy lehettem ilyen majom? A szerelem férfiak dolga, amely messze a gyerekszoba bezárt ajtajától, ott kezdődik, ahol kamaszkoron is túl, serdülő évek ezer formátlanságán és elesettségén túl már a férfivá serdült ifjú jár és rendezzi az életét. Komoly

tisztelettel gondoljatok a szerelemre, hiszen nem játék az és nem poézis és nem bűn, hanem valamennyitek életének egy eljövendő gyönyörű, nagy ígérete, amelynek segítségével boltozza be egészét a gondviselő Isten minden egyesnek életét.

„Szeretnék én is olyat írni, mint a Fulgur...“ Te, én most 36 éves vagyok és most írom a Fulgurt. Hogyan akarsz te olyat írni 12 éves fejjel? Tudod, pajtás, én elhiszem, hogy teneked sokkal jobban nyargaló fantáziád van, mint énnekem. Sokszor rendeztem mesedélutánokat a hozzád hasonló kis emberek számára, ahol nekik kellett folytatniuk a megkezdett mesémet, vagy adott témáról mesét rögtönözniük, és mondhatom, csodálatos dolgokat produkáltak. De azért, tudod, regényíráshoz a fantázián kívül szív is kell, sokat tapasztalt, sokat szenvedett és nagyon krisztusivá kalapált szív, és aztán az élet ezer apróságának tudása. Enélkül lesz fantasztikus mese az írásműből, de nem nemesít és nem tesz jobbá, igazibb emberré senkit. Aztán még valami kell, kis pajtás. Nézd, a gyorsvonat mozdonyát, mielőtt odafojgák a vonat elé és nekivadítják a nagy útnak, először órákig fűtik, hogy kellő nyomása legyen. Az autó motorját is be kell melegíteni, mielőtt indítanak és még a fa is, amelyet a kályhában elégettek, hogy meleg legyen a szobátok, először sok-sok évig állt az erdőn és szívta, szívta a nap meleg sugarait; azokat adja ki magából a kályha tüzeben, azért lesz tőle olyan jó meleg. Látod, a regényírónak is sok mindent kell beleszívnia a lelkébe, hogy legyen honnan kiadnia az olvasói számára. Kell, hogy átmenjen sok örömmön, sok szenvedésen, sok-sok tapasztalaton; kell, hogy olvasson nagyon sokat, míg kifejlődik egyéni stílusa, meglátása. Várj még húsz évet, kis pajtás, mielőtt az első regényedet megírod; és egyelőre olvasd sokat, sokat, hogy gazdagodjék a lelked. Parancsnok úr elmondja, hogy miket olvas; nézd meg a Magyar Cserkész „Könyvestáska” rovatát is, ott is sok neked való tanácsot találsz. Sok éven át hűséges, kitartó olvasó maradsz; ha aztán felfűtötted jól a lelkedet, akkor lesz belőled író.

Koszter atya.

Gabiék tátották ám csak igazán a szájukat, amikor háromperces nesztelen, puha száguldás után, láthatatlan kezek feltárta vasajtón át begördült velük a kocsis a legszébb úri kertbe, amelyet álmaiban elképzelt a jó fantáziájú ember. Köröskörül a kerítés mellett átláthatatlan sűrűségű bokrok sora védte a kíváncsi pillantások ellen, de mégis csoda volt, hogy a soproni közönség előtt titokban maradhatott ez az Ezeregyéjszakába illő tündérgert.

Kint télkopasztotta, viharok megtépte erdők, halott gyepek és élettelen bokrok világába most igyekszik újra életet lopni a tavaszi napsugár; itt bent minden üde, zöld; a fák lombján átszűrődő napfény fantasztikus ábrákat rajzol az út finom homokjába. Míg a milliányi virággal föléjük boruló félkilométer hosszú rózsasalugason végiggördül a kocsis, jobbról mesebeli tarka virágágyak, pázsitok, márványszobrok, vígan csörgő szökőkútak maradoznak el mellettük, balról pedig a pálmakert üvegpalatája sejteti a benne rejtőzött kincseket. Aombok között száz kis madár dalol, hattyú úszik a tavon, hófehér gidák ugrádoznak a pázsiton és szét se rebbennek, amikor a piros szalagos őzike átsurran közöttük; a tegzes Artemis márványszobra mellől felemelkedő borjú nagyságú bernáthegyi kutya pedig már a negyedik, amellyel félpercen belül találkoztak. Itt nem volt hatalma télnek, viharoknak, elmúlnak! A levegő is langyos és virággillattal teli. Valaki összesűrítette a tavasz, nyár és ősz kincseit, a telet pedig kizárta az ajtó elé. Hogy hogyan csinálta, ki tudná megmondani?

Tágrányított szemekkel bámulták a fiúk ezt a „csodák birodalmát“. Stubi fel-felujjongott egy-egy újabb meglepetés láttára és néha bizony csak Gabi erős markának köszönhetette, hogy ki nem pottyant a kocsiból, amint hol egyik, hol másik ablakhoz dobta magát, nehogy valamit elmulasszon a kert kincseiből. Az öreg fiú erősen fogta kis pajtása kabátját.

Zöld kúszónövényekkel befuttatott, zsalugáteres régi ház előtt állt meg velük a kocsis. Széles lépcsősor vezetett fel a kétszárnyra nyitott nagy ajtóhoz, amelynek küszöbén fehér szakállát simogatva, mosolyogva állt a tegnapi öregúr. A házigazda, ennek a csodálatos kertnek megteremtője.

Felsiettek a lépcsőn. Tiszteletteljes üdvözlés. Az öreg kezek reszkette nyúlnak előre meleg kézfogásra, aztán Stubit magához ölelve, olyan szíves szeretettel invitálja őket beljebb szerény otthonába.

Ez a „szerény“ otthon mesebeli kényelemmel berendezett fejedelmi palota, amelyhez sem Versailles, sem a bécsi Burg, sem Mátyás király budai palotája nem fogható. Amint szobáról-szobára mentek az előttük tipegő nagyapó után, bámulva nézték a fiúk a végét érni nem akaró szobasort. Ki gondolta volna, hogy a semmitmondó szürke kis ház ennyi fényes termet rejteget?

Fényes, tükrös, csilláros, zöldarany-tapétás rokokó-

teremből szűk kis oldalajtót nyitott meg a házigazda és udvariasan félreállt, hogy a vendégei beléphessenek. Fel-tűnően vastag falban valóságos kis alagút vitt a másik, belső ajtóhoz, amelyen át 5×5 m átmérőjű, párnázott falú, ablaktalan szobába jutottak. Amint az utolsó is belépett, becsukódott mögötte az ajtó és ugyanabban a pillanatban mintha megingott volna az egész szoba. Önkéntelenül a fal mellett körülfutó bőrpamlagra ültek és jó volt, hogy leültek, mert hirtelen úgy érezték, hogy elvész lábuk alól a talaj és szobástul, mindenestül valami feneketlen mélységbe zuhannak alá.

Sokáig, sokáig tartott ez a zuhanás. A sápadt arccal ülő, görcsösen kapaszkodó fiúk első gondolata ez volt: Föld-rengés! A második: Expresszlift! A harmadik: Fulgur! És a szívek megszűntek kalimpálni, nagy nyugalom és nagy dolgokat váró izgalom egyszerre fogta meg az idegeket. A stílus és a tempó mindenestre a sziklák titokzatos emberére vallott.

A zuhanás meglapult, majd megállt. Felpattant az ajtó és kellemes, kékesfehér fény áradt be rajta. Kísiettek.

Földalatti vilamosállomás. Ott áll a csodakocsi a hosszú, lapos barlangterem közepén. Csakhogy most saját-ságos kékesfehér fényben úszik minden. Lámpa nincs sehol; mintha a falak maguk sugároznák ki a végtelenül kellemes, megnyugtató fényt.

Egy perc: és bent ülnek a kocsiban. Négy és félperc: a kocsis megáll és eléjük tárul Fulgur földalatti birodalma. Itt a szoba, amelyben legutóbb a komoly, nagy szövetséget megkötötték. Beléptek.

Az asztal mellől felemelkedett titokzatos barátjuk magas alakja. Amint felállt és eléjük jött, Laci egyszerre választ talált arra a világosan meg sem fogalmazott kérdésre, amely a multkori találkozás óta állandóan ott bizsergett a lelkében. Emlékezett rá, hogy valami egészen jellegzetes, egyéni vonást látott Fulgurban, amely miatt bármilyen álló helyzetben is, ezer ember közül is azonnal megismerné őt. És érdekes: hiába törte rajta eddig a fejét, nem tudta nevét találni ennek a különös jellegzetességnek. Most abban az elröppenő két másodpercben, amíg a hatalmas, karcsú férfialak feléjük közeledett, tisztán állt előtte a felelet. Fulgur minden mozgulata nagyon nyugodt, de ugyanakkor gyors és végtelenül egyszerű volt. Ez adta egész megjelenésének azt a lenyűgözően határozott vonást. Ha beszélt, röviden szólt és minden szavának megvolt a maga feladata: egyetlen felesleges szót nem mondott soha. Ha valamiért nyúlt, a legegyszerűbb és legrövidebb mozdulattal tette; ha valahová elindult, nyugodt lépésekkel a legrövidebb egyenes úton ért el oda. Ő volt az az ember, aki soha tétovázva meg nem állt és a kezét feleútról vissza nem vette. Csodálatos erő, biztosság és ruganyosság nyugodtan le a vele szemben állót.

Feltámadt a Krisztus!

— Isten hozott, fiúk! Munkára fel! Nincs fölösleges időnk!

— Kérem szépen . . . nagyságos . . . uram . . . Fulgur úr . . . (Gabi valóban szánalmas vergődéssel kereste a megszólítást. A többi a szíve mélyén sajnálta, de ugyanakkor örült, hogy nem ő került hasonló nehéz helyzetbe).

— Nem nagyságos és nem úr. Egyszerűen Fulgur. Ne cifrázzuk a címeiket. Mit kívánsz, Gabi?

— Kérem szépen, tessék megbocsátani azt a lelkigyakorlati hógolyóhistóriát. Igérjük, hogy többé nem lesz kifogás ellenünk. Mi igazán nem akartunk . . .

— Nem az a fontos, hogy mit nem akar az ember, hanem az, hogy mit tesz. Játszani nem érek rá és felelőtlen gyerekneppel nem tudok mit kezdeni. Akivel én egyszer kezet fogtam, az férfi legyen a javából, akkor is, ha még nincs tizennégyéves. Üljetek le. Ma kevés idő alatt sokat kell végezniük.

Leültek. És tíz perccel később megindult a fantasztikus és hihetetlen tapasztalatoknak egy olyan zuhataga, amelytől még napok múlva is kóválygott és szédült a fejük. Megismerkedtek Fulgurral, a Győzhetetlen Erővel.

7. Aki ura a villámnak.

— Mindenekelőtt lássuk a leckét! — kezdte Fulgur a beszélgetést.

A fiúkban meghűlt a vér. Lecke? . . . Rossz hangzású szó, mi lesz ebből?

— Kézfogással és becsületszóval elköteleztétek magatokat nekem. Az én népem vagytok. Fulgur népe, Fulguris gens, vagy összevonva: „Fulgens.“ Ez a gárdám neve. Jól megjegyeztétek.

— Fulgens, fulgentis . . . Fényes, ragyogó . . . — fordította Jenőke, a tudós.

— Igen. Így is megfelel, hiszen elég fényes pofák vagytok mindannyian és ragyogó dolgokat fogtok véghezvinni a jövőben. Szóval *Fulgur és a fulgensék*. Értjük?

— Igen. Fulgur és a fulgensék. (Diadalmas ragyogással villantak össze a huncut diákszemek. Most már van nevünk is! És micsoda fényes név!)

— Háromféle csoportra oszlik a gárdám: eleven emberek, vad természeti erők és hallgatag gépek. Mind a három szó nélkül és gondolkodás nélkül teljesíti azt, amit parancsolok neki, de ugyanakkor beleadja minden erejét és képességét, hogy feladatát az elérhető legjobban teljesítse. Az erők és a gépek ezt száz százalékban megteszik; ezt várom az emberektől is. Számíthatok rátok?

— Számíthat ránk.

— Elvégre érünk mi is annyit, mint a halott gépek! (Ezt persze megint Stubi mondta. Ki más merné ilyen nyíltan kimondani a gondolatait?)

— Nono, nem ismered az én gépeimet! Sok embernél többet érnek azok! — De maradjunk csak a leckéteknél. Megkapjátok az első parancsokat. Vigyázzatok, mert semmit kétszer nem ismétlek. Ha valamit megmondtam, az épen annyit ér, mintha egy nagy villamosgépbe bekapcsolom az áramot: ott nincs gondolkodás, tervezetés, a gép abban a pillanatban indul és teljesíti a kötelességét. Akinek parancsot adtam, annak a lelkébe, idegrendszerébe bekapcsolom az én akaratomat; elmegy és megcsinálja.

A nagy óra zengő hangon felet ütött. Fél tizenegy. Még zúgott a hang a szobában, amikor, nem tudni hol, nem egy meghatározott helyről, hanem valahogyan a levegőben lebegve, egymásután szólaltak meg nyugodt, csendes férfihangok:

— A kémia kész.

— A fizika kész.

— A gépterem kész.

— A csarnok kész.

— A műhely kész.

Fulgur mozdulatlanul ült a helyén, de Kisöcsi vizslaszeme észrevette, hogy karosszékének karfáján, alul a jobbkeze gyűrűs ujjának alig érzékelhető mozdulatával lenyom egy rejtett gombot. Ugyanakkor mindnyájan hallották a halk feleletét, amelyet nyilvánvalóan a titokzatos jelentést tévőknek mondott, de egészen úgy, mintha ott állnának közvetlen előtte a szobában: — Jól van, fiúk. Folytatni a munkát, nemsokára jövünk. Kész.

A jobbkez megmozdult, ujjá elengedte a gombot és nyugodtan feküdt tovább a szék karján. És Fulgur, mintha mi sem történt volna, folytatta a félbeszakított monológját.

— Nos hát, a ti számotokra az első parancsom az, hogy év végére mind a hatan jeles bizonyítványt hoztok az iskolából. (Nehéz sóhaj, a szívek aggódva dobognak. Jenőke szeme előtt megjelenik a számtan tanár úr szigorú arca, Stubi a német tanár úr rémiti, Pursi és Gabi egész sereg tanári arcot látnak felvillanni. Ez nehéz ügy lesz!)

— Második parancsom, hogy húsvétra mindannyian leteszitek az autóvezető vizsgát. Tombor Vass bátyám kocsija nap-nap után rendelkezésekre áll; a kollégiumban az engedély ügyét elintézték. (Feledve iskola, tanárok, minden aggodalom. Hurrá! Autót vezetünk! Soffőrvizsgát teszünk! Laci egy kis sarokházra gondolt, amely előtt igen sűrűn fogja elvezetgetni Tombor Vass bácsi pompás kocsiját!)

— Harmadik parancsom, hogy egy éven belül folyékonyan kell beszélnetek németül. Laci itt előnyben van, ő segítse a többit. Holnaptól kezdve hetenként háromszor jár be hozzátok a nyelvtanár; a könyveket az asztalotokon elkészítve találjátok. (Derűre borít! Csak Laci vigyorog kájjal az elképedt cimborákra. Ó perfekt német. De jó neki!)

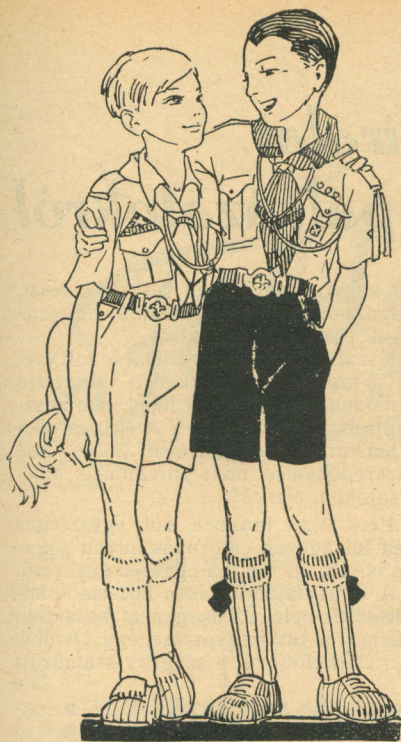
— Negyedik parancsom: egészséges élet. Erős, kisportolt fiúkra van szükségem: ruganyos izmok, erős szív, tüdő, idegek. Tennisz, evezés, atlétika, labdajáték, úszás, talajtorna. Ökölvívást és dzsui-dzsicut itt fogtok tanulni. — Végül az ötödik parancs, amely most még csak távolabbi utasítás, bizonyos érdeklődési kört szab meg mind egyiteknek; ez most még csak szabad időben való olvasgatót jelent, később azonban fontos egyéni munkakört. Gabi és Laci foglalkozzanak a világtérképpel és világföldrajzzal, hogy a föld bármely pontjának fekvésével, éghajlatával, állat- és növényvilágával mély álomból felrázva is azonnal tisztában legyenek. — Pursi és Stubi a világpolitikába kapcsolódnak. Ismerniük kell minden államnak szerkezetét, vezetőségét, irányait, az összes szereplő politikusokat és a háttérben titokban működő láthatatlan mozgatókat is. Ujság, rádió, publicisztikai iratok, diplomáciai okmányok és könyvek érdekelnek ezután. — Jenő és Kisöcsi a trianoni határt és a régi Nagymagyarország határát tanulmányozzák át egészen aprólékos pontossággal és a leg részletesebb térképek alapján, hogy behúnyt szemmel is biztosan mozogjatok minden félméternyi darabkáján. Minden szükséges könyvet, vagy bármely támogatást megkaptok tőlem. Ha utaznotok kell, utaztok, ha hosszabb külföldi tartózkodásra van szükségitek, elviszlek külföldre. Fontos, hogy a rátok bízott kérdésekkel nekem többé ne kelljen foglalkoznom, mert amint bármire szükségem van ezek köréből, ott van egy fiú, aki egyszerűen mindent tud.

— Most pedig menjünk, nézzünk körül a csodák birodalmában.

Már fel is állt és indult az ajtó előtt váró villámkocsi felé. A fiúk kissé kábultan, nehéz szívvel mentek utána. Valami bizonytalan fájás szorította össze a szívüket: úgy érezték, hogy vége a gondtalan gyerekkornak, szép diákeveknek és nagyon-nagyon szomorúak voltak.

(Folyt. köv.)

CSERKÉSZFIUK IRÁSAI.

P. Joubert

P. Joubert, francia cserkészfiú (Scoute de France) rajza a Magyar Cserkész szármára.

Park, tavasszal.

Már zöldel a park,
lomb nyit s a ringó
ágakon vigan
pattan a bimbó.
Sokszin virággal
összekeverten
pompáz a zöld ág
szerte a kertben.
Ez csuda szép most,
ez csupa búbáj,
rezzenve tör ki
földből a fűszál;
már a madárcák
népe vidáman
dúskál az édes

kerti virágban;
jönnek a fecskék
szürke rajokban,
már a szökőkút
lágú vize csobban,
Beethoven szobra
áll csak itt árván,
szikrázó napban
csillan a márvány;
rezzen a tó is,
mér földes aljú
s tiszta vizére
úszik a hattyú...

Csanádi János,

Másnak a tél . . .

Másnak a tél — a szenvedés,
A hideg, fájó tespedés.
Nekem a tél — élet, élet,
Melyben lelkem újraéled.
Másnak a tél — csak gyötelem,
A hó, jég — soknak fürtelem.

Másnak a tél — csak borzalom.
Nekem van róla szebb dalom:

Bennem a tél reményt fakaszt,
És várva-várom a tavaszt!

Prigly Jenő örsv.,
47. Fecske örs.

Eszembe jut a jamboree.

Az otthonból jöttem. Kődös, szürke idő volt és nyakamat behúzza siettem hazafelé. Egyszer csak az egyik sarkon valami furcsa ismerős dallam szűrődik le a sarokház egyik ablakából. Ejnye, mintha már hallottam volna valahol, mégpedig, ha jól emlékszem valami cserkészdologgal kapcsolatban. Egyszerre az egyik akkordnál, ahogy dudolom a dallamot, eszembe villan a cím: a Mironton-t játszotta az ismeretlen ott fenn a harmadik emeleti ablak mögött. Ránézek az óramra: fél nyolc, még van időm, kedd van, ma később vacsorázunk.

Megállok és hallgatom tovább. Semmi kétség. És ekkor, ahogy a sötét kis melléktucában félig lehúnyt szemekkel hallgatom a Jamboreen oly közkedvelt és gyakori dallamot, megelevenedik előttem az egész Jamboree a maga színes, változatos és nyüzsgő életével. Ugyáltszik, nem, egészen bizonyos, hogy Jamboreet járt cserkész zongorázik, mert most hirtelen másfajta hangok hallatszanak.

A „Lóra, kuruc“. Ismét más kép tárul elém, egy reggeli örségennek a képe. A tábor még alszik, egyszercsak hirtelen kattánás, és a játszótéren álló megafón zúgni kezd, majd felharsan izgatón, lelkesítőn a riadó. A táborok megelevenednek, nyüzsgő lesz az élet és én megint ott állok a többi fiú között, a tábor hatalmas forgatagában, a kihordott szalmaszakok és különböző hálófelszerelések közepette.

Hogy az illúzió teljes legyen, híven az eredeteihez, itt is átcsap a riadóból a lengyelek, a közkedvelt „csuvaj“-ok ébresztőjébe a zongora hangja. És én képzeletben megint ott járok a lengyel táborban a cserkészek soknyelvű társalgása között.

Azután egy másik Jamboree-nóta következett és én már a kedves ceyloni fiúk táborát nézegetem Claud barátommal. Most ropogós magyar csárdásba kezd a zongorázó ott fenn a harmadik emeleten minden átmenet nélkül; én a tábortűznél ülök a táncbemutatón, előttem a deli magyar fiúk ropták a csárdást és a palotást. — ...Ez is elhalkul, a ritmus lassabb, andalítóbb lesz és száll felém édesbúsan a „Kraszna-Horka“ gyönyörű dallama. A kis nomád-sátramban fekszem az utolsó este és bár alig vártam a többiekkel együtt a hazaindulás napját, most mégis elfog a szomorúság, hogy itt kell hagynom a tábor helyét és érzem, hogy mennyire megszerettem ezt a sok-sok idegen fiút, ezt a sok-tok testvért.

Elgondolom, hogy milyen jó így közösségben élni egymással, nem jut eszembe a politika, az egymás elleni ármánykodás és vérontás. Milyen szép is lenne a világ, ha mindig úgy szeretnék egymást az emberek, mint ahogyan mi, cserkészfiúk szeretjük egymást ezen a kis, kéthetes Jamboreen. *Allandó Jamboree! Allandó Testvériség!*

Itt egyszerre megszakad bennem a gondolat, mert élesen, hidegen ér le hozzám a zongora hangja, a lefúvás:

„Megdőglött a kapitány úr barna kutyája!“... Utána önkén-

telenül folytatódik bennem az emlékezés arra, ami ezután következett a megafónban, mikor barátságosan ugyan, de hidegen és határozottan csattant fel a hang: „Kérjük kedves vendégeinket, szíveskedjenek a tábor területét elhagyni!“...

Feljajadok. Megint ott állok a ködös, sötét kis utcában, télben, hidegben és továbbmenve elgondolkozom. Az újságok gyilkosságokkal, háborús hírekkel, a párisi, ausztriai forradalommal vannak tele, bánattal és nyomorral. Miért? Miért nem lehet állandósítani a testvéri szeretetet, ami olyan jó és olyan szép volt a Jamboreen? Azt hiszem, ha mi, akik már egyszer megcsináltuk kicsiben, játékosan, ha mi összefognánk, majd meg tudnánk csinálni nagyban és komolyban is, mert ez a kötelességünk, még nagyobb, mint a Jamboree megszervezése volt. A szívem tele van szeretettel, gondolatban megölelem a kedves lengyel, a szőke skót és a koromfekete ceyloni testvéreket és mind-mind a távoli cserkészeket.

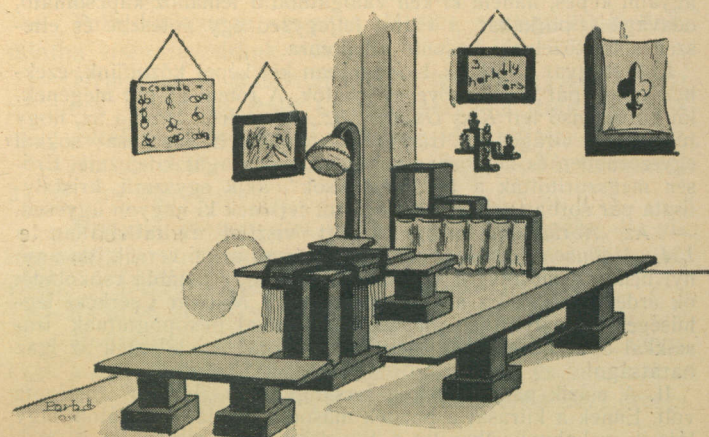
*

Hazaérek, fél kilenc, a bátyám villogó szemekkel áll elém:

— Haszontalan kölyök! Elzártad a könyveimet és most tanulhatok miattad éjjelig. (!) Erre testvéri szeretettel lekent két hatalmas pofont. Természetesen én sem hagytam magam, aminek a vége az lett, hogy alaposan megtépázva, több ütlegtől kékenzölden távoztunk a harc szinteréről...

Isten veled béke és testvériség, Allandó Jamboree!...

Riskó Elemér, 304. cs.-cs.

Benkő Bandi örsi sarok-tervezete.

Mord bírálókat a pályázatokról

tok rá, hogy a kicsik vagy a nagyok pályázatán vesztek-e részt, így aztán őrsvetetői méltóságokból kellett kiszámítani, hogy az illető ifjú átlépte-e már a 14-ik esztendő határát.

1. *Varga Ferenc* őrsv., Mátészalka. Nagyon szellemes, sok eredetiséggel. Kár, hogy amint a multba ér, csökken a fantáziája és Mucót egyszerű mesebeli módon szabadíttatja meg, nem használva ki eléggé a helyzet nyújtotta lehetőségeket. A stílusa döccen: helyenként elsörendű, másutt megint hirtelen zötyögössé lesz. Kitűnő a Kami kutya szerepeltetése, mint potyautasé. Más-kor is látni akarlak a pályázatokon, Ferkó!

2. *Prigly Jenő* 47. őrsv., Pécs. Vad fantázia, sok egészséges humor. Hibája, hogy a stílusa túlságosan cikornyás, olyan „akárom-humoros”, pedig a móka is jobban fog, ha egészen egyszerű, komoly nyelven beszélnek el. A fantáziájának nincs kocsisa; minden groteszk gondolatot ide sűrít bele. És meg nem bocsátom neki, hogy a hőseinket mindenestül ott hagyja szegény Ovidius nyakán. Mit kezd három ilyen csirkefogóval a szegény száműzött költő? Hiszen agyonszik!

3. *Fekete Pál* 134., Sárospatak. Ez a legintelligensebb, a legnagyobb olvasottságot eláruló pályázat. Azonban belekeveri a bibliát, ami hiba, mert ha a Szentírást humorba keverjük is néha, borzasztóan vigyázni kell, nehogy megbántuk. Túlságosan fantasztikus, amint az Uj Zrinyászt belekeveri; ugyanitt bántó jelenet, amikor Góbéval elcseneti a szigetvári hős zsebéből a száz aranyat. Érdekes ötlete, hogy a multban való kalandozásukat az „Ember tragédiája” fonálához fűzi; van egypár ragyogó eszméje. Első lehetett volna, ha több logikával dolgozik és keményebben fogja a ficánkoló fantáziát.

4. *Szilágyi István* 756., Csurgó. Ez is nagyon jól megírt és rengeteg humortól duzzadó dolgozat. Hibája, hogy rendszertelenül sűrít össze sokféle mosolygós gondolatot, nem használja ki eléggé az időgép lehetőségét (bár ebben még ő a legjobb valamennyi között!) és nem tudja egyszerűsége fogni a rengeteg mondanivalóját. Azonban jó toll. Következő pályázatoknál okvetlenül ott légy!

5. *Farkas András* 585., Szőreg. Andrisnak nem elég az időgép, mint fantasztikum: kombinálja azt láthatatlanná tevő köpennyel, vagyis nem marad meg a pályázat gondolatának vágányán. Szegény Mucót meg egyenesen emberek közé telepíti, pedig az eredeti elbeszélésben az időgép nem járt emberek országában. Van néhány nagyon jó gondolata. Van írói készsége is: hosszas eibeszelés helyett pár soros párbeszéddel érzékeltet egész nagy jeleneteket. Jól van, Andris, lesz belőled valami! Irj máskor is!

6. *Németh Gyula* 42., Győr. Gyuszi fantáziája nekivadul csikó, kocsis nélkül. Micsoda vadakat lát! Ez jó, csak logikusnak kell tudni beállítani azt a sok vad eszmét. Túl röviden írtál, nem vagy jó mesélő. És néhány háborzongató szójátékot is beleszótél, amiért Vasszív nyomban megskalpolta volna, ha úgy hirtelenében a kezébe kerülsz. Most csak hatodik lettél, de leszel még első is.

A pályázók közül Varga Ferkó és Prigly Jenő 5—5 pengőt, Fekete Pali és Szilágyi testvér 2—2 pengőt kapnak. A művekből pedig néhány válogatott szemelvényt leközlünk. Olvassátok!

III. Dugó Jani fényképező művészetének bírálókat szintén a farsangi szám kérte föltek. Legügyesebb választ Farkas Bandi, a szőregi pajtás küldte be, jóízű humorral megírt levél alakjában. Övé a tábla csokoládé.

Téli fényképpályázatunk eredményéről nem számolhatunk be teljes megelégedéssel. Aránylag kevés a résztvevő. Pedig úgy tapasztaltuk, minden csapatban akad több ügyes fényképező is. Némelyeket a szerénység tart vissza, vagy nem ügyelnek a határidőkre, avagy mint egyik pályázónk írja: „lenne albumomban még egy csomó szép felvétel, de lusta vagyok kiszedni és nincs időm újabb másolatok készítésére...” Pedig azok között a képek közt biztosan díjazott is akadt volna! Felhívjuk itt is figyelmeteket, hogy a Magyar Cserkész újabb és újabb pályázatokat fog hirdetni, a Kodak Ltd magyarországi fiókja számos értékes díjat ajánlott már fel.

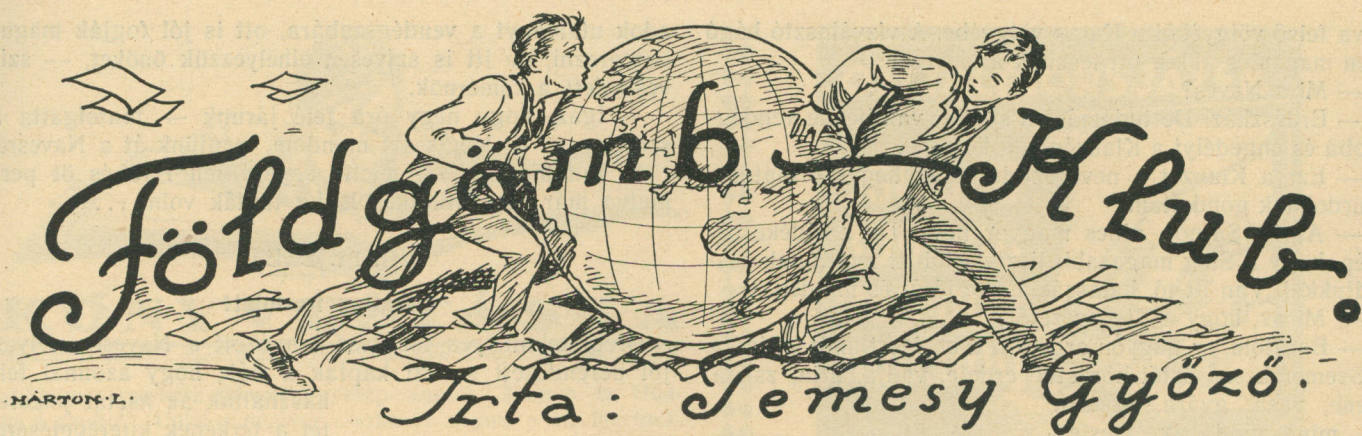
A kevés résztvevőre való tekintettel, a díjak egy részét vissza is tartjuk erre a tavaszi pályázatra. Most egyedül *Alliquander Ödön* 5. *Keg.-ő.-cs.* kap egy szép ezüstözött plakettet. Gyönyörködtünk a „Zúzmarás útrészlet” c. képben. Zúzmarát ily gyönyörűen fényképezni nem könnyű! Csak azt ajánlhatjuk még, hogy törekedjék a staffage természetesebb elrendezésére. Másik képe is jó lenne, de sajnos, életlen... A többiek közül legközelebbi pályázatra több és szebb képet várunk. Közülük még megemlíthetjük *dicsérettel ifj. Simon János* cs.-tisztet. Sok érdekes témát talált, de felvételeiben sok a technikai hiba.

Összeráncolt homlokkal, mogorva képpel ült neki a pályázatok elbírálásának Vasszív, a kritikus. Borongó homlokán látszott az a jó előre formált meggyőződése, hogy cserkészfiú nem is tudhat jól írni, a beérkezett pályamunkák tehát egytől-egyig rosszszak, gyengék, felháborító fércmunkák, amelyeket ő most finom kritikus peniciluszával izekre fog szedni, aztán a nagy kritikuskalapáccsal semmivé lapít. — Kezébe veszi az elsőt és felháborodva kezdi olvasni. Egyszerre kényelmetlenül feszeng, látszik rajta, hogy haragudni szeretne, de nem sikerül neki; a homloka ráncai kismulnak, eltűnik a keserű vonás a szája széléről; mire a második oldalra fordít, már kesernyésen mosolyog is egyet; pár sorral odább megcsóválja a fejét: No nézd, a lurkót, ezt jól megmondta! — És mikor az első pályázatot elolvasta, leplezetlen kíváncsisággal nyúl a második után; a harmadiknál a cseléd bejön és jelenti, hogy kész az ebéd, erre úgy kihajítja őt, hogy a lába se éri a földet, és egyre-másra kihallatszik a másik szobába a szívből jövő kacagása, meg egy-egy elejtett megjegyzése: Ó, te sülvölvény!... Gaz csirkefogó!... No, ebben is hét kis ördög lakik!... Summa-summárum, a pályázatok egészen megszelídítették Köszivet, a kritikus és a Magyar Cserkész kénytelen új bírálót szerződtetni, mogorvát, emberevőt, mert ezzel a réggel nem lehet már semmit kezdeni: ez, ha fiúk cikkét látja, már mosolyog és egyre azt hajtogatja, hogy nincs pompásabb kölyök, mint a magyar cserkészfiú. Ebben egyébként egészen igaz van, de egy kritikusnak mégsem illik ezt olyan hangosan mondogatnia.

Hát szóval a pályázatok. Van egy nagy, közös hibátok, fiúk: a vad fantázia, amelynek nincsen kocsisa. Alaptétele volt a pályázatnak, hogy tomboljon a humor és a fantázia. Hát küldtetek annyi humort, amellyel egy hordó ecetet meg lehetne édesíteni, és annyi fantasztikumot, amennyi tízezer detektívregényben sem található. Azonban a fantáziában is kell, hogy legyen bizonyos logika; a legvadabb elképzelések is bizonyos irányú síneken szabadnak. Ez azt jelenti, hogy amikor egy pályázaton résztveszel, akkor nem egyetlen dolgozat pár oldalnyi keretébe kell belesűrítened mindazt a vad gondolatot, amelyet a csavaros eszed kigyalni képes, hanem ki kell válogatnod a témához kapcsolható, odavágó sziporkákat, a többit feljegyzed egy noteszbe és elteszed a legközelebbi hasonló alkalomra.

I. A Magyar Cserkész 1. számában két képet közöltünk, ezekhez kellett pár soros szöveget írnotok. A római alagút megénekelői között első lett *Kiss Oszkár* 552., Szegedről. Hibája az, hogy túlságosan virágos és frázisokkal teletűzdelt a stílusa; sokkal egyszerűbben és hétköznapiabban kellene magát kifejeznie. Erősen megszorították a 134. „Mókusok”, akik egyszerű, kristálytisztá pár sorban erkölcsi gondolatot fejtenek ki nagyon ügyesen. — Az Ábrán-kép poétái között viszont elvitathatatlan a 134. „Mókusok” elsősege. Döccen, koccan a kis versük, de annyit benne a mosolygós cserkészhumor, hogy a tábla csokoládét ők érdemlik érte. Ez az őr egyébként a Magyar Cserkész legműködőbb pályázója: minden alkalommal bekopogtatnak írásaikkal és minden soruk még szorosabbra fűzi köztünk az igaz barátságot.

II. A másik pályázatunk a farsangi szám „Időgép” története volt. Ennek a kiírását a boríték második oldalán találjátok. Ugy látszik, sokaknak elkerülte a figyelmét, mert mindössze is csak hat munka érkezett be rá. Viszont ezekben van hatvan számára való huncutság! Még egy hiba történt: egy kivételével nem írtá-

Ezt a nagyapót is endogén, nagyrészt vulkanikus erők emelték fel, ha ugyan nem ilyen magasságra hült eredetileg a megszülető archaikus földkéreg.

— Hol van itt vulkáni hatás? Nincs semmi bizonyosság rá!

— Hát a Sümeg-hegy lakkolitja Temesben Gátaljánál? A tömeges kőzetek azonban száz más helyen is mutatják. Ejnye, de meredek ez az ösvény a végén, fűű...

Kiérték az erdőből. Még félóra és erős kapaszkodóval felérnek. Nap nincs, azért egyenesen a Goznának, a legnagyobb helynek tartanak.

— Valóban olyan ez a Szemenik, mintha sapka lenne a Temesköz fején — elmélkedik Pali —. A fej gránit, a sapka diorit.

— Nagyon szeretem az ilyen ősközetes vidékeket, nem csak a sok erdeje miatt, de a sok és nagyszerű forrása miatt is. Ez itt már a harmadik kitűnő vizű forrás.

— Szó sincs róla, az öreg Szemenik nagyapó, akitől nem sajnálnám a jó névmagyarosítást, remekül gondoskodik a környezetéről. Ő a Temesköz legfontosabb vízváltó csomópontja. No, még ez a kis Imrus-izzasztó...

Fent voltak! 10 óra. A Gozna-csúcs 2 méterrel magasabb, mint az 1450 méteres Szemenik-csúcs. De arra délre van még egész sor majdnem azonos magasságú hegy és mind együtt egy nagy északkelet-délnyugati gerincet alkot.

— No ez mintája a fennsíknek — nézett körül Imrus. — Jó lesz hamar körülkémlelni, mert alulról jön a köd!

Románia irányában a Déli Kárpátok Godján Szárkó csoportja látszik, előtte a Muntye Mik (Kis hegy), észak felé a Pojána Ruszka és teljesen délre az orsovai Domogled vonala. Nyugatnak nagy nyitott völgyek sötétlenek: a Berzava és a Karas dombjai is utalnak rá, hogy a Szemenik a király valamennyiök közt. Még hamar átsétáltak a Szemenik csúcsra is, sietve, mert a köd, ezúttal nyugat felől, már fenyegetett.

— Mit gondolsz, van még félóránk? — gondolkozott hangosan Pali.

— Csak siessünk le a forráshoz; ha ott rekedünk, akkor is! — sürgette Imrus.

A forrás: a *Temes folyó* legfelső forrása! Ez legalább olyan fontos cél, mint a Szemenik csúcs. Odatérdeltek és áhítattal szürcsöltek a vízből. Kristálytisztán, víg csörgezéssel született meg a Temes folyó.

— Még a Tisza eredését se néztém ilyen megilletődéssel, barátom, — lelkesedett Pali, — mert ez az én szülőföldem, a szűkebb hazám!

— Irigykedik ránk a te szeretett Temesed, mert most már ez is küldi ránk a forrásvölgyéből a ködöt — vetette oda Imrus. — Még jó, hogy fenn körülnézhettünk. Menjünk hamar vissza!

— Nézd, figyeld a ködöt; még tán nagyobb élvezet, mint a kilátás. Előbb egyes foszlányok csapnak át a plató pe-

remén, ott, ahol a völgyek belevágódnak. Aztán egy-egy kisebb ködfelhő belesimpaszkodik a szélbe és végigszalad vele jó darabon, amíg hirtelen felcsapódik és égbe száll. Végül jön a komoly ködfal, fenséges méltósággal: lassan, de nem lehet kikerülni, nem lehet útból eltéríteni. Ellenállhatatlanul körülölel és megborzongat, mint valami hideg kulimász.

Mire ezt elszavalta, már benne is voltak.

— Fussunk még a ligetig! — indítványozta Imrus. — A ritka ködben még lehet.

A tetőn legelő és ritka, alacsony fájú, csenevész cserjéjű liget váltakozott. Éppen az erdőhatáron voltak. Zavartalan csendben telepedtek meg és tőlük jöhetett-mehetett a köd, ahogyan akart, ők rendületlenül ettek; ettek egy félóráig szüntelenül. Akkor jutott eszükbe: mit iszunk? Elfelejtettek vizet venni, mondván, annyi a forrás, hogy válogathatunk benne. Pali kicsit körülkémlelt és megszólalt:

— Itt a víz!

Egy vízszintes lapú nagy sziklába mély barázdákat vajt a szél. Egész teknők voltak ott. Ezekben a tegnapi eső megmaradt: most pompás ivás esett belőle. A köd még mindig nem szakadt fel, de ezért nyugodtan megindultak, mert fájékozva voltak; birka- és szekérnyomon haladtak. Alig félórái keresés után elérték a Nagy Sóstó medencéjét.

— Ez az egész? — kérdezte csalódottan Pali.

— Mért? Megvan 6—8 méter, a forrása jó, bővizű. Tulajdonképpen a legnagyobbított forrásmedence. Sasnak elég is, de embernek...

— Ugorj be! — biztatta Pali. — Meg is ifjulsz és még ez évben megtalálod feleséged önagságát.

— Ezúttal inkább a másik Sastavat szeretném megtalálni.

Negyedórás út és megvan a kis Sastó.

— Tulajdonképpen ugyanaz. Mintha a másikat látnánk, mintha visszatévedtünk volna.

— Dehogyan. A másiknál ezen a helyen egy csiga volt: itt nincs — tréfált Pali. Leültek, ebből is ittak. Nagyon meg voltak elégedve, hogy a ködben idetaláltak.

— Haditanács! — mondta később Pali. — Fél tizenkettő az idő; mi legyen most?

— Menjünk megegyszer vissza a plató közepébe; ha világosodik a köd, akkor várunk, ha nem, akkor itt lemegyünk a Berzava völgybe.

— És hova érünk?

— Pontosan a Klauséhoz kell érünk. Eredetileg úgyis csak a déli 1438-as-csúcsához mentünk volna és onnan le a Berzavához. Olyan mindegy, melyik két-borda közt ereszkedünk le: mind egyforma!

— Hol alszunk?

— Vagy lenn ezen a Klauzén, vagy átmegyünk a Ber-

zava felső völgyéből a Karas völgyébe. A vízvásztó hágónem magas és akkor ott leszünk a Navesen.

— Mi a Naves?

— Erdésház. De tudomásom szerint van benne vendégszoba és engedélyt a Klauzén kell kérni.

— Ezt a Klauzét a neve szerint csak hegyszorulatnak, szurdoknak gondoltam.

— Az is. Sajnos, nincs magyar neve. De a vidéke oly szép, hogy a Steg magasabb tisztviselői itt nyaralnak családjukkal. Van itt tó, halászás, erdő, jó út és minden.

— Mi az, hogy a Steg vezetői?

— Barátom, ez nagyon szomorú eset. Mert amit itt látsz, a Szemenik szőröstől-bőröstől, erdeje, vadja, útja, zsírja, szene, vasa, gyára, vasútja, ez mind-mind az Oesterreichische Staatseisenbahn Gesellschafté, röviden Steg-é volt. Idegen pénz, idegen haszna, a magyar csak nézhetett; elvállalkozták előle. Most az állam elkobozta ugyan, de most se sokkal különb. Azért cseh itt a mérnök, német az erdész és oláh a munkás. Magyarot itt alig látsz; ők néznek a mi körünkre.

— Még szép, hogy tegnapelőtt megmutatták a bányát. Azok is csehek voltak.

— De a fiút már meghódította a magyar föld! A fiú mutatott neked mindent, az öreg nem tudott róla, hol jártok.

A látogatás a plató belsejében a köd miatt reménytelen volt, azért a Kis Sastó mellett megindultak lefelé. Éppen a nyaralókra ereszkedtek. A Szurdok csakugyan remek hely volt; volt ott tennisz, sporttér, bicikliút, halastó, uszoda; valóban ragyogó tartózkodó hely nyárra. Ha ilyen szép helyek vannak az országban, nem érdemes külföldre menni — gondolták a fiúk. Magyarországon? A szívük összeszorult: ami szép hely, az el van zárva, mert vagy idegen, vagy nagybirtokos ül benne és eltiltja a vándorlót. Ők azonban most itt fittyet hánytak a tilalomnak, mennek, ahogy tetszik.

Elmentek a telepig. Egy vöröshajú, kedves főmérnök fogadta őket és szívélyesen segített nekik utat tervezni. A pályanyertes terv is vaglyagosan mondta szállásnak a Klauzét vagy a Navest.

— Ha át akárnak menni az urak a Navesre, szívesen

adok utalványt a vendégszobára, ott is jól fogják magukat érezni, de itt is szívesen elhelyezzük önöket, — szíveskedett a főmérnök.

— Igaz, hogy négy óra felé járunk — fontolgatta a szót Imrus. — Mégis azt mondom, menjünk át a Navesre.

— Indulhatunk! — felelte egyszerűen Pali és öt perc múlva már úton voltak. Óh, ha tudták volna...

VII. FEJEZET.

Váratlan fordulat!

Öreg, tekintélyes főerdész tanyázott a Navesen. Olyan jól berendezett szobát kaptak a fiúk, hogy azonnal felhasználták az asztal jelenlétét a térképek kitergetésére.

Még lefekvés előtt meg akarták állapítani egész útjukat. Eszerint holnap elmennek a Karas völgyén lefelé és a vízvásztón átkelve elérik Aninát és megnézik Stájerlakot is, ha lehet, bányával. Délután az európai híru aninai hegyi vasúton mennek Oravicabányára és ott hálnak. Holnapután délelőtt kirándulnak a Temesköz legszebb fekvésű fürdőjébe, Marillára és a délutáni vonattal Versecre utaznak, hogy onnan az éjszakai vonattal hazatérjenek.

Átmentek a főerdészhez, hogy elébe terjesszék ezt a tervet. A háza néhány lépésre volt. Ahogy most újra körülnézték, meg kellett állapítani, hogy festői szép hely ez a Naves, a Naves Mare hegy lábánál, a Berzava szurdokvölgyében.

De központi fekvésű is és ezért ez az állomás amolyan pihenőhely kiöregedett erdészek számára.

— Itt valami hiányzik, — vizsgálgatta a tervet az öregúr — mért nem mennek a komarniki cseppkőbarlangot megnézni?

— Cseppkőbarlang errefelé? — bámult Imrus. — Hát mi egyszerűen azért nem terveztük, hogy oda megyünk, mert soha hírét se hallottuk a barlangnak.

— Nem természeti csoda; a Karas felső völgye már kárpáti mészkőszirtkebe vágódott. Így aztán olyan barlang fejlődött, hogy ha teljesen feltárnák és hirdetnék, akkor hamarosan európai hírre tenne szert.

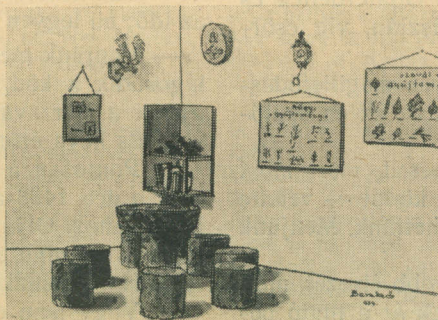
— Csodálatosan gazdag, változatos vidék ez, van itt minden, még arany is — dicsérte Imrus. (Folyt. köv.)

Éttek, ettek szakadatlanul.

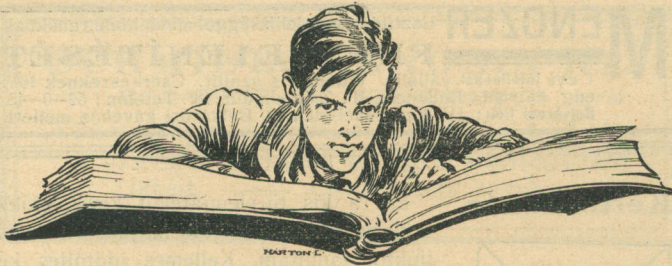
VAN MÁR ŐRSISARKOTOK ?

A Mókusok kis sarkukba valami „honi”, erdei hangulatot szerettek volna bevinni. Végre az egyik buksifejú kisütötte, hogy összeköttetések révén jutányosan tud szerezni a közeli erdőből fatörzsdarabokat. Sikerült is. Egyforma magasságú tönkök lettek a „székek”. Egy magasabb törzsrészre szélesebb, lapos darabot tettek, és csinos asztalka alakult ki. A sarokba állványt kínálkozott. Rövid töprengés után egy hosszabb tönkre deszkából összeállított, barnára festett (tönkökhöz ez a szín

a megfelelő) állványt helyeztek. Lapos korongra vágott törzsdarabra az őrs piktora fekete olajfestékkel ügyes őrsi feliratot festett. Ehhez a környezethez legalkalmasabbnak vélték a barna alakra erősített rügy- és levélgyűjteményt. A képeket se keretben, hanem barnára festett deszkalapra erősítve függesztették fel. Jószívű adakozótól kapott kis óra vidám kakukkolása közben a mókus bizonyára otthon, erdőjében érezte magát.

Benkő Andor, 171. cs.

KÖNYVESTÁSKA

Magyar cserkész-dalokönyv eszperantóul. „Kantas la Hungara skolto“ (Dalol a magyar cserkész) a címe a kis füzetnek, melyet több évi munkája eredményeként a Szövetség Eszperantó Köre állított össze. Huszonkét magyar szöveg köttával és 64 eszperantó szöveg mutatja be a magyar dalt a külföldnek. Eddig már 16 országba küldték el és bizonyára ügyes nyelvyakorlás, hogy a kör összejövetelein is ebből énekelnek, különösen, ha külföldi vendég látogatja meg őket. „Dalol a magyar cserkész, ez a legnagyobb ereje“, írja a kis füzet előszavában eszperantóul dr. Borsiczky Sándor, a kör tiszteletbeli elnöke. „A dalban van a lelke, azért érték és igazi érték marad a világ cserkészeite előtt is minden időben. Ajánlom a kis füzetet egész szívből minden külföldi magyar testvérnek, aki megérti ezt a nyelvet, hogy tegye lehetővé a magyar nép lelkének megértését külföldi barátaink számára.“ Népdal, katonadal, műdal, cserkészdal, kurucdal tölti be a „Magyar Hiszekegy“-gyel kezdődő és a „Tyukodi pajtás“-sal végződő kis gyűjteményt, melyet még azok is érdeklődéssel és tanúsággal forgathatnak, akik még nem tudnak eszperantóul.

V. N.

Olvasmányaid az újonc-korszakban. Amint a középiskola osztályai bölcsen megalkotott sorozatban jönnek egymásután és mindegyik osztály egy sorral tovább építi azt a szellemi palotát, amelyen harmonikusan kell valamennyiöknek együtt dolgozniok, úgy van ez az olvasmányokkal is: a fejlődő élet minden korának megvan a maga olvasmány-anyaga, amelyet szép sorjában fel kell dolgoznia az intelligens cserkészfiúnak. Ha átugrik, egy-egy korszakot, akkor ott hiány marad műveltségében is, lelki világa felépítésében is; ha viszont előre ugrik és nála jóval idősebb korok regényeit olvasgatja, akkor, amint az éretlen almától gyomorrontást kap, úgy az éretlen ésszel olvasott s meg nem értett regények lelki gyomorrontást okoznak. Ez veszedelmesebb, mint a másik, mert nem lehet egy-két kanál ricinussal kikúrálni.

A Magyar Cserkész 4. száma, a 79. oldalon közölt néhány könyvcímét, amelyeket kisfiú-korodban el kellett már olvasnod. Most folytassuk a sorozatot és mondjuk el, hogy 10—12 éves korodban mi mindent olvass.

Kinőttél a mesék birodalmából. Fő íróid: Verne Gyula, May Károly; legkedvesebb folyóiratod a *Zászlónk* és a *Magyar Cserkész* (protésztiás fiúknak: az *Erő*); kedves könyvsorozatod a *Zászlónk* diákkönyvtára. A mesevilágot kapcsolja át a te éveidhez Abonyi történelmi regényeivel, Blaskó Mária a kis pesti strici kitűnően rajzolt alakjával (Pityu, Vörös Misi), Gaál Mózes, Kosáryné Réz Lola; — diákirók: Donászy, Sárányi, Radványi; humorista: Rákosi Viktor; a természetet hozza közelebb hozzád Garády Viktor, és Bársony István: A rab király szabadon; cserkészírók: Farkas Gyula, Thompson Seton. Ebben a korban a nem eléggé intelligens, műveletlen lelkű fiúk rákapnak a detektívregények és mindenféle ponyvairódom olvasására. Mosolyogsz rajtuk! Hiszen te tudod, hogy nem azért olvasunk, hogy nagy idegfeszültségben szórakoztassuk a fantáziánkat egy ideig, hanem minden olvasás lelket nevel és jellemet épít. A ponyvaregényt, ha kínálják, félredobod: Piha! Te máshoz vagy szokva!

Koszter atya.

Uj tavaszi fénykép-pályázatunk: Itt a tavasz! Rügyeznek a fák, nyílnak a virágok, megindul az élet földön és levegőben (költöző madarak, fészekrakás). Munka a földeken, szántás-vetés, munka a ház körül — tatarozás. Tavaszi tájak (gyöngvörű felhők a sárga szűrőnk számára!) Az őrsvetetői táborba sem megyünk gép nélkül. Nem a csoportképek kedvéért, hanem a Cserkészpark tavaszi szépségét, a kiképzés egyes érdekesebb részletét, a tábori élet humorát akarjuk megörökíteni minél ötletesebben. Tavaszi kirándulások, hike-ok, próbázások. Kell ennél több téma? Akinek kevés, kereshet ezer mást. A Magyar Cserkész várja a sok szép képet. Határidő május 20. Kis negatívokról lehetőleg nagyítást küldjünk! Díjak: fényképezőgépek, plakettek a Kodak Ltd ajándékai.

MAGY. KIR.

OSZTÁLYSORSJÁTEK

500.000
300.000
200.000
100.000

EGÉSZ 24-
FÉL 12-

NEGYED 6-
NYOLCAD 3-

A SORSJEGYEK FELE NYER

A SORSJEGYEKARA OSZTÁLYONKÉNT

Tábortüznél

A telen át a Magyar Cserkész tábortüzénél össze-összejöttünk, hogy egymásnak a magunk munkájáról mesélgessünk, meghallgassuk egymást és tanuljunk a cserkésztestvér munkájából és eredményeiből. Szépek voltak ezek a tűz nélküli tábortüzek, hiszen találkozott az ország minden részének cserkészifjúsága és senki sem távozott onnan úgy, hogy lelkileg ne gazdagodott volna. Szerettük egymást, megbecsültük és megtanultunk szívből örülni a többi lilíomos fiú minden kis sikerén.

Most a diadalmasan bevonuló Tavasz elől megtörve, ijedten menekül kedves öreg Tél barátunk, hogy egy esztendő múltával jöjjön csak vissza ismét. Tőlünk azonban nem visz el mást, mint csak a stílust, a meleg ruhát, a tűz nélküli tábortűz-formát... Ezeket levettük és átvesszük helyettük azt, amit új barátunk, Tavasz hoz magával. Hiszen mi az ő birodalmában éppen úgy otthon vagyunk, mint Télapóéban voltunk. Mert minden évszak cserészévszak.

Husvét hetében, a Krisztus szenvedése emlékét hordozó Nagyhét első napjaiban kirándulásokon, próbatáborokon, őrsvetetői hatalmas országos táborban kigyulladnak az idei első igazi tábortüzek, amelyeknek fényük is van, lángjuk is, pattogó, sustorgó hangjuk is, igazi tábori hangulatuk is. El ne felejtétek, hogy minden egyes cserkész tábortüznél ott ül az egész magyar cserkészlet! Ha hárman összeültök kis csillagtűz mellett, hogy takarókba burkolva, gallérral, sweattal védekezve a föld hidege és a harapósan hűvös esti szél simogatása ellen, lefekvés előtt kissé elbeszélgetsetek, akkor ti hárman az egész magyar cserkészletet képviseltek és a párperces kis tábortűz élménytek egy parányi része a magyar cserkészlet életének és történelmének. És a Cserkészpark hatalmas létszámú, őriasi ütemmel dolgozó őrsvetetői táborának esti tüzei lesznek még csak igazán őrütői és világító, melegítő lángjai a negyvenezres magyar cserkészgárdának!

A Magyar Cserkész ott ül minden tábortüznél és titeket mindig talpig cserkészeknek, igaziaknak akar látni, fiúk!

zava felső völgyéből a Karas völgyébe. A vízvásztó hágo nem magas és akkor ott leszünk a Navesen.

— Mi a Naves?

— Erdészház. De tudomásom szerint van benne vendégszoba és engedélyt a Klauzén kell kérni.

— Ezt a Klauzét a neve szerint csak hegyszorulatnak, szurdoknak gondoltam.

— Az is. Sajnos, nincs magyar neve. De a vidéke oly szép, hogy a Steg magasabb tisztviselői itt nyaralnak családjukkal. Van itt tó, halászás, erdő, jó út és minden.

— Mi az, hogy a Steg vezetői?

— Barátom, ez nagyon szomorú eset. Mert amit itt látsz, a Szemenik szőröstől-bőröstől, erdeje, vadja, útja, zsírja, szene, vasa, gyára, vasútja, ez mind-mind az Oesterreichische Staatseisenbahn Gesellschafté, röviden Steg-é volt. Idegen pénz, idegen haszna, a magyar csak nézhette; elvállalkozták előle. Most az állam elkobozta ugyan, de most se sokkal különb. Azért cseh itt a mérnök, német az erdész és oláh a munkás. Magyart itt alig látsz; ők néznek a mi körünkre.

— Még szép, hogy tegnapelőtt megmutatták a bányát. Azok is csehek voltak.

— De a fiút már meghódította a magyar föld! A fiú mutatott neked mindent, az öreg nem tudott róla, hol jár-tok.

A látogatás a plató belsejében a köd miatt reménytelen volt, azért a Kis Sastó mellett megindultak lefelé. Éppen a nyaralókra ereszkedtek. A Szurdok csakugyan remek hely volt; volt ott tennisz, sporttér, bicikliút, halastó, uszoda; valóban ragyogó tartózkodó hely nyárra. Ha ilyen szép helyek vannak az országban, nem érdemes külföldre menni — gondolták a fiúk. Magyarországon? A szívük összeszorult: ami szép hely, az el van zárva, mert vagy idegen, vagy nagybirtokos ül benne és eltiltja a vándorlót. Ők azonban most itt fittyet hánytak a tilalomnak, mennek, ahogy tetszik.

Elmentek a telepig. Egy vöröshajú, kedves főmérnök fogadta őket és szívélyesen segítette nekik utat tervezni. A pályanyertes terv is vaglyagosan mondta a Klauzét vagy a Naves-t.

— Ha át akarnak menni az urak a Navesre, szívesen

adok utalványt a vendégszobára, ott is jól fogják magukat érezni, de itt is szívesen elhelyezzük önöket, — szíveskedett a főmérnök.

— Igaz, hogy négy óra felé járunk — fontolgatta a szót Imrus. — Mégis azt mondom, menjünk át a Navesre.

— Indulhatunk! — felelte egyszerűen Pali és öt perc múlva már úton voltak. Óh, ha tudták volna...

VII. FEJEZET.

Váratlan fordulat!

Öreg, tekintélyes főerdész tanyázott a Navesen. Olyan jól berendezett szobát kaptak a fiúk, hogy azonnal felhasználták az asztal jelenlétét a térképek kitergetésére. Még lefekvés előtt meg akarták állapítani egész útjokat. Eszerint holnap elmennek a Karas völgyén lefelé és a vízvásztón átkelve elérik Aninát és megnézik Stájerlakot is, ha lehet, bányával. Délután az európai híru aninai hegyi vasúton mennek Oravicabányára és ott hálnak. Holnapután délelőtt kirándulnak a Temesköz legszebb fekvésű fürdőjébe, Marillára és a délutáni vonattal Versecre utaznak, hogy onnan az éjszakai vonattal hazatérjenek.

Atmentek a főerdészhez, hogy elébe terjesszék ezt a tervet. A háza néhány lépésre volt. Ahogy most újra körülnéztek, meg kellett állapítani, hogy festői szép hely ez a Naves, a Naves Mare hegy lábánál, a Berzava szurdokvölgyé-

ben. De központi fekvésű is és ezért ez az állomás amolyan pihenőhely kiöregedett erdészek számára.

— Itt valami hiányzik, — vizsgálta a tervet az öregúr — mért nem mennek a komarniki cseppkőbarlangot megnézni?

— Cseppkőbarlang errefelé? — bámult Imrus. — Hát mi egyszerűen azért nem terveztük, hogy oda megyünk, mert soha hírét se hallottuk a barlangnak.

— Nem természeti csoda; a Karas felső völgye már kárpáti mészkőszirtekbe vágódott. Így aztán olyan barlang fejlődött, hogy ha teljesen feltárnák és hirdetnék, akkor hamarosan európai hírre tenne szert.

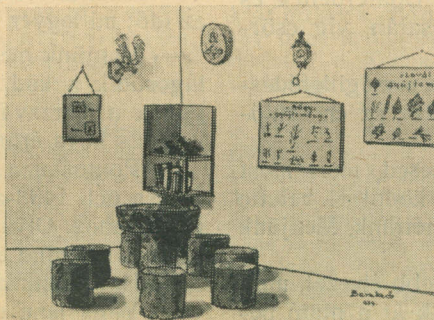
— Csodálatosan gazdag, változatos vidék ez, van itt minden, még arany is — dicsérte Imrus. (Folyt. köv.)

Ettek, ettek szakadatlanul.

VAN MÁR ŐRSISARKOTOK ?

A Mókusok kis sarkukba valami „honi”, erdei hangulatot szerettek volna bevinni. Végre az egyik buksifejű kisütötte, hogy összeköttetések révén jutányosan tud szerezni a közeli erdőből fatörzsdarabokat. Sikerült is. Egyforma magasságú tönkök lettek a „székek”. Egy magasabb törzsrészre szélesebb, lapos darabot tettek, és csinos asztalka alakult ki. A sarokba állvány kínálkozott. Rövid töprengés után egy hosszabb tönkre deszkából összeállított, barnára festett (tönkökhöz ez a szín

a megfelelő) állványt helyeztek. Lapos korongra vágott törzsdarabra az őrs piktora fekete olajfestékkel ügyes őrsi feliratot festett. Ehhez a környezethez legalkalmasabbnak vélték a barna alapra erősített rügy- és levélgyűjteményt. A képeket se keretben, hanem barnára festett deszkalapra erősítve függesztették fel. Jóságos adakozótól kapott kis óra vidám kakukkolása közben a mókus bizonyára otthon, erdőjében érezte magát.

Benkő Andor, 171. cs.

Kedvezményes sátorjavítás.

A Gazdasági Hivatal által megállapított árak:

11-es típus javítása	a. P	10	—
15-ös " " "	" "	10	—
20 cm sátorlap javítása	" "	1	50
250 " " "	" "	2	50
ujraimpregnálás m ² -ként	" "	1	—

A fenti árban mindenféle szakadás, foszlás, hiány pótlása, megvarrása a sátrak portalánítása is bennfoglaltatik — A sátrakat vagy szegedi gyártelepünk címére, vagy budapesti raktárunkba kell szállítani s azok kijavítása ugyanott vehetők át. — Minden sátor vegytintával megjelölendő: — Javítási határidő a gyárba való beérkezéstől számított 3 hét, júniusban 4 hét.

**MAGYAR KENDER-, LEN- ÉS JUTAIPAR
RÉSZVÉNYTÁRSASÁG**
BUDAPEST, V. KER., FALK MIKSA-UTCA 26 28. SZ.
Gyár: ÚJSZEGED.

A szamár töprengése.

A Szamár, hogy-hogy nem, egyszer csak a nyáj élén találta magát, akkortól kezdve mindenütt ő utána ment, mintegy igazolva, hogy nagyságát, bölcsességét mindenben elismeri.

Ekkor egy ritka pillanatában így töprengett:

— Istenem, micsoda magas polcra is jutottam! ... Csak legelőbb azt tudnám, hogy én vagyok-e olyan rendkívül bölcs és okos, vagy pedig ezek oly rettenetesen ostobák? Dorosmay.

Rejtvenyek

Kicsiknek.

- komornyik Törekv 1 p.
- ss l m m m m 2 p.
- Pestis lak i paroláz & 2 p.

4. Keresztrejtvény, 3 p.

1	2	3	4
5			
6			7
			8
9			

Vízszintes sorok: 1. Nyomozó teszi. 5. Csodálkozás, helyeslés. 6. Jókendő ember teszi. 8. Nép neve, ahogyan kiejtjük. 9. Felsőbb iskolában tanít.

Függőleges sorok: 1. Töke után fizetik. 2. Madár. 3. Ilyen máriást is játszanak. 4. Régi nép, mely nagy pusztítást végzett hazánkban. 7. Igekötő és névtő.

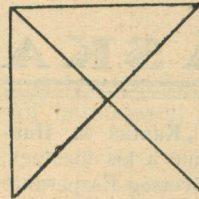
Nagyoknak.

- méhkirályné 1 p.
- dddddd t = d 2 p.

MENCZER FÉNYTELENÍTÉSÉT

tisztító cég, felelősséggel mindenféle ruháknak
1 évi jótállással vállalja. Vidékre is szállít. Cserkészeknek 10%
eng. Központ: Budapest, II., Zsigmond-u. 18. Telefon: 52-0-42.
Belvárosi fiók: IV. ker., Váci-utca 36 Belvárosi kávéház mellett.

Kettőshúzás.

Ezt a kis türelemjátékot kevés előkészülettel bármikor játszhatjuk. A svájci fiúktól tanultam. Kellemes időtöltés két ember számára akár vasúton, akár esős szünetnapokon. Olyasféle, mint a „kis malom”. Ismeritek?

Rajzoljuk le a mellékelt ábrát, lehetőleg kartonlapra. Válasszunk ki kétszer kétszínű babszemét, vagy kövecskét, vagy pénzdarabot és máris megkezdjük a játékot. Az egyik játékosnak adjuk a fehér köveket, másiknak a feketéket. Az ábrának négy sarkpontja és egy keresztezési pontja van. Mármint a két játékos a figuráit egymás után felváltva a szögletekbe helyezi, azután a vonalak mentén ide-oda tologatja. A cél az, hogy úgy húzzuk a bábukat sarokról-sarokra, hogy az ellenfelünket beszorítsuk: ne tudjon mozogni.

Az egyszerűség mellett is gyakran sokáig eltart ez a kis játék, melynél nagyon sok megoldás van.

Keresztrejtvény (Katonától).

Beküldendők a dült betűkkel szedett meghatározások válaszai,

Vízszintes sorok: 1. (Nyíl irányában) Krisztus Urunkat és a két latrot. 12. Ház része. 13. Vizen jár. 14. Kereskedő örül neki. 16. Külföldi valuta. 17. Régi mérték. 18. Azonos betűk. 19. Múza neve. 21. Igekötő. 22. Mutatószó. 25. Melegen tart. 26. Autókarosszéria. 28. Gazdatiszt rövidítése. 29. Nem paraszt. 30. Katona igéje. 32. Vallásrövidítés. 33. Láng igéje. 37. Rekettyés. 38. Pajkos. 39. Kötőszó. 40. Aki szolgálatban van. 42. Kettő. 46. Fordított kérdőszócska. 47. Tisztítóhely. 49. Drága az ilyen passzió. 51. Idegen prepozíció. 52. Híres mező.

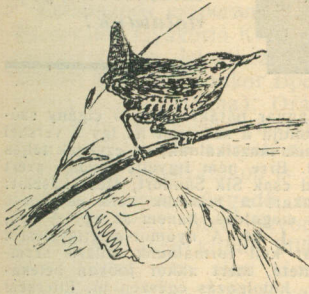
				1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	
○	○								○	13					
○	○								15			○	16		
	○							17			○	18			
								19		20		○	21		
22	23	24						25							
26													○	28	
29		○			○				○			30	31	○	
32		○	33	34	35	36					37				
38								○		○					
39		○	40								41		42	43	44
	○	45	○	46				○	47	48					
49	50		○	51				○	52						

Függőleges sorok: 1. Szertartás. 2. Levélnek van. 3. Ez a lelke mindennek. 4. Kér. 5. Elszakították tőlünk. 6. Nem vesz komolyan. 7. Folytonossági hiány. 8. Vallásrövidítés. 9. Aggódik érte. 10. Talán. 11. L. vissz. 1. 15. Vinkó. 18. Hágó neve (Tirol határán, 1884 m). 20. Személynévmás. 22. (A nyíl irányában) Husvétkor ünnepeljük. 23. Jó árú. 24. Arany rövidítése. 31. Vagy. 34. Felvilágosít. 35. Földművelőgéj (ék. felesleg). 36. Surran. 41. Időhatározó. 42. Hírneves meseköltőnk. 43. Ige. 44. Helyreterez. 45. Idegen személynévmás. 47. Közmondásban szereplő zemplénmegyei község. 48. Segélyhívás. 50. A 17. vízsz. mássalhangzó. 52. Rag.

SCHMIDL-PANNONIA RT.

BUDAPEST, V., SZIGET-UTCA 4-6

Táborozásokra, kirándulásokra ajánlja **keksz,**
mézeskalács, cacao, csokoládé
cikkeit. — Csapatoknak nagybani ár.

Győzedelmes Tavasz előnyomulását figyeled-e? Azt érzed, hogy más a világ körülötted, mint pár héttel ezelőtt. Tartsd számon a Tavasz diadalútját. Kertben, erdőn csodálatos gyorsan növénynek indulnak a növények. Szűrj le az egyik mellé egy kis pálcikát és figyeld rajta, hogy napról-napra mennyit nő. — Ha fényképező vagy, két héten át ugyanabban az időben, ugyanarról a helyről fényképezj le egy rügyesomót, hogy annak fejlődését megfigyelhesd. Szép sorozat lenne a Magyar Cserkész számára! — Figyeld egy héten át a hold keltét és lenyugvását s egy hónapon át magának a hold ábrázatának változásait. — Figyeld a költöző madarak érkezését, viselkedését. Egy madárpárnak fészekrakó munkáját. — Figyeld a bogarak, pillangók, hangyák, méhek ébredését, hódító útját a tavaszi világban. — Szűrj le egy 1 méter magas botot a kert egy tisztásán és mérd ugyanazon órákban napról-napra az árnyéka hosszúságát. Jegyezd fel tapasztalataidat. Milyen érdekes lesz, ha majd valamennyien beszámoltok a Magyar Cserkésznek a megfigyeléseitekről!

MINDEN CSERKÉSZ

SCHMOLL-PASTÁ-T

HASZNÁL.

MAGYAR GYÁRTMÁNY!

JANKÓ BÖLCSEKET MOND

Mennyi is egy billió?

Ha valaki megkérdezné tőlünk, hogy mennyi idő alatt tudnánk elszámolni egy billióig, bizony igen furcsa és nagyon különböző válaszokat kapnánk. Magam sem akartam hamarjában elhinni, azt az óriási számot, mely csak megközelítőleg felel meg a valóságnak. Vegyünk ceruzát meg papírost és kezdjük számolni. Vegyük alapul az egy percet és tételezzük fel, hogy ez alatt 100-ig tudunk számolni, akkor 60 perc alatt 6000-ig jutunk el, míg 24 óra alatt 144.000-ig. Így tehát egy hét alatt 1.008.000-ig, egy év alatt pedig 52.416.000-ig tudnánk elszámolni. Tehát csekély 19.000 év kellene hozzá, hogy 995.903.000.000-hoz eljussunk, ami még nem is egész egy billió. Viszont azonban nem szabad felednünk, hogy eljussunk a billióig, bizony éjjel-nappal kellene számolnunk és a számokat éppen olyan gyorsan kellene kiejtenünk, mint 1—100-ig, hoiott pl. a 313.313.354 kiejtése valamivel több időt vesz igénybe, mint ha a „3”-at ejtem ki. Tehát ha csak a nappal számolunk, úgy már 38.000 év alatt jutunk el az egy billióig. Ha pedig még a számok kiejtése közötti időkülönbséget is számításba vesszük, úgy nyugodt lélekkel állapíthatjuk meg, hogy legalább is 40.000 esztendőre lenne szükség, míg egy billióig elszámolhatnánk. Jobb tehát hozzá sem kezdeni.

Hangkimjáték.

Tárgykimjátékot már bizonyára játszottatok. Ennél sokkal nehezebb, de érdekesebb a hangkimjáték. Köttesd be a szemedet és kérd meg egy barátodat, hogy adjon le három percen belül 16—20 különböző hangot. Pl.: köhögés, kopogás, csoszogás, zörgés, fújás, ásítás, sziszegés, ropogás, krakogás, tapsolás stb. Meglátod, milyen nehéz lesz ezeket megjegyezni!

A Pasteur-intézet 1931-ben összesen 3680 beteget kezelt. (Ezek közt haláleset egy sem fordult elő.) A marás embertől 82, kutyától 2659, macskától 452, egyéb állattól 487 esetben származott.

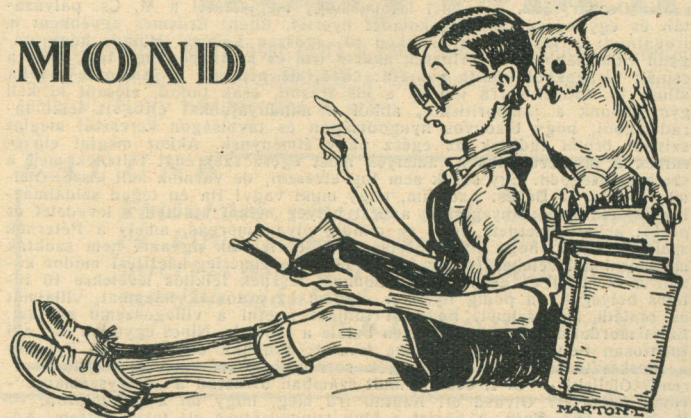
Budapest népességének fejlődése 1869-től.

1869-ben	270.685	1910-ben	880.880
1880-ban	360.551	1920-ban	929.690
1890-ben	451.938	1930-ban	1.006.184
1900-ban	732.322		

A mentőegyesületek hazánkban 1931-ben 49.828 egyének nyújtottak első segínyt. Segélynyújtás közben meghaltak 1043-an.

A segélynyújtás oka: betegség 9535, foglalkozási baleset 7896, sportbaleset 947, forgalmi baleset 2348, öngyilkosság 3459, vereség 2244.

A hazai vasutak forgalmi eszközeinek száma összesen: 50.159 volt 1930-ban, és pedig: mozdony (gőz, benzin, villamos) 2132 darab, személykocsi és személyszállító motorkocsi 4291 darab, teherkocsi 42.374 darab, poggyász- és postakocsi 1362 darab.

Bölcs feleletek a fiúk kérdéseire.

Használhat-e a cserkész parfümöt?

Saját hibánkon kívül előadódó testszag (nemely bőrnek, különösen a sötétnek és a keleti fajnak) ellenszerül kölnivizes mosdást, kevés parfümöt alkalmazhatunk. Annyira azonban sohasem demokratizálódhatunk, hogy a túllillatosított embert meg kelljen szívelnünk magunk közelében mellékgondolat nélkül.

Összeegyeztethető-e a sportszerű vadászás a VI. törvénnyel?

Ha az nem fajul tömeggyilkossággá, igen.

Ha egy idegen levelezőlapon magázva ír, felelhetek-e neki tegezve?

Ha az illető fiú, előbb tanácsos neki megemlíteni a tegezés lehetőségét az általános szokásra való hivatkozással. Idősebb urakkal, vagy női levelezőkkel való esetenél jobb a magázást viszonzni.

Minden nemzetnél lilomhoz hasonlít a cserkészjelvény?

Némi módosításokkal igen, a franciák kivételével, kiknél kakas, illetőleg nyilazó kéz a jelvény. Az eredeti nem is lilom, hanem az iránytűk északi irányát mutató rész volt így kiképezve. Jelen-tette ez a helyes irányt. A cserkésznek is ezért lett szimbóluma, mert a cserkésznek is a helyes irányt akarja mutatni a mai ifjúságnak. Csak olyan országokban más, ahol a lilom politikai jelvény (pl. Franciaországban a „Bourbon-lilom”).

Az üdvözlötet vivő levelezőlapokra mi a kedvezmény?

Üdvözlő (újévi, husvét, stb.) lapokra belsőldön elég 2 filléres bélyeg a bérmentesítésre, ha a lapra a címzésen, keltezésen s aláírásokon kívül legfeljebb 5 üdvözlő szót írunk.

Hogyan szerezhetek pénzt?

Gyógynövény-, körisbogár-, tömegbélyeggyűjtés, pályázatokon való részvétel, sportcikk készítése, javítása, könyvkötés, fényképmásolat, nagytás készítése, stb.

Kedvezményes sátorjavítás.

A Gazdasági Hivatal által megállapított árak:

11-es típus javítása	a. P	10—
15-ös " "	" "	10—
20) cm sátorlap javítása	" "	1:50
250 " "	" "	2:50
ujraimpregnálás m ² -ként	" "	1—

A fenti árban mindenféle szakadás, foszlás, hiány pótlása, megvarrása a sátrak portalánítása is bennfoglaltatik — A sátrakat vagy szegedi gyártelepünk címére, vagy budapesti raktárunkba kell szállítani s azok kijavítva ugyanott vehetők át. — Minden sátor vegytintával megjelölendő: — Javítási határidő a gyárba való beérkezéstől számított 3 hét, júniusban 4 hét.

MAGYAR KENDER-, LEN- ÉS JUTAIPAR RÉSZEVTÁRSASÁG

BUDAPEST, V. KER., FALK MIKSA-UTCA 26 28. SZ.

Gyár: ÚJSZEGED.

A számár töprengése.

A Számár, hogy-hogy nem, egyszer csak a nyáj élén találta magát, amely akkortól kezdve mindenütt ő utána ment, mintegy igazolva, hogy nagyságát, bölcsességét mindenben elismeri.

Ekkor egy ritka pillanatában így töprengett:

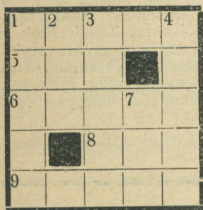
— Istenem, micsoda magas polcra is jutottam!... Csak legálább azt tudnám, hogy én vagyok-e olyan rendkívül bölcs és okos, vagy pedig ezek oly rettenetesen ostobák?! Dorosmay.

Kicsiknek.

- komornyik Töreký
1 p.
- ss l m m m m
2 p.
- Pestis lak i paroláz &
2 p.

4. Keresztrejtvény, 3 p.

Vízszintes sorok: 1. Nyomozó teszi. 5. Csodálkozás, helyeslés. 6. Jókendő ember teszi. 8. Nép neve, ahogyan kiejtjük. 9. Felsőbb iskolában tanít.

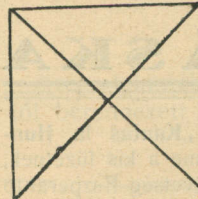
Függőleges sorok: 1. Tőke után fizetik. 2. Madár. 3. Ilyen máriást is játszanak. 4. Régi nép, mely nagy pusztítást végzett hazánkban. 7. Igekötő és névutó.

Nagyoknak.

- méhkirályné
1 p.
- ddddd t=d
2 p.

MENCZER tisztító cég, felelősséggel mindenféle ruháknak **FÉNYTELENÍTÉSÉT**
1 évi jótállással vállalja. Vidékre is szállít. Cserkészeknek 10% eng. Központ: Budapest, II., Zsigmond-u. 18. Telefon: 52-0-42. Belvárosi fiók: IV. ker., Váci-utca 36 Belvárosi kávéház mellett.

Kettőshúzás.

Ezt a kis türelemjátékot kevés előkészülettel bármikor játszhatjuk. A svájci fiúktól tanultam. Kellemes időtöltés két ember számára akár vasúton, akár esős szünetnapokon. Olyasféle, mint a „kis malom”. Ismeritek?

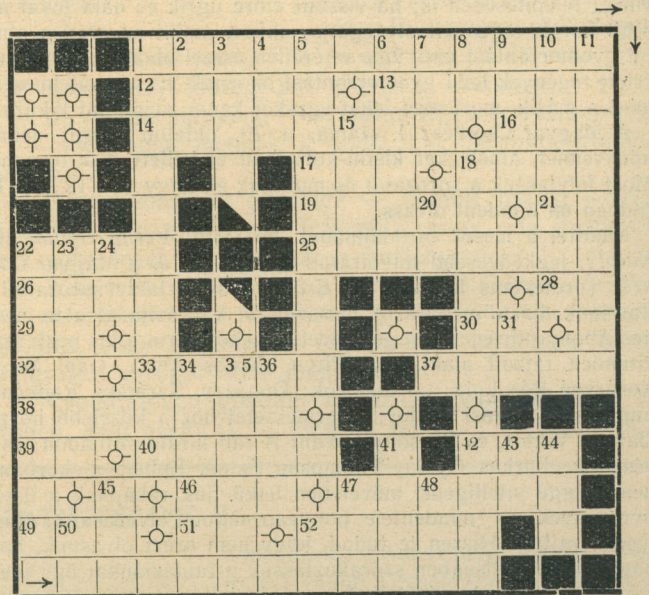
Rajzoljuk le a mellékelt ábrát, lehetőleg kartonlapra. Válasszunk ki kétszer két-színű babszemet, vagy kövecskét, vagy pénzdarabot és máris megkezdjük a játékot. Az egyik játékosnak adjuk a fehér köveket, másiknak a feketéket. Az ábrának négy sarkpontja és egy keresztelési pontja van. Marmost a két játékos a figuráit egymás után felváltva a szögletekbe helyezi, azután a vonalak mentén ide-oda tologatja. A cél az, hogy úgy húzzuk a bábukat sarokról-sarokra, hogy az ellenfelünket bezorítsuk: ne tudjon mozogni.

Az egyszerűség mellett is gyakran sokáig eltart ez a kis játék, melynél nagyon sok megoldás van.

Keresztrejtvény (Katonától).

Beküldendők a dült betűkkel szedett meghatározások válaszaival,

Vízszintes sorok: 1. (Nyíl irányában) Krisztus Urunkat és a két latrot. 12. Ház része. 13. Vizen jár. 14. Kereskedő örül neki. 16. Külföldi valuta. 17. Régi mérték. 18. Azonos betűk. 19. Múza neve. 21. Igekötő. 22. Mutatószó. 25. Melegen tart. 26. Autókarosszéria. 28. Gazdatiszt rövidítése. 29. Nem paraszt. 30. Katona igéje. 32. Vallásrövidítés. 33. Láng igéje. 37. Rekettyés. 38. Pajkos. 39. Kötőszó. 40. Aki szolgálatban van. 42. Kettő. 46. Fordított kérdőszócska. 47. Tisztítóhely. 49. Drága az ilyen passzió. 51. Idegen prepozíció. 52. Híres mező.

Függőleges sorok: 1. Szerzetárs. 2. Levélnek van. 3. Ez a lelke mindennek. 4. Kér. 5. Elszakították tőlünk. 6. Nem vesz komolyan. 7. Folytonossági hiány. 8. Vallásrövidítés. 9. Aggódik érte. 10. Talán. 11. L. vízsz. 1. 15. Vinkó. 18. Hágó neve (Tirol határán, 1884 m). 20. Személynévmás. 22. (A nyíl irányában) Husvétkor ünnepeljük. 23. Jó árú. 24. Arany rövidítése. 31. Vigyáz. 34. Felvilágosít. 35. Földművelőgép (ék. felesleg). 36. Surran. 41. Időhatározó. 42. Hírneves meseköltőnk. 43. Ige. 44. Helyreterez. 45. Idegen személynévmás. 47. Közmondásban szereplő szemlényei község. 48. Segélyhívás. 50. A 17. vízsz. mássalhangzói. 52. Rag.

Dreher keksz

Gyerek, hol a jelvényed? Elfelejtetted? Vagy ugrifüles vagy, vagy nem mondasz igazat. Nem gondoltál rá? No, akkor a Törvényre sem! Szégyelled? Akkor lépj ki a cserkésztehből és ne kétszínűsködj. Mi ugyanis egyeneslelkűek vagyunk.

A jelvényed csak előírásos lehet. Kisebbitett sárga jelvényt a szabályzat nem ismer. Sem olyan lapos számárságot, amit az utcán zugban árult valami élelmes házaló. A külföldi jelvény nem a gomblyukba való, hanem az emlékeid közé. A cserkészlioni mellett nem viselünk másféle jelvényt. Megértettük? Halottad a parancsot, tégy tehát aszerint!

A MAGYAR CSERKÉSZ POSTÁJA

K. Oszkár, 552. Örömmel látom, hogy megjelentél a M. Cs. pályázatán és egy egész tábla csokoládét nyertél. Eljen! Érdemes egyébként is irogatnod; a kis jamboree-cikked pl. egészen kedves. Hibád, hogy nagyon választékosan és színesen akarsz írni és a stílusod úgy fest, mint a csinált virágokból kötött bokréta: cifra, de nem él. A jamboree-novella stílusa jó. Idővel sorra jön ez a kis írásod, csak tudod, először ki kell gyógyulnunk a jamboritísból, abból a mindnyájunkat elfogott lelki fáradtságból, hogy bizonyos nyugodtságon és távolságon keresztül megint szívből örülni tudjunk az egész nagy élménynek. Akkor megint előkerülnek a jamboree-cikkek, amelyek most egész szekrényt töltenek meg a szerkesztőségben. Egy soruk sem fog elveszni, de várniok kell kissé. Ölelek! — Cz. L. Békés. Lacikám, nagy muki vagy! Ha én téged szídmalmazlak és lelővéssel fenyegetlek, amiért bélyeg nélkül küldted a leveledet és portót kellett fizetnem érte, az mindig olyan morgás, amely a Péternek szól, de azért, hogy Pál is értsen belőle. A fiúk ugyanis nem szokták megmérni a leveleket (pedig tavaly ocsó levélmérleg-készítési módot közölte a M. Cs.) és anyagi nyugalommal tesznek félkilós levelekre 10 filléres bélyegét, én pedig ilyenkor eladom az autómát, házamat, villámat és családi ékszereimet, hogy ki tudjam fizetni a villogószemű postást. Ezért mordultam rád, hogy értsen belőle a többi is. Nincs egyetlen fiú, aki tudatosan bélyeg nélkül küldene levelet; azonban elfelejtik. És ilyenkor a szerkesztő morog. Ez a dolgok sorrendje. Nem szép és logikus sorrend? Ölelek! — S. I. 665. A mult számban olvastad a „Négyszemközt”-rovat üzenetét? Olvasd el! Azután írd meg, hogy mi a gondolatod. — P. József, 567. Baja. A kérés a klub triumvirátusa elé terjesztetem. Addig is, míg megtárgyalják, irjatok magatokról, a csapatmunkáról, a fiúkról kissé bővebben, mert Baja oly messze van Soprontól, hogy személyesen megismerni benneteket lehetetlen. Még egyet jó lenne csinálnunk. A klub egyik főgonosz tagja, a Jenőke, a Baja közelében lévő Kis-Drágszél pusztán tölti a husvét vakációit, ahol édesapja intéző. Egyik szed delután kísétáthatna hozzá egy-két fiú és személyesen megbeszélhetnétek mindent. Akkor husvét után ő beszámol a klubnak és a kapcsolatot megtörténik. Tudjátok, ez úgy van, hogy ismeretlenekkel nem köt első szóra szorosabb kapcsolatot a klub, mert nem tudni, megértik-e egymást mindenben. A drágszéli látogatás alkalmával Jenőke majd mesélhet nektek sokat. — Cs. Ferenc, 592. Szeged. Azt hiszem, találkoztok hamarosan a beküldött cikkeddel. Irjatok újra. Ahol olyan komoly lelkület folyik és annyi intelligens vezető él együtt, onnan nagyon gazdag küldeményeket kell kapnia a Magyar Cserkésznek. Sokat várók a szegediek-től. És nagyon komolyan kérek benneteket, hogy ha én elmegyek és átadom a lapot Elek bá'nak (én nem bírom tovább Soprontól csinálni a szerkesztést és ha javaslatomhoz híven ő kerül a helyembe, akkor a Magyar Cserkész nyer a cserével), neki is hűséges munkatársai legyetek. Hiszen nem a személy a fontos, hanem az ügy és a lélek, amellyel az ügy szolgálatába állanak a férfiak. Elek bá' százszázalékos férfi és cserkész, vele gyönyörűen tudtok majd együtt dolgozni. Ölelem a többi testvéreket is! — Sz. K. Csurgó. A „Mi érdekelt” rovat helyett most új rovat van: „Jankó bölcseseket mond”. Mindent, ami ide is vonatkozik, a szerkesztő címére kell küldeni egyenesen. Majd ő kiadja Jankónak, ami neki szól. Egyébként a Magyar Cserkész azért nyit postát a lapban, mert különben nem bírná a nagy levelezést. A postaköltség is sok volna, de még a rendes formájú levelekkel soha nem érnék a correspondentia végére. Amit most megmondok 2-3 sorban, azt, ha külön levelet írok, oldalakon át kell magyaráznom; és akkor ugyanazt el kell mondanom hatted is, míg így ugyanaból a válaszból egész csomó cserkésztestvér ért. Így is annyi a bizalmas magánlevelezés a lappal kapcsolatban, hogy napokat vesz el minden héten annak elintézésére. Ezért magánlevélben csak bizalmas természetű kérdésekre felelek, amelyeket nem lehet a nyilvánosság előtt letárgyalni. Nagy szomorúsággal olvasom azonban, hogy a csapat idén nem járhatja a Magyar Cserkészt. Nem értem a dolgot. Ha személyi unszimpatia, vagy más elvi ellentét diktálja ezt az elzárkozást, akkor az olyan kicsinyesség lenne, amely nem illik cserkészlelkekhez. Más okot meg nem tudok elképzelni, mert nincs olyan csapat Magyarországon, a legkoldusabbat is beleszámítva, amely egy évben 8 pengőt nem tudna szerezni legalább egy példány Magyar Cserkész számára. Leilkéig és szellemileg szegények maradnak a fiak, ha nem olvassák a lapot. Különben is rajonként kötelező az előfizetés egy példányra. Nincs egy rajra való cserkész a csapatnak? — B. Károly, 555. Szeged. Nagyon komoly és értékes költői gondolataid vannak. De a stílusod nem simul még hozzá a gondolatokhoz. Erőltetetten, keseretten színes ez a stílus, csupa kép, hasonlat, költői kifejezés, amelyeknek halmozása azonban idegessé teszi és fárasztja az olvasót. Azután a formák se simulnak a gondolatokhoz: ritmus, rím, sorok nem muzsikálják a dallamát annak, amit mond a vers. Pedig a költészet édes egy testvére a zenének: a zenében a szöveg aláfesti, erősíti, a maga nyelvén ugyancsak elmondja a dallam, harmónia, disz-

Husvételra aján-dékol, hozz a Magyar Cserkésznek egy új elő-fizetőt!

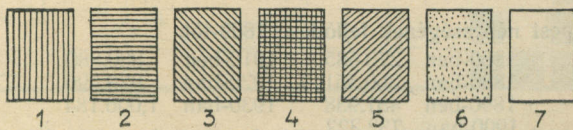
Te is gondoltál rá, úgy-e?

Milyen szépen találkozott a gondolatlunk!

harmóniák, ritmus. Gondoljon csak a magyar nótákra: ha jó cigány szépen huzza, a hegedű szinte érthetően mondja a szöveget is. Így a versnél a dallam, harmónia helyett a ritmus, rímek muzsikálnak; de ezeknek teljes összhangban kell lenniük a tartalommal. Erre nem figyeltél eddig, azért nem fogja meg a versed a lelket. Olvasd csak Sik Sándort, Mécs Lászlót: hogy viszi a ritmus, rím a gondolatukat! A második vers vergődése lajban igaz; de nem a két X-ben van a megoldás, hanem az egy +ben, amely úrrá kell legyen a lelken. — H. J. 64. A nyomor-megítgyelésről szóló cikked egészen jó írás. Itt-ott át kell formálnunk stílusis szempontból, hogy nagyobb legyen a lendülete, mert akkor jobban belekapaszkodik a lelkebe, azonban gondolat, kidolgozás egészen jó. Elteszem és alkalmilag leközzöljük. — Dr. V. V. Egy képpel hozom most a cikket; sajnos, mire elővettem és besoroztam a „hadba indulók” közé, késő volt már ahhoz, hogy a másik képet körülményes utakon megszerez-zük. Jó cikk, örülök neki. A másikat, a szárnyas oltárokról, szintén örömmel üdvözöltem; alkalmilag jön. Csak ne legyen túl magas, vagy elvont, vagy a fiúk számára ismeretlen utalásokkal átfűzött stílusa. Ezek azok a kérdések, amelyekről legkevésbé tud a fiú. — K. F. Rákocsaba. Egészen hangulatos, kedves kis novella. Eleinte roppant sablonosan indul és az ember már abbahagyja, de aztán egyszerre lendületet kap (onnan, ahol a kétgyomru a sátorban elmékedik) és attól kezdve igen jó. Eltettem. Amint tábori hangulatot diktál az idő, lehozzuk. — B. Miska, 33. Nem tudom, feleltem-e már a leveledre, Miska testvér. A kenyer története jó írás. Kissé át kell majd helyenkint alakítani, hogy ne legyen vontatott, azonban igen tanulságos és igen szívesen írtad meg. Eltettem, jönni fog. Szerettem volna beszélgetni veled, vártalak is több szerkesztőségi delutánon keresztül. Alkalmilag szeretnék veled találkozni. Ha esetleg nem emlékezem vissza mindarra, amit eddig megbeszélünk s amit írtál nekem, mondd a jelszót: „Mária néni”. Akkor rögtön tudni fogom, miről van szó. T. i. nem szabad csodálkoznod: Magyar Cserkész, kollégium, előadások országsszerte, lelkigyakorlatok áradata annyi rengeteg emberrel hoz össze és rengeteg embernek annyi rengeteg ügyét kell párhuzamosan sodorgatnom, hogy amikor fel-felbukkan egy arc, vagy név, bizony, sokszor nehéz az emlékezetemből előkotorászni pont a neki megfelelő ügyet. A jelszó azért ez, mert az illető kedves hölgygel beszélgettem multkor terolad. Ölelek! — K. Oszkár. Kétszer szerepelsz ugyanabban a számban. T. i. most került kezembe a régi leveled, amelyben érdeklődöl egy ügyről s hirtelenében nem tudok visszaemlékezni rá, elintéztem-e akkor ezt, vagy nem. Inkább még egyszer, mint egyszer sem. Az idei 3-ik szám hátsó borítékán jelent meg a Cserkészolt kebelében alakult utazási iroda hirdetése. Olvasd? Kérdéssel, részletesen körvonalazva, oda fordulj és ők pontos felvilágosítással szolgálnak mindenben, s amit tehettek, segítségére is lesznek. — Capt. S. A. K. Ezer-szer kérem bocsánatát a késői meghirdetésért. A könyvet, amikor a Szövetségből hazafelé hoztam, elkérte egy földrajztanár barátom, régi cserkész és kopaszfejú családapa. Odaadtam olvasásra azzal a feltétellel, hogy egy héten belül szállítja róla a beszámolót a lap számára. Ennek már hónapok óta ideje múlt és a gaz férfiú még mindig adós a beszámolóval. Így higgyen az ember a kopaszfejú családapáknak! Ha legközelebb Pestre megyek, elrablom tőle a könyvet vér árán is és megírom az ismertetést. Öszintén szégyenlem, hogy eddig várom kellett velem.

Címerszínek — feketében.

Könyvekben, folyóiratokban, stb. közzétett címereket rendszeren nem színes nyomásban készítik — anyagi okokból —, hanem az egyes színeket bizonyos nemzetközi megegyezés szerint csak jelzik. Az olvasó aztán — ha ismeri ezeket a jelzéseket és elég ügyes hozzá (például cserkész az illető), csinálhat magának színes címet a fekete nyomát alapján. Az itt közölt jelzések értelme a következő: 1. vörös, 2. kék, 3. zöld, 4. fekete, 5. bíbor, 6. arany, 7. ezüst.

Ugyanilyen módon lehet zászlók (különböző nemzetek lobogói, nemzetközi „code” zászlók, stb.), vagy más ábrák színezését is jelölni. Jó gyakorlat volna például a magyar kis- és nagycímet így feketén „kiszínezni”.

Velösy Béla

A Magyar Cserkészszövetség Hivatalos Lapja.
Előfizetési ára egész évre 12 pengő. Félévre 6 pengő Negyedévre 3 pengő. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Bpest, V., Nagy Sándor-u. 6. Cserkészház.
Szerkesztésért és kiadásért felelős:
KOSCH BÉLA dr.
Kiadja a Magyar Cserkészszövetség.

APRÓ HIREK.

Menjünk Afrikába! Egyelőre nem személyesen, csak érzelmeinkben, képzeletünkben. A belsőleg erősödő magyarság tünete, hogy akad bátor fiatal vezető, aki a nyáron előremegy, előkészíti a későbbi nagyobb kutatóutat és bejárja Szémiát. — Szémiát? Hallottál már róla? Ha nem, olvasd szívesen a magyar expedícióról szóló cikket. — Elvileg és érzelmileg pedig úgy vehetünk részt, hogy megszerezzük a etiópiai expedíció jelvényét (plakettjét). Az expedíció vezetője helyett én mondom el, hogy ezt az emlékjelvényt az a cserkész kapja meg, aki legalább 2 pengőt gyűjt és küld be az expedíciónak. Erre szolgáló csekklapot az expedíció vezetőjétől (Budapest, I., Csörsz-u. 7.) kérjünk.

Temesy Győző.

Kéthónapos eszperantó nyelvtanfolyamot rendez a Cserkész Eszperantó Gyakorló Kör, hogy alkalmat adjon a nyelvtan gyors megtanulására. Jelentkezni lehet még az órákon: március 20-án, kedden délután 6 órakor Bpest, V., Sas-u. 15., III. em. 9. (100/ö. számú cs.-cs. otthona). Órák: kedden és csütörtökön délután 6—7.30-ig. A júliusban tartandó Nemzetközi Eszperantó Táborig meg lehet tanulni a nyelvet. — A tanulók résztvesznek az ezévi eszperantó pályázatokon is.

Soha el nem csüggedő, mindig bizakodó sorsjegyvásárló vagyok! Miért?... Mert havonta 6 pengővel (naponta 20 fillér) résztveszek ezen kitűnő állami intézményben. Nyertem is már évek hosszú sora alatt kisebb-nagyobb összeget, de remélem, hogy egyszer egy tekintélyes nyereménnyel is rám fog a „szerencse” mosolyogni. Sorsjegyem számát nem változtatom, mert így tudom évek óta figyelemmel kísérni és bizalommal várhatom a főnyereményt. Így ír: M. B. hivatalnok.

Apró bűvészmutatványok:

1. Hozzávalók: Egy pohár tiszta víz, egy kis darab újságpapír és egy kis száraz varrótü.

A vízre tegyük rá az újságpapírt, az újságpapír tetejére pedig fektessük rá a tűt. Az újságpapír elázik és alámerül, de a tű csodálatosképpen a víz színén úszik. Ez csak úgy sikerül, ha száraz a tű.

2. Hozzávalók: Egy darab cérna, egy tű és egy kevés tömény sóoldat.

A cérnát áztassuk meg a tömény sóoldatban és gyorsan száritsuk meg; ezt háromszor elismételjük. Ekkor a végére kössük a tűt és gyujtsuk meg a cérnát. A cérna elég, a tű pedig a cérna hamuján tovább függ.

Farkas András öv.

Figyelj ide!

Mi a cserkészet?

Mit ad a cserkészet?

A III. osztályú próba teljes anyaga.

A II. osztályú próba új, bővített anyaga.

A cserkésziesség próbájának a teljes I. oszt. próba anyaga.

A cserkészet története.

50 különpróba leírása.

Cserkészjátékok.

Cserkésznóták.

Kisfiú- és apród-mozgalom.

Öregcserkészet.

És még számtalan oly dolog, mely a cserkészet gyakorlati és elméleti birodalmában teljesen nélkülözhetetlen.

Ez mind-mind megtalálható a VIII. kiadású

Temesy Gy:

Cserkész- könyv-ben.

E nagyszerű könyvnek, mely a cserkészetben nélkülözhetetlen, ára 2.— pengő. Megrendelhető a Gazdasági Hivatalban, Budapest, V., Nagy Sándor-utca 6. szám.

LAPUNK

különböző részein csak megbízható és kifogástalan cégeket hirdetünk, miért is azokat a csapatoknak bátran merjük ajánlani.

KIADÓHIVATAL.

A G. H. újból tavaszi szövetakciót indít.

Ezzel mindenkinek módot akar adni, hogy tavaszi ruhaszövet szükségletét olcsón beszeresse. — Új és modern szövetminták állnak rendelkezésre, melyek a legkényesebb ízlést is kielégítik. — Győződjön meg és kérjen mintakollekciót. Mindenkinek szívesen áll rendelkezésére a hivatalos órák alatt

a GAZDASÁGI HIVATAL.

„A cserkésztábor, a mi világunk, a fiúk világa“

alighanem ez ellen egy cserkész sem mer tiltakozni, de vajjon hogyan lehet a mi világunkat széppé és tökéletessé varázsolni?

Könnyen! — Csupán el kell olvasni a II. kiadású

„TABOROZASI KÖNYVET“.

Néhány cím a tartalomjegyzékből:

Mi a tábor?

Romantikus élet.

Egyéni cél a táborban.

Táborhelykeresés.

Táborépítés, sátorverés.

Időjóslás.

Kötél a táborban.

Embertestvérek.

Ötletes tökéletesítések

és még temérdek érdekesebbnél-érdekesebb fejezet és leírás.

Nagy tartalom, kicsi ár: 2.— P

Megrendelhető a Magyar Cserkészsövetség Gazd. Hivatalában. Budapest, V., Nagy Sándor-u. 6.

Rendezzünk előadásokat!

Hangulat, derű, cserkészhumor, komoly cserkészet, tábori élet, stb., mind megtalálható az új „Magyar Cserkész Szindarabjai” sorozatában. Az első 10 füzet már megjelent.

1. Dr. Borka: **Rádióébred.** Cserkészmóka.
2. Erczbrucker: **Erdő mellett nem jó lakni.** Cserkészvígjáték.
3. Radványi: **Booz mezején.** Karácsonyi cserkészejelenet.
4. Dr. Borka: **A nadrág.** Cserkésztaréfa.
5. Almásy: **S. O. S.** Cserkészszenmű.
6. Dr. Borka: **Göre Gábor.** Vidám jelenet.
7. Schrank: **Mafeking hőse.** Komoly cserkészszenmű.
8. Radványi: **Dugó Dani Angliában.** Fantasztikus cserkészállom.
9. Bellmay—Harangi: **Betörő a csapdában.** Cserkészböhözát.
10. Boddigton—Harangi: **Különös éjszaka.** Cserkészszenmű.

A 10 füzet ára mindössze 2.— pengő.

Megrendelhető a Gazdasági Hivatalban, Vidéki rendeléseknél a portó költséget felszámítjuk.

APRÓ HIREK.

Menjünk Afrikába! Egyelőre nem személyesen, csak érzelmeinkben, képzeletünkben. A belsőleg erősödő magyarság tünete, hogy akad bátor fiatal vezető, aki a nyáron előremegy, előkészíti a későbbi nagyobb kutatóutat és bejárja Szémiát. — Szémiát? Hallottál már róla? Ha nem, olvasd szívesen a magyar expedícióról szóló cikket. — Elvileg és érzelmileg pedig úgy vehetünk részt, hogy megszerezük a etiópiai expedíció jelvényét (plakettjét). Az expedíció vezetője helyett én mondom el, hogy ezt az emlékjelvényt az a cserkész kapja meg, aki legalább 2 pengőt gyűjt és küld be az expedíciónak. Erre szolgáló csekklapot az expedíció vezetőjétől (Budapest, I., Csörsz-u. 7.) kérjük.

Temesy Győző.

Kéthónapos eszperantó nyelvtanfolyamot rendez a Cserkész Eszperantó Gyakorló Kör, hogy alkalmat adjon a nyelvtan gyors megtanulására. Jelentkezni lehet még az órákon: *március 20-án*, kedden délután 6 órakor Bpest, V., Sas-u. 15., III. em. 9. (100/ö. számú cs.-cs. otthona). Órák: kedden és csütörtökön délután 6—7.30-ig. A júliusban tartandó Nemzetközi Eszperantó Táborig meg lehet tanulni a nyelvet. — A tanulók résztvesznek az ezévi eszperantó pályázatokon is.

Soha el nem csüggedő, mindig bizakodó sorsjegyvásárló vagyok! Miért?... Mert havonta 6 pengővel (naponta 20 fillér) résztveszek ezen kitűnő állami intézményben. Nyertem is már évek hosszú sora alatt kisebb-nagyobb összeget, de remélem, hogy egyszer egy tekintélyes nyereménnyel is rám fog a „szerencse” mosolyogni. Sorsjegyem számát nem változtatom, mert így tudom évek óta figyelemmel kísérni és bizalommal várhatom a főnyereményt. Így ír: M. B. hivatalnok.

Apró bűvészmutatványok:

1. Hozzávalók: Egy pohár tiszta víz, egy kis darab újságpapír és egy kis száraz varrótü.

A vízre tegyük rá az újságpapírt, az újságpapír tetejére pedig fektessük rá a tűt. Az újságpapír elázik és alámerül, de a tű csodálatosképpen a víz színén úszik. Ez csak úgy sikerül, ha száraz a tű.

2. Hozzávalók: Egy darab cérna, egy tű és egy kevés tömény sóoldat.

A cértát áztassuk meg a tömény sóoldatban és gyorsan szársítsuk meg; ezt háromszor elismételjük. Ekkor a végére kössük a tűt és gyujtsuk meg a cértát. A cérna elég, a tű pedig a cérna hamuján tovább függ.

Farkas András öv.

Figyelj ide!

Mi a cserkészzet?

Mit ad a cserkészzet?

A III. osztályú próba teljes anyaga.

A II. osztályú próba új, bővített anyaga.

A cserkészieség próbájának a teljes I. oszt. próba anyaga.

A cserkészzet története.

50 különpróba leírása.

Cserkészjátékok.

Cserkészsnóták.

Kisfiú- és apród-mozgalom.

Öregcserkészzet.

És még számtalan oly dolog, mely a cserkészzet gyakorlati és elméleti birodalmában teljesen nélkülözhetetlen.

Ez mind-mind megtalálható a VIII. kiadású

Temesy Gy:

Cserkész- könyv-ben.

E nagyszerű könyvnek, mely a cserkészzetben nélkülözhetetlen, ára 2.— pengő. Megrendelhető a Gazdasági Hivatalban, Budapest, V., Nagy Sándor-utca 6. szám.

LAPUNK

különböző részein csak megbízható és kifogástalan cégeket hirdetünk, miért is azokat a csapatoknak bátran merjük ajánlani.

KIADÓHIVATAL.

A G. H. újból tavaszi szövetakciót indít.

Ezzel mindenkinek módot akar adni, hogy tavaszi ruhaszövet szükségletét olcsón beszeresse. — Uj és modern szövetminták állnak rendelkezésre, melyek a legkényesebb ízlést is kielégítik. — Győződjön meg és kérjen mintakollekciót. Mindenkinek szívesen áll rendelkezésére a hivatalos órák alatt

a GAZDASÁGI HIVATAL.

„A cserkész tábor, a mi világunk, a fiúk világa“

alighanem ez ellen egy cserkész sem mer tiltakozni, de vajjon hogyan lehet a mi világunkat széppé és tökéletessé varázsolni?

Könnyen! — Csupán el kell olvasni a II. kiadású

„TABOROZASI KÖNYVET“.

Néhány cím a tartalomjegyzékből:

Mi a tábor?

Romantikus élet.

Egyéni cél a táborban.

Táborhelykeresés.

Táborépítés, sátorverés.

Időjósítás.

Kötél a táborban.

Embertestvérek.

Ötletes tökéletesítések

és még temérdek érdekesebbnél-érdekesebb fejezet és leírás.

Nagy tartalom, kicsi ár: 2.— P

Megrendelhető a Magyar Cserkészszövetség Gazd. Hivatalában.
Budapest, V., Nagy Sándor-u. 6.

Rendezzünk előadásokat!

Hangulat, derű, cserkészhumor, komoly cserkészzet, tábori élet, stb., mind megtalálható az új „Magyar Cserkész Színdarabjai” sorozatában. Az első 10 füzet már megjelent.

1. Dr. Borka: **Rádióebéd.** Cserkészsmóka.
2. Erczbrucker: **Erdő mellett nem jó lakni.** Cserkészvígjáték.
3. Radványi: **Booz mezején.** Karácsonyi cserkészjelenet.
4. Dr. Borka: **A nadrág.** Cserkésztréfa.
5. Almásy: **S. O. S.** Cserkészszínmű.
6. Dr. Borka: **Göre Gábor.** Vidám jelenet.
7. Schrank: **Mafeking hőse.** Komoly cserkészszínmű.
8. Radványi: **Dugó Dani Angliában.** Fantasztikus cserkész-álom.
9. Bellmay—Harangi: **Betörő a csapdában.** Cserkészbohózat.
10. Boddigton—Harangi: **Különös éjszaka.** Cserkészszínmű.

A 10 füzet ára mindössze 2.— pengő.

Megrendelhető a Gazdasági Hivatalban. Vidéki rendeléseknél a portóköltséget felszámítjuk.

Ujjé,

majdnem elpasszoltad
a multkor ehelyütt kínált
pompás lehetőségeket!

Rád való tekintettel most külön sárga
belső lapon súgjuk a füledbe, amit már
minden szemfüles cserkész tud.